

முத்தமிழ் கலைஞருக்கு என் அன்பு மடல்

(வாழ்த்துப்பாக்களும் மடல்களும்)

எழுதியவர்: அருள்தந்தை. ஜெ.ஆ. நாதன்
முன்னாள் வத்திக்கான் வானொலி (உரோம் மாநகர்)
தமிழ் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளரும் ஒலிபரப்பாளரும்

முகவரி: தூய இராயப்பர் ஆலயம்

ருஸ்தும்பாக்

மணிப்பால் மருத்துவமனை பின்புறம்

பழைய எச்.ஏ.எல் விமானத்தளச் சாலை

பெங்களூரு-560 017 இந்தியா

தொ.பே: 080-2526 4343

கை.பே: 09740203056

மின்னஞ்சல்: nathanvatican@yahoo.com

To Contact: Fr.J.A.Nathan, St.Peters' Church, Rustumbagh, Behind Manipal Hospital, Old HAL AIRPORT Road, Bangalore – 560 017 India

நம் முத்தமிழறிஞர் மாண்புமிகு மு.கருணாநிதி அவர்களின் 87ஆவது பிறந்த நாளை (சூன் 03) முன்வைத்து இச்சிறிய ஏட்டினை அவருக்கு காணிக்கையாக்குகிறேன். எனது தமிழார்வத்திற்கு நெடுங்காலமாக ஒரு தூண்டுகோலாக இருந்துவருகிறவர் நமது கலைஞர். குறளோவியம், தாய், சிவகாமியின் சபதம் போன்ற ஐயா அவர்களின் நூல்களை படித்துத் தமிழின்பம் பெற்றிருக்கிறேன். தமிழ் மொழிக்கும் அடித்தட்டுத் தமிழர்களின் வளர்ச்சிக்கும் 40 ஆண்டுகளாகப் பணியாற்றிவரும் அன்புள்ள ஐயா அவர்களுக்கு இந்நூலை (இம்மடலை) படையலாக்குகின்றேன்

என்பத்தேழு ஆண்டுகளை நிறைவுச்செய்து எழுபது ஆண்டுகள் அரசியல் வாழ்வு
மேற்கொண்டு ஐந்து முறை தமிழகத்தின் ஏன் இந்திய திருநாட்டிலேயே சிறந்த
முதல்வராக, ஏழை எளியவரின், ஒன்பது கோடி உலகத் தமிழர்களின்
நெஞ்சத்தை அள்ளிக்கொண்ட என் உள்ளத்தையும் கவர்ந்த அன்புள்ள ஐயா
தமிழ்த்தாயின் தனிப்பெரும் புதல்வர் பாரதத்தின் மூத்த தலைவர் முத்தமிழ்

காவலரும் அறிஞரும் கலைஞருமான டாக்டர் மாண்புமிகு முதல்வர் மு.கருணாநிதி அவர்களுக்கு யான் எழுதி வழங்கும் என் இனிய புகழ்ப்பா.....

அன்புள்ள ஐயா, கடந்த சில ஆண்டுகளாக ஏழை எளியவர்களுக்கும் சமுதாயத்தில் ஓரங்கட்டப்பட்டுள்ளவர்களுக்கும் அடித்தட்டில் உள்ளவர்களுக்கும். திருநங்கையர்க்கும், மாற்றுத்திறனாளிகள் என்று தாங்கள் பெயர் சூட்டிய உடல் ஊனமுற்றோருக்கும், பெண்களுக்கும், குடிசைவாழ் மக்களுக்கும், ஏழைச்சிறார்கள்க்கும், தொழிலாளர்களுக்கும், கலையுலகைச் சார்ந்தோருக்கும், உயிருக்குப் போராடிக்கொண்டிருப்போருக்கும், கற்பவதிகளுக்கும், நமது செம்மொழி தமிழுக்கும், தாங்கள் ஆற்றிய பொன்னேட்டில் பொறிக்கத்தக்கச் செயல்களை, இன்னும் வரவிருக்கும் சாதனைகளையெல்லாம் நினைவுகூறி, தங்களது 87ஆவது பிறந்த நாளை வாழ்த்தி அண்மையில் நான் புனைந்த ஓர் அழகான வாழ்த்துப்பாவை, என் இதயப்பாவாகத் தங்களுக்கு வழங்கி வாழ்த்துகிறேன்..

தமிழா தமிழா.....

முத்துவேலர்-அஞ்சுகம் ஈன்ற இலட்சியவாதியைப் போற்று
முத்துப்போல் ஒளிரும் திராவிடக்கொள்கையாளரைப் போற்று
முல்லையாய் மலர்ந்து புகழ்மணக்கும் பகுத்தறிவாளரைப் போற்று
மூவுலகதேவனை மக்கள் தொண்டினில் காண்பவரைப் போற்று

செம்மொழித் தமிழ்மாநாடு கண்ட கலைஞரைப் போற்று
செந்தமிழில் அசத்தும் முத்தமிழ் காவலரைப் போற்று
சொல்வதைப் பிழறாமல் செய்யும் முதல்வரைப் போற்று
செய்வதை மட்டுமே சொல்லும் முனைவரைப் போற்று

காப்பீட்டு திட்டத்தைத் தீட்டிய செல்வரைப் போற்று
கணக்கின்றி வறியோர்க்கு வழங்கும் வள்ளலைப் போற்று
கலைஞர்களுக்கொரு வாழுமிடமும் தந்த பாவலரைப் போற்று
கலையுலகம் வாழ வழிகாட்டிய வித்தகரைப் போற்று

வள்ளுவரை வாழ்வாங்குச் செய்த புலவரைப் போற்று
வானுறை தெய்வத்துள் நிற்கும் புரவலரைப் போற்று
வள்ளுவர்குறளை ஒதிடவே கோட்ட மெழுப்பியவரைப் போற்று
வள்ளுவர் சிலை தென்முனையில் நாட்டியவரைப் போற்று

பெங்களுரு நகர்மையத்தில் அய்யன்சிலை திறந்தவரைப் போற்று
பெரியார்புக ழோங்கச் செய்திட்ட திராவிடச்செம்மலைப் போற்று
பெண்களுக்கும் சமநீதிவேண்டிப் போராடிய நாயகனைப் போற்று
பெரியோரும் சிறியோரும் வாயார்புகழும் நல்லாயனைப் போற்று

தீந்தமிழில் பெயர்வைக்க திரைவரி நீக்கியவரைப் போற்று
தீராப்பசிநீங்க வறியோர்க் கொருருபாய்க் கரிசியீந்தவரைப் போற்று
தீரமாய்பல திட்டங்கள் தீட்டிவரலானு படைத்தவரைப் போற்று
தீயவர்கள் நாண்டவே நன்னயம் செய்பவரைப் போற்று

எண்பத்தேழு வயதினிலும் எதிர்நீச்சல் போடுபவரைப் போற்று
எத்தர்கள் எத்தனை எதிர்த்தாலும் எழுச்சிக்காண்பவரைப் போற்று
எங்கள் தங்கமாய் அங்கம்தளராது உழைப்பவரைப் போற்று
என்பும்பிறர்க்கே உரியவராய் வாழும் மூதறிஞரைப் போற்று

உழவர்தம்கடன் நீக்கி பசும்புரட்சி செய்தமுதல்வரை போற்று
உண்மைவழி நடந்தவராம் தேசப்பிதா புதல்வரைப் போற்று
உழைப்பால் உயர்வோமென்ற அண்ணாவின் வழியாம் போற்று
உலகுக்கே வழிகாட்டி நல்லாட்சி தந்தவரைப் போற்று

சமத்துவச்சமுதாயம்காணச் சமத்துவபுரம் படைத்தவரைப் போற்று
சமச்சீர் கல்விவேண்டி சட்டமியற்றிய மேதையைப் போற்று
சமூகநீதியெனதிரு நங்கையர்க்கும் வாரிய மமைத்தவரைப் போற்று
சரிசமமாய் வாழ்வுபெற மாற்றுத்திறனோரை அணைத்தவரைப் போற்று

கருஞ்சிவப்பு சாதியன்றி பலசாதியேதுயென வாழ்ந்தாரைப் போற்று
கருப்பனும்சிவப்பனும் கதிரவன்கீழ் சமம்என மொழிந்தாரைப் போற்று
கவினுறுகவிதை பல்லாயிரம் சொல்லோவியம் வரைந்தாரைப் போற்று

கருத்தாமழங்குறையின்றிப் பேசும் தமிழகத்தின் சாக்ரடீஸ் போற்று

வண்ணத்துப் பூச்சிகளாம் சிறார்களை நேசிப்பவரை போற்று
வண்ணத்திரைபெட்டியினை வறியோர்க்கும் வழங்கினாரைப் போற்று
வரலாறுபடைத்தத் தமிழ்மு வேந்தரின்வழி தோன்றலைப் போற்று
வடபுலமும் தனைநோக்கும்வண்ணம் கோலோச்சும் “கோ”வைப்போற்று

சீர்மிகுச்சென்னையாய் மாற்றிய மகனைன்ற ஆன்றோரைப்போற்று
சீரியநற் தேன்பாகாய் தமிழ்பேசும் சான்றோரைப் போற்று
சிரசினில் முற்கள்குத்தினாலும் வீரமாய்நிற்கும் மறவரைப் போற்று
சிணுங்காமல் சிதறாமல் சினமின்றி உரையாடும் சீலரைப்போற்று

திராவிடநல் திருநாட்டின் தன்மான மனிதரைப் போற்று
திக்கெங்கும் திராவிடச்சுடர் வீசும் சூரியனைப் போற்று
தித்திக்கும் தமிழ்போலொருத் தானைத் தமிழனைப் போற்று
திசைநோக்கு பவையெலாம் நீதிகாக்கும் வேந்தனைப் போற்று

நெஞ்சறுதிவேண்டுமென்ற பாரதிக்கனவை நனவாக்கியவரைப் போற்று
நெறிதவறா கர்மவீரரின் தமிழகம் கண்டவரைப் போற்று
நெருடல்கள் நடுவில்தடம்புரளா அன்புகாட்டும் தந்தையைப் போற்று
நெறிகள் மதங்கள் பலவாயினும் மனுநீதி காத்தவரைப் போற்று

நூற்றியெட்டு இலக்கவூர்தியில் உயிர்காக்கும் உத்தமரைப் போற்று
நூற்றிவும் பெற்று நுணுக்கமாய்ப் பாராள்பவரைப் போற்று
நூலிழையில் தவிப்போர்க்கு நிறைபல செய்பவரைப்போற்று
நூறாண்டுக் காலம் நிறைவுபெற்று வாழிவாழியெனப் போற்று

சட்டம்ஓதாமலே சட்டப்படிவாழ்ந்து சட்டமறிந்தவரைப் போற்று
சட்டப்பேரவைப்புது கட்டிடமெழுப்பித் தமிழ்மானம் காத்தவரைப்போற்று
சட்டமெனும் இருட்டறைக்கு நீதியெனும் சுடர்வீசியவரைப் போற்று
சட்டம் தன்னைத் தாழ்த்தியபோதும் நீதியை வணங்கியவரைப் போற்று

“பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும்” என்று முழங்கியவரைப் போற்று
பிறமொழியும் வாழ்ந்திட வேண்டுமெனச் சொன்னவரைப் போற்று
பிறந்தபயன் அடைந்தவராம் கலைஞர் கருணாநிதியைப் போற்று
பிறரையும் நேசியென்ற இயேசுபெருமான் தோழரைப் போற்று

அஅஅஅஅஅஅஅஅஅஅஅஅஅஅஅஅஅஅஅஅஅஅஅ

எழுதியவர்: அருள்தந்தை.ஜெ.ஆரோக்கியநாதன்

பெங்களூரு

ஆசிரியரின் விபரம் அடுத்த பக்கம்

அருள்தந்தை.ஜெ.ஆ.நாதன்

இப்பாவின் ஆசிரியர் தமிழ்மறவன் என்னும் புனைப்பெயரைக் கொண்ட அருள்தந்தை ஜெ.ஆரோக்கிய.நாதன் அடிளார். பெங்களூரு உரோமன் கத்தோலிக்க உயர்மறைமாவட்டத்தில் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறவர். 1960 டிசம்பர் 2ஆம் அகவையில் கோலார் தங்கவயலில் பிறந்தார். இவருடைய பெற்றோர் கோலார் தங்கச் சுரங்கத்தில் ஒரு கண்காணிப்பாளராகப் பணியாற்றிய அமரர் திரு.எம். ஜெயநாதன், அமரர் திருமதி.செபஸ்தினம்மாள் தருமபுரியின் சித்தார் சவுலூர் ஊரகத்தைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டவர்கள்.

1988 ஆம் ஆண்டில் இறைபணியாளராகத் (கத்தோலிக்க குருவானவராக) திருப்பொழிவுபெற்று சமுதாயவியலிலும், எழுத்தியலிலும் முதுகலை பட்டம் பெற்றார்.. இறையிலிலும் கல்வியலிலும் முதல்தரத்தில் இளங்களை பட்டம்

இது கலைஞருக்கான மடல் 1

19.6.2010

முத்தமிழறிஞர் டாக்டர் கலைஞர் மு.கருணாநிதி

மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர்

முதலமைச்சர் இல்லம்

கோபாலபுரம்

சென்னை

அன்புள்ள முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் ஐயா அவர்களுக்கு

என் இனிய தமிழ் வணக்கங்கள்.

எனது பெயர் அருள்பணி.ஜெ.ஆரோக்கியநாதன். சுருக்கமாக ஜெ.ஆ.நாதன் என்று அழைக்கப்படுகிறேன். எனது புனைப்பெயர் தமிழ் மறவன்.

நான் பெங்களூரு பெருநகரில் ஒரு கத்தோலிக்க குருவானவராகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

தாங்கள் ஆற்றிவரும் தமிழ்த் தொண்டிற்கும் தங்களின் தமிழ் வாஞ்சைக்கும் தமிழர்கள் மீதான தங்களின் அளப்பரிய பாசத்திற்கும் தலைவணங்கும் ஒரு தமிழ்ப் பித்தன் நான்.

1996 முதல் 2001 ஆம் ஆண்டு வரை இத்தாலியின் தலைநகர் உரோமையில் அமைந்துள்ள வத்திக்கான் வானொலியில் தமிழ் நிகழ்ச்சி தயாரிப்பாளராகவும் ஒலிபரப்பாளராகவும் திறம்பட பணியாற்றியுள்ளேன். அங்கு **உரோமைத் தென்றல்** என்ற இதழின் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றியுள்ளேன்.

உலகக் கத்தோலிக்கத் திருமறையின் தலைவர் மறைந்த போப் ஆண்டகை திருத்தந்தை 2ஆம் ஜான்பால் அவர்களை இருமுறை (1996 மற்றும் 1998) நேரில் சந்தித்தபோது என்னைக்குறித்துக் கேட்டார். வத்திக்கான் வானொலியில் தமிழ்ப் பிரிவில் பணியாற்றுகிறேன் என்றேன். இவ்வாறு

எனது தமிழ்ப் பணியினை கவிதை கதை பாடல்கள் கட்டுரைகள் போன்ற படைப்புகள் வழியாகத் தொடர்ந்து ஆற்றி வருகின்றேன்.

நான் பிறந்தது கருநாடக மாநில கோலார் தங்கவயலில். எனது பெற்றோர் என்னை தமிழார்வத்திலும் இறைபக்தியிலும் வளர்த்தனர். எனது பள்ளிப்பருவம் இத்தங்க நகரின் தூய மரியன்னைப் பள்ளியில் தொடங்கிற்று.

தங்கவயல் என்னும் தங்கச்சுரங்க நகரம் தமிழகத்தின் ஒரு தொகுதி போலவே மொழி கலை கலாச்சார பாரம்பரியங்கள் தமிழ்த் திரைப்பட வேட்கை ஆகிய அனைத்திலும் தமிழுலகைப் பிரதிபலித்து வந்துள்ளதை தாங்கள் அறிந்திருக்கவேண்டும். அத்தகைய தமிழ் மண்ணின் வாசத்தை மோந்து வாழ்ந்த என்னில் அக்காலந்தொட்டு திராவிடக் கொள்கைகள் கோட்பாடுகள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் செயல்பாடுகள் தங்களின் மேடை உரைகள், பேச்சுக்கள் எனது தமிழெழுச்சிக்கு வித்திட்டிருக்கின்றன. பிற்காலத்தில் அவற்றின் மீது ஆழமான ஈடுபாடு கொண்டு தமிழர் சீர்த்திருத்த எண்ணங்களையும் வளர்த்துகொண்டுவிட்டேன். எனது பள்ளிப்பருவத்திலிருந்து இதுவரை, நாடளவில் காங்கிரஸ் தலைமையும் தமிழக அளவில் தங்களது ஆட்சியும் நிலைத்திருக்கவேண்டும் என்ற பிடிப்போடு இருந்துவந்திருக்கின்றேன். தன்மானச் சிந்தனைகள், தமிழர்களின் சமூக-பொருளாதார-கலாச்சார வளர்ச்சிக் குறித்து ஆவல்கொண்டு அவ்வப்போது சிந்தித்தும் பேசியும் வருகின்றேன்.

முத்தமிழ் அறிஞரே,

தங்களின் தீரமிக்க திறன்கொண்ட செயல்பாடுகள் எனது குருத்துவப் பணிக்கும் (இறைப்பணி) முற்போக்குச் சிந்தனைக்கும் தமிழ்-தமிழர் வளர்ச்சி மற்றும் எழுச்சி மீதான எனது உணர்வுகளுக்கும் பெருந்துணையாகவும் ஊன்றுகோலாகவும் முன்னோடியாகவும் இருந்துவருகின்றன உலகளவில் எந்த நாட்டு, மாநிலத் தலைவரும் செய்ய இயலாத செய்திராத சாதனைகளைத் தாங்கள் செய்திருப்பது செய்து வருவது என்னைப் பெரிதும் மெய்சிலிர்க்க வைத்திருக்கின்றன. எனது சமயப் பணிகள் மட்டுமல்லாது மனிதநேய பணிகளையும் தமிழ் வளர்ச்சி, தமிழர்கள் மேம்பாடு ஆகியவற்றையும் பெருமளவு முன்வைத்து தமிழ்க் கிறித்துவர்கள் ஓரங்கட்டப்பட்டுவரும் பெங்களூரில் எனது குருத்துவ வாழ்வை மக்களுக்காக தியாகம் புரிந்து வருகின்றேன்.

“தி.கீ” (THE KEY) எனனும் ஆங்கில மாத இதழின் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றி, ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் தமிழர் எழுச்சி மற்றும் மனிதநேய சிந்தனைகளை எழுதி வருகின்றேன். எதிர்காலத்தில் தொலைக்காட்சி போன்ற ஊடகங்கள் வழியாக தமிழ் விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகள் வழங்கும் ஆவலையும் கொண்டுள்ளேன்.

பெங்களூர் ஒன்றுபட்ட கிறிஸ்தவர்களின் மனித உரிமைகளுக்கான பேரவையின் (பெங்களூர் யுனையெட் கிறிஸ்டியன்ஸ் ∴போரம் ∴பார் யூமன் ரைட்ஸ்) பொதுச் செயலராகவும் பணியாற்றி வருகிறேன். குறிப்பாக தலித் கிறிஸ்தவர்களின் அதிலும் தாழ்த்தப்பட்ட தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களின் மனித உரிமைகள் குறித்தும் கவனம் செலுத்தி வருகிறேன். பெங்களூர் உயர்மறைமாவட்டத்தில் சுமார் 4 இலட்சம் கத்தோலிக்கர் உள்ளனர். அதில் ஏறக்குறைய 3 இலட்சத்திற்கும் அதிகமாக தமிழ்க் கத்தோலிக்கர் உள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இருப்பினும் கடந்த 2004 ஆம் ஆண்டிலிருந்து (இப்போதுள்ள பேராயர் பொறுப்பேற்றதிலிருந்து) தமிழ்க் கத்தோலிக்கர்களின்

ஏறக்குறைய அனைத்து உரிமைகளும் நிராகரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இச்சூழலில் பலமுறை நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் தமிழ்க் கத்தோலிக்கர்களின் அடிப்படை மொழிவழி வழிபாட்டுரிமைகளுக்காக குரலெழுப்பி வருகின்றேன்.

கலைஞர் ஐயா,

ஈன்றபொழுதில் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்

சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்

என்ற வள்ளுவர் பெருமானின் வாழ்வியலுக்கேற்ப தங்கள் பெற்றோர் திருமதி.திரு.முத்துவேலர்-அஞ்சுகம்மாள் மட்டுமல்லர் தங்களைத் தமிழுலகிற்குத் தந்தத் தமிழ்த் தாயும் தங்களைக் குறித்துப் பெரிதுவக்குகின்றாள் பெருமகிழ்ச்சியும் பெருமையும் கொள்கின்றாள். அவர்களுக்கு என் மலரஞ்சலியும் செப அஞ்சலியும் உரித்தாகுக!

எனது வத்திக்கான் வானொலி தமிழ்ப்பணியின்போது தங்களின் 4ஆவது தமிழக ஆட்சியில் தமிழ் மண்ணுக்கும் உலகத் தமிழ் மக்களுக்கும் புரிந்த மாபெரும் சாதனைகளைப் பெருமையுடன் ஒலிபரப்பியிருக்கிறேன், தாங்கள் சந்தித்த பெருந்தடைகளையெல்லாம் தகர்த்தெரிந்து உயர்ந்து,

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்

தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்

என்ற வள்ளுவர் பெருமானின் வாய்மொழிக்கேற்ப இலட்சியச் சிகரங்களை அடைந்துள்ளீர்கள் என்பதை நினைந்து பூரித்துப்போயுள்ளேன். தன்மானச் செம்மலாகத் திகழ்கின்றீர்கள்,

இத்தகைய மாபெரும் சாதனையாளரை தமிழ்த்தாய் ஈன்றெடுத்தத் தவப்புதல்வரைச் சந்தித்து நான் பணிபுரிந்த வத்திக்கான் தமிழ் வானொலிக்கு ஒரு பேட்டி காண இயலாதா என்றும் கூட ஏக்கத்துடன் பெருமூச்சு விட்டிருக்கிறேன். ஆனால் எனது ஆசை இடம்பெறாமலே போய்விட்டது குறித்து பெரிதும் வருந்துகிறேன்.

1999இல் பாரீஸ் மாநகரில் ஈழத்தமிழர்கள் குறித்த ஒரு தமிழ் தொலைகாட்சியில் நானும், தந்தை வின்சென்ட் சின்னதுரை மற்றும் தந்தை ஜெகத் கஸ்பார் அவர்களும் இணைந்து ஒரு கலந்துரையாடல் நிகழ்வில் கலந்துகொண்டு உரையாடியிருக்கிறோம்.

மைசூர் மற்றும் பெங்களூரு கத்தோலிக்கக் குருத்துவ மடங்களில் பயின்ற காலத்தில் தமிழ் மீது நான் கொண்ட அளப்பரிய காதலின் காரணமாகக் கதை கவிதை கட்டுரை நாடகம் என எழுதி முத்தமிழைச் சுவைத்திருந்த எனக்கு தற்போது நான் பணிபுரியும் தளத்தில் என் திறமைகளை அங்கீகரித்து உற்சாகம் வழங்க இங்குள்ள தமிழரல்லாதத் தலைமை மறுத்து வருவதை வருத்தத்துடன் தெரிவிக்கின்றேன். எனினும் தங்களின் தலைமையில் என் தமிழார்வத்திற்கு ஒரு தமிழ்ப் பணித்தளம் கிடைக்கும் என முழுமையாக நம்புகிறேன் என்பதை இம்மடல் வழி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மடல் 2

அன்புள்ள தமிழ்த்தலைவரே!

அரிது அரிது தமிழராய் பிறத்தல் அரிது!

என்னே நம் பெருமை!

நாம் தமிழர்கள்! செம்மொழி தமிழ்த்தாய் ஈன்றெடுத்தப் பிள்ளைகள்! இயல் இசை நாடகம் என முத்தமிழில் சிறந்து விளங்குகிறோம்.

இனி மறுபிறவி அல்லது பலபிறப்புக்கள் உள்ளன என பலர் நம்பியிருப்பது உண்மையென்றால் என்நென்றைக்கும் தமிழராய் பிறத்தல் வேண்டும் என்பதே எனது வாஞ்சை.

தொல்காப்பியர், உலக ஞானி திருவள்ளுவர், கம்பன், இளங்கோ அடிகள், சீத்தலை சாத்தனார், மாணிக்கவாசகர், திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், அப்பர், ஆழ்வார்கள், சேர சோழ பாண்டிய தமிழ் மாமன்னர்கள், வீரபாண்டிய கட்டமொம்மன், வ.உ.சிதம்பரனார், திருப்பூர் குமரன், ஆதித்தனார், உலகக்கவி பாரதியார், பாரதிதாசன், கவியரசு கண்ணதாசன், அறிஞர் அண்ணா, ஈ.வெ.ரா.பெரியார், மா.பொ.சி, கர்மவீரர் காமராஜ், ஐந்து முறை தமிழக முதல்வராகிய தாங்கள் முத்தமிழறிஞர் மு.கருணாநிதி, திருமாவளவன், குமரி ஆனந்தன், பழம்பெரும் நடிகர்களாகிய கலைவாணர் என்.எஸ்.கிருஷ்ணன், கவியரசு வைரமுத்து, வாலி, காசி ஆனந்தன், மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர், நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசன், உலக நாயகன் கமலகாசன், பாரதிராசா, இசை ஞானி இளையராசா, இசைமேதை ஏ.ஆர்.ரகுமான், போன்ற எண்ணற்றத் தமிழ் வரலாற்றுச் சிற்பிகள் பிறந்து வாழ்ந்த வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் நானும் ஒரு தமிழனாகப் பிறந்திருப்பது நான் பெற்ற பெரும் பேறு என்று கருதுகிறேன். ஒட்டுமொத்த தமிழ் மக்களும் எண்ணி புளகாங்கிதம் அடைய வேண்டிய சிறப்பாகும்.

ஐயா,

உலக வரலாறு எனும் கனியின்

உள்ளிருக்கும் சுவைகளில் ஒன்றாயிருப்பது இந்திய வரலாறு

அந்த சுவையில் சுவையான ஒன்றியிருப்பது இந்தத் தமிழக வரலாறு

என்று காலப்பேழையும் கவிதைச் சாவியும் என்ற நூலில் (ப.86) தாங்களே கூறியிருப்பதற்கேற்பத் தமிழனின் தொன்மையைக் காண்கிறோம்.

இப்படியொரு தமிழை தாய்மொழியாகக் கொண்டிருக்கும் தமிழர்கள் ஏன் தமிழைச் சுவைத்து மகிழ்ந்துத் தமிழாகப் பேசுவதில்லை?

இப்படிபொரு சிறப்பு வாய்ந்த தமிழ்ச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் தமிழ் மொழியை சரியாக நேர்த்தியாக உச்சரிக்காமல் தமிழுக்கு இழுக்கு சேர்த்தாற்போல் பேசுவதைத் தங்களைப் போன்ற மாபெரும் அறிஞர்கள் தாம் கட்டுப்படுத்தி மொழியை சீர்படுத்த வேண்டும்.

இன்று தமிழ் மொழியானது தமிழர்கள் நாவில் உயிருக்கு ஊசலாடுகிறது. கேட்பவர்களின் செவிகள் புண்ணாகிப் போகிறது. ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகள் சாகா வரம் பெற்றிருக்கக்கூடிய தமிழ் தமிழர்களாலேயே சிதைக்கப்பட்டு வருகிறது.

அவர்கள் பேசுவது தமிழா அல்லது ஆங்கிலமா? தமிழா அல்லது வேற்றுமொழியா? கற்றவர்கள் பேசுகின்ற மொழியா அல்லது கல்லாதவர்கள் பேசும் வாய்மொழியா? நகர்வாழ் மக்களின் மொழியா அல்லது குடிசைவாழ் மக்களின் மொழியா? என்று கேட்க வைக்கும் மட்டத்திற்கு தமிழ் தமிழர்களால் ஆர்வமின்றி பிழைகள் கலந்துப் பேசப்படும் ஒரு கீழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறது. நான் கருநாடகத்தில் பிறந்து வளர்ந்தாலும் நான் பேசும் தமிழைக் கேட்கிறவர்கள் “நீங்கள் இவ்வளவு தெளிவாகப் பேசுகிறீர்களே நீங்கள் எந்த ஊர்?” என்று சிலர் கேட்கின்றனர். “நான் தமிழ் நாட்டில் பிறக்காவிட்டாலும் நான் குடித்தது தமிழ்ப்பால். தமிழை நான் அதிகமாக நேசிக்கிறேன். அதனால் தமிழை ரசித்துச் சுவைத்துப் பேசுகிறேன்” என்று கூறுவேன்.

தமிழகத்தில் மக்கள் உரையாடலில் எப்படி தமிழ் தேய்கிறது என்பதற்கு ஒரு நகைச்சுவை சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். இதோ:

திருநெல்வேலியில் பேருந்தில் பயணிக்கும்போது அதன் நடத்துனர் பயணிகளிடம், “உங்களிடம் நுழைவு சீட்டிருக்கிறதா உங்களிடம் நுழைவு சீட்டிருக்கிறதா” என்று கேட்பாராம். மதுரையில், “உங்களிடம் டிக்கெட் இருக்கிறதா உங்களிடம் டிக்கெட் இருக்கிறதா?” என்று கேட்பாராம். திருச்சியில், “டிக்கெட் இருக்கா?” என்பாராம். சேலத்தில், “டிக்கெட் டிக்கெட்” என்பாராம். இதுவே நம் சிங்காரச் சென்னையில், “டிக் டிக் டிக் டிக்” என்பாராம்.

ஆம். ஊருக்கு ஊர் நாட்டுக்கு நாடு வீட்டுக்கு வீடு எனப் பலவிதமாகப் பேசப்பட்டாலும் கருவோடு பொருளோடு சீரான உச்சரிப்போடு பேசப்பட்டால் மொழிக்கும் நமக்கும் மதிப்பே.

ஆனால் தமிழகத்திலேயே மக்கள் முதற்கொண்டு பெரும்பாலான தமிழ் ஆசிரியர்கள் அரசியல்வாதிகள். திரைப்பட கலைஞர்கள் என பலரும் ஆங்கிலம் கலந்த தமிழ் பேசுவது கவலையளிப்பதாக உள்ளது. இது குறித்து தாங்கள் ஆவணச்செய்யுமாறு வேண்டுகிறேன்.

ஐப்பான் சீனா ஜெர்மனி இத்தாலி பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளெல்லாம் சிறப்புற்று விளங்குவதற்குக் காரணம் அந்நாடுகளைச் சேர்ந்த மக்கள் பெரும்பாலும் தங்கள் தாய் மொழியிலேயே உரையாடுவதுதான். அதனால் நாட்டுப்பற்று இங்கெல்லாம் நன்கு வளர்ந்திருக்கிறது.

நமது நாடு பிரிட்டானிய ஆதிக்கத்திலிருந்த நாடென்றாலும் பிற்காலத்தில் நம் மாநில மக்கள் தமிழின் மேன்மையை புரிந்துகொள்ளாமல் ஆங்கில மடியில் தவழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது இன்னொரு வேதனை.

நமது மொழியின் அருமை பெருமையை ஊரறியும் உலகமறியும் ஆனால் தமிழர்கள் உணரவில்லையே என்ற கவலை அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

நமது தாய் மொழியிலிருந்து மருவிய தழுவிய வெளியேறிய மலையாளத்தை மலையாளிகள் நமது தமிழுக்குரிய “ழ” எனகரத்தைத் தெளிவாகவும் அழுத்தம் திருத்தத்தோடும் உச்சரிப்பது இனிமையாக உள்ளது கேட்பதற்கு தேனாய் இனிக்கிறது. இதுவரை எந்தவொரு கேரளத்தவரும் “ழ”வை “ல”வாக உச்சரித்ததாக நான் கேட்டதுமில்லை அறிந்ததுமில்லை. மலையாள மொழியை நுணுக்கமாக துல்லியமாகப் பேசுவதை கேட்கமுடிகிறது.

ஆனால் ஐயா, தமிழ் என்னவெல்லாம் பாடுபடுகிறது? குறிப்பாக நமது தமிழ்ச்சோதரர்கள் “ழ” வை “ல” வாக உச்சரிப்பது அவர்கள் தங்கள் மொழியின் மேன்மையை தெரிந்துகொள்ளவில்லையே என்று உள்ளம் அழுகிறது.

ஐயா, தமிழ் உச்சரிப்பில் நம் மக்களின் குளறுபடியைப் பாருங்கள்...

எங்கும் கலப்படம் எதிலும் கலப்படம் என்கிறபோது நாம் பேசும் தமிழிலும் கலப்படம் தான். காசி ஆனந்தன் தான் எழுதிய ஒரு நூலில் “தமிழா நீ பேசுவது தமிழா” என்று கேட்கிறார். நம் தனித்துவம் எதில் அடங்கியுள்ளது? ஆங்கிலத்திலா தமிழிலா?

நான் உரோம் மாநகரில் அமைந்துள்ள வத்திக்கான் வானொலியில் பணியாற்றிய காலத்தில் ஒரு மலையாள நண்பர் “ழ” எழுத்தும் அதன் உச்சரிப்பும் மலையாளத்திற்கு மட்டுமே சொந்தம், தமிழில் இவ்வெழுத்து கிடையாது, மலையாளிகள் தாங்கள் மட்டுமே “ழ”வை உச்சரிப்பதாக வாதாடினார் உரிமைகொண்டாடினார். வியப்படைந்த நான் தமிழின் வரலாறு, தமிழரின் மேன்மை போன்ற பல உண்மைகளை அந்த மலையாள நண்பருக்கு எடுத்துச் சொன்னேன். இவ்வாறு பிறமொழியினர் குறிப்பாக மலையாளிகள் “ழ” எழுத்தும் உச்சரிப்பும் அவர்களுக்கே உரியது என்று எண்ணுவதற்குக் காரணம் தமிழர்களில் பலர் குறிப்பாக தமிழகத்தின் பல

மாவட்டங்களில் வாழும் தமிழர்கள், பல திரைப்பட கலைஞர்கள், அரசியல்வாதிகள் “ழ” ஒலியை “ல” வென உச்சரிப்பதுவே ஆகும். பொதுமக்கள் ஏராளமானவர்கள் “ழ” வை பயன்படுத்துவதில்லை. “ல” வுக்கும் “ள” வுக்கும் வேறுபாடு தெரிவதில்லை.

தமிழா? தமிழா?

தமிழ் என்ற அமுதை விடுத்து ‘தமில்’ என்பதா?

தமிழகம் என்ற தமிழ் மண்ணை ‘தமிலகம்’ என்பதா?

அழகு என்ற தித்திக்கும் தமிழை மறந்து ‘அலகு’ என்பதா?

ஏழு என்ற அமுதசொல்லை விடுத்து ‘ஏலு’ என்பதா?

பழம் என்ற கனியை தவிர்த்து ‘பலம்’ என்பதா?

பழைய என்பதற்கு ‘பலய’ என்பதா?

வாழ்க்கை என்ற தெவிட்டாத சொல்லை வால்க்கை என்பதா?

வாழை என்பதற்கு ‘வாலை’ என்பதா?

பழக்கம் என்ற பண்பை விடுத்து பலக்கம் என்பதா?

வழக்குமன்றம் என்ற சட்டமன்றத்தை ‘வலக்குமன்றம்’ என்பதா?

மழை என்ற வான்தூவலை மலை என்பதா?

தமிழில் கலப்படம்

ஐயா, கல்தோன்றி மண்தோன்றா காலத்து முன்தோன்றிய முத்தகுடியாகிய நம் தமிழினத்தின் பிறப்புரிமையாம் தமிழ் உலகமேடையில் தலைகுனிந்து நிற்கவேண்டுமா?

இன்று நாம் பேசும் தமிழ் மொழியில் 70 விழுக்காடு ஆங்கிலச் சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறோம். தமிழர்கள் தங்கள் உரையாடலில் ஆங்கில் சொற்களைத் தவிர்த்து கீழ்க்கண்ட தமிழ் சொற்களைப் பயன்படுத்தவது நல்லது:

“குட்மார்னிங், குட்ஈவினிங் குட்னைட்” வணக்கம்

“பட்” ஆனால்

“ஸ்கூல்” “காலேஜ்” பள்ளிக்கூடம், கல்லூரி

“விஷ்ஷஸ்” வாழ்த்துக்கள்
 “ஆப்பி பர்த்டே” பிறந்தநாள் வாழ்த்துக்கள்
 “டிவி” தொலைக்காட்சி
 “ஸோ” எனவே, ஆகையினால்
 “ஆக்சவல்லி” அடிப்படையில்
 “யூஸ்.புல்” பயனுள்ள
 “லேட்” நேரங்கழித்து
 “ஸ்ட்ரைட்” நேராக
 “லெ.ப்ட். ரைட்” இடம், வலம்
 “சூப்பர்” சிறப்பாய்
 “டைம்” நேரம்
 “வெயிட் பண்ணு” காத்திரு
 “எங்கே ஓர்க் பண்ணீங்க?” எங்கே வேலை செய்றீங்க
 “எஞ்ஜாய் பண்ணினோம்” மகிழ்ச்சியடைந்தோம்
 “என்ன குக் பண்ணீங்க?” என்ன சமைக்கிறீங்க
 “கமிட்மென்ட்” அல்லது “இன்வால்வ்மென்ட்” ஈடுபாடு
 “தாங்க்ஸ்” நன்றி
 “ஐ ஆம் சாரி” என்னை மன்னிச்சிடுங்க
 “ஃபண்ட்டாஸ்டிக்” அற்புதமாய்
 “அட்ஜஸ்ட்மென்ட்” சரிகட்டுதல்
 “நியூஸ்பேப்பர்” செய்தித்தாள்
 “பேங்க்” வங்கி

என இனிய தமிழில் பேசினால் நமது மதிப்பு குறைந்துவிடுமாமா என்ன?
 இது ஓர் உதாரணம் மட்டுமே. இன்மைய தமிழர்கள் தங்கள் உரையாடலில்
 எத்தனை ஆங்கிலச் சொற்களை ஆளுகின்றனர் என்றால் எழுதுவதற்கு இந்த

மடல் போதாது. நம் அன்றாட உரையாடலில் வரும் எளிய தமிழ்ச் சொற்களை விடுத்து ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறபோது தமிழின் பயன்பாடு குறைந்துவிடுகிறது. வளர்ச்சி தடைபடுகிறது. தமிழின் தனித்துவமே அழிக்கப்படுகிறது. நம் பெருமையை நாமல்லவா கட்டிக்காக்க வேண்டும்! இருப்பினும் மக்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுச்செல்ல இன்னும் **போதிய** முயற்சிகள் அரசு தரப்பிலோ தமிழறிஞர்கள் தரப்பிலோ தனி நபர்கள் தரப்பிலோ எடுக்கப்படவேண்டும் என்பது என் அன்பான வேண்டுகோள்.

ஒரு தடவை, இங்கு பெங்களூருவில் தமிழகத்திலிருந்தும் பெங்களூர் மாநகரின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் வந்திருந்த ஒரு கூட்டத்திற்கு தமிழில் ஆன்மீக சொற்பொழிவு வழங்கிக்கொண்டிருந்தேன். அப்போது, தெளிவானத் தமிழில் ஒரு கேள்வி கேட்டேன். சில இளம்பெண்களுக்குப் புரியவில்லை. “ஏன்? உங்களுக்கு நான் பேசும் தமிழ் புரியவில்லையா?” எனக்கேட்டேன். “இல்லை, நாங்கள் ஆங்கிலத்தில் படித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்” என்றார்கள். “நீங்கள், உங்கள் வீடுகளில் எந்தத் தொலைக்காட்சிப் பார்க்கின்றீர்கள்?” என வினவினேன். “டேமில்” என்றார்கள்.

இப்படித்தான் ஆங்கில வழி கல்வி பயிலும் தமிழர்கள் தங்கள் தாய்மொழியை ஏதோ ஓர் அந்நிய மொழிபோல கருதுகின்றனர். இது பெங்களூரில் மட்டுமல்ல, சென்னை போன்ற தமிழக மாநகரங்களில் வாழும் மக்கள் போக்கும் இப்படித்தான் இருக்கிறது. இது மாறவேண்டும்.

மடல் 3

அன்புள்ள தமிழ் வேந்தே!

நான் நம் தமிழர்களைக் கேட்கிறேன்.....

உன் தாய்மொழியில் சிந்தித்துப்பார்
அன்பே உந்தன் மொழியாகும்
உன் தாய்மொழிக்கு உடன்பட்டுப்பார்
உலகமே உனக்கு உடன்படும்

உன் தாய்மொழி உன் கருவறை
உன் தாய்மொழி உன் இன்பச்சுனை
உன் தாய்மொழி உன் தனித்துவம்
உன் தாய்மொழி உன் மகத்துவம்

தமிழே உன் தாய்மொழி
தமிழே உன் அடைமொழி
தமிழே உன் அன்புமொழி
தமிழே உன் இன்பமொழி

தமிழால் உன் உலகை ஆள்
தமிழால் உன் பகைவரை வெல்
தமிழால் உன் உறவை வளர்
தமிழால் உன் வெறுப்பைத் தளர்

தமிழில் உண்டு இனஒற்றுமை
தமிழில் உண்டு மனவலிமை
தமிழில் உண்டு நல்லினிமை
தமிழில் உண்டு நம்பெருமை

உன்னவரோடு நீ தமிழ் பேசு
இன்னாரோடு நீ அயல்மொழி பேசு
உன்னவரோடு நீ தமிழால் ஒன்றுபடு
இன்னாரோடு நீ மனிதத்தால் ஒன்றுபடு

தமிழால் நீ எதையும் சாதிக்கலாம்
தமிழால் நீ எதையும் வாதிக்கலாம்
தமிழால் நீ எதனையும் போதிக்கலாம்
தமிழால் நீ எதனையும் பாதிக்கலாம்

தமிழில் பேசு நீ அச்சம் தவிர்
தமிழரோடு பேசு வெட்கம் தவிர்
தமிழராய் வெளிப்பட தாழ்வைத் தவிர்
தமிழரில் காணும் சோம்பல் தவிர்

தமிழில் என்ன சொல்வளம் இல்லை?
தமிழில் என்ன கருவளம் இல்லை?
தமிழில் என்ன பொருள்வளம் இல்லை?
தமிழில் என்ன இலக்கணம் இல்லை?

இத்தனை இருந்தும் தமிழில் உனக்கு ஏன் இல்லை நாட்டம்?
இத்தனை இருந்தும் தமிழில் பேச ஏன் உனக்கு வாட்டம்?
இத்தனை இருந்தும் தமிழில் சிந்திக்க ஏனிந்த ஓட்டம்?
இனியாவது நீ தமிழை நேசித்தால் உன் வாழ்வில் தேரோட்டம்

இன்று கல்வி கற்றவர் கல்லாதவர் என்ற வேறுபாடின்றி எண்ணற்றத் தமிழர்கள் குறிப்பறிந்து தமிழ் பேசுவதாகத் தெரியவில்லை.

தமிழர்களில் இன்று 99 விழுக்காட்டினர் ஆங்கிலம் கலக்காத தமிழ் பேசுவதற்கு அஞ்சுகின்றனர் கூனிகுறுகிப்போயுள்ளனர்.

நம்மில் யாராவது, இலக்கிய தமிழில் இல்லாவிட்டாலும், தெளிவான தமிழிலேயே பேசினால் கூட கேலி செய்கின்றனர் பழங்காலத்தவர் இவர் என்று சாடுவதையும் அன்றாட வாழ்க்கையில் பார்க்கமுடிகிறது. 'என்னங்க செந்தமிழில் பேசுநீங்க?' என்று சிரித்துக்கொண்டே கேட்கின்றனர்.

பிறக்கும் மழலைக்கும் கூட பெற்றோர்கள், அமுதமெனப் போற்றப்படும் தமிழை விடுத்து ஆங்கிலத்தைச் சொல்லிக்கொடுக்கும் நிலையைக் கண்டு மனம் வெதும்புகிறது. இதனால் எதிர்காலத் தலைமுறையினர் தமிழை ஒரு வேற்றுமொழியாகக் கருதும் நிலை வந்துவிடும் அச்சம் உள்ளது.

கலைஞர் தொ.கா.யில் இன்று தமிழ் மொழியை தமிழர்கள் நன்றாகக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்கான நிகழ்ச்சி, முயற்சி ஒரு பக்கம் மகிழ்ச்சியை தந்தாலும் முழுமையான தமிழில் நிகழ்ச்சிகள் வழங்கப்படுவதில்லை என்பதை தாங்கள் அறிந்து எல்லா தமிழ் தொ.கா. ஊடகங்களிலும் கட்டாயம் தமிழ் முழுமையாகப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்று ஆணைப் பிறப்பித்தால் நல்ல மாற்றங்கள் உண்டாகும் என்பது என் துணிபு.

**இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்ப காய்க்கவர்ந்தற்று**

என்கிறார் திருவள்ளுவர். தமிழிலேயே தேவையான இனிமையான சொற்கள் உள்ளபோது தட்டுத்தடுமாறி பிறர் மெச்சிக்கொள்ளவேண்டும் அல்லது தங்கள் மதிப்பு உயர்ந்தது என்பதைக் காட்டிக்கொள்ளவோ என்னவோ பலர் ஆங்கிலச்சொற்களை அல்லது பிறமொழி சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

ஐயா,

மேலும், தமிழ் மொழி சரியான உச்சரிப்பின்றி சரியான பொருளின்றி பேசப்படுகிறது.

ஊடகங்கள் குறித்துச் சொல்லவேண்டியதே இல்லை. ஓரிரு தமிழ் தொ.கா. நிறுவனங்கள் தவிர ஏறக்குறைய எல்லா தொ.கா. ஊடகங்களும் தமிழுக்கு முன்னுரிமை அளிப்பதாகத் தெரியவில்லை.

நிகழ்ச்சி அறிவிப்பாளர்கள், நடத்துனர்கள், பல கலைஞர்கள் ஆங்கிலத்தவர்க்கு நிகழ்ச்சி வழங்குவதுபோல் பேசுகின்றனர். இந்நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கின்ற தமிழர்களும்

மொழியில் உச்சரிப்பில் தவறு ஏதுமில்லையென்பது போல் சுவைக்கின்றனர்.

எடுத்தக்காட்டாக: ஆய் வீயுவர்ஸ், லெட்டஸ் டேக் ஏ பிரேக், ஸீ யு, பைபை, .:பர்ஸ்ட் பிரைஸ், ஆர் யு ரெடி?, சூப்பர் சாங், வின் பண்ணீங்க, லெட்டஸ் டேக் ஏ லுக்,..... இப்படி எண்ணற்ற ஆங்கில வார்த்தைகளை பயன்படுத்துகின்றனர். இதை யாரும் சுட்டிக்காட்டுவதில்லை. ஏன், செய்திளைத் தவிர மற்றனைத்துமே ஆங்கிலம் கலந்த நிகழ்ச்சிகள் என்பதை நாமறிவோம். பட்டித்தொட்டிகளில் வாழும் தமிழர்கள் கூட ஆங்கிலத்தைக் கட்டாயமாகக் கற்கவேண்டிய சூழலை இன்றைய தமிழ் ஊடகங்கள் உருவாக்கி வருகின்றன. இதனால் தமிழ் மொழி தமிழ் கலாச்சாரம் தமிழிசை தமிழ்க் கலைகள் அத்தனையும் இரண்டாந்தரம் என்ற நிலைக்கே தள்ளப்பட்டுள்ளன. தமிழ் பேசுவது இழிவாக எண்ணப்படுவது தமிழுக்கு நாமிழைக்கும் பெரிய அவலமாகும்.

ஐயா, தமிழ்த் தலைப்புகள் வைக்கப்படும் திரைப்படங்களுக்கு வரி ரத்துச் செய்து மானியமும் வழங்கப்பட்டுவருவது தங்களின் தமிழார்வத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. தங்களுக்குத் தமிழ்த் திரையுலகம் நன்றி கடன்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் அதே சமயம் நாம் வேதனையுறும் அளவிற்கு தமிழ்க் கலையுலகில் ஆங்கிலம் ஆளப்படுகிறது. இது தவிர்க்கப்பட்டு தெளிவான இனிய தமிழில் திரைப்பட உரையாடல்கள் இருக்கவேண்டும் என்பது என் போன்றத் தமிழார்வலர்களின் அவா மற்றும் கோரிக்கையுமாகும். இன்று பெருமளவு தமிழ் மக்களை ஈர்க்கக்கூடிய மாபெரும் ஆற்றல் சின்னத்திரையும் வெள்ளித்திரையும் ஆகும். இவற்றால் இளஞ்சிறார்கள் வாழ்க்கையில் பலவற்றைப் பெற்றாலும் பெருமளவு தங்கள் தாய்மொழியை இழக்கக்கூடிய தீமைகளையே துய்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது மாறவேண்டும்.

பெங்களூர் மறைமாவட்டத்தில் தமிழரின் தாழ்நிலை

கருநாடகத்தில் கடந்த 2008லிருந்து இடம்பெற்ற கிறிஸ்தவர்களுக்கெதிரான தாக்குதல் பற்றிய புகார்களை தகவல்களை விசாரித்து ஒரு வெள்ளை அறிக்கை ஒன்று தாக்கல் செய்யுமாறு சோமசேகர் விசாரணைக்குழுவை கர்நாடக அரசு நியமித்திருந்து. ஆனால் இந்த அறிக்கை கிறிஸ்தவர்களை தாக்கியும் கண்டித்தும் நீதியை விடுத்து அநீதிக்கு தோள்கொடுப்பதுபோல் இந்து சம்பிரிவார் அமைப்புகளை ஆதரித்து வெளியாகியிருந்தது. கிறிஸ்தவர்களை தாக்கி தேவாலயங்களை சேதப்படுத்திய குற்றவாளிகளை

விடுவிப்பதுபோல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. இதனைக் கண்டித்தும் நிராகரித்தும் ஒட்டுமொத்த கிறிஸ்தவ அதிகாரிகளும் அண்மையில் ஒரு மறியல் போராட்டம் நடத்தினர். இந்நிகழ்ச்சியில் கன்னடம் ஆங்கிலம் மலையாளம் ஆகிய மொழிகள் இடம்பெற்றிருந்தன. ஆயிரக்கணக்கில் திரண்டிருந்த தமிழ் கிறிஸ்தவர்களுக்கென்று தமிழில் ஏதோ பெயருக்காக வேண்டி ஒரு குறுஞ்செய்தி வழங்குமாறு தமிழ் தெரிந்த ஒரு புரொட்டஸ்டாண்டு பாதிரியை பணித்திருந்தனர் பெங்களூர் பேராயரை தலைவராகக் கொண்டு செயல்பட்ட இந்நிகழ்ச்சி அமைப்பாளர்கள். ஆனால் அவரோ தான் ஒரு பேராசிரியர் என்பதை வெளிப்படுத்திக்கொள்ளவோ என்னவோ “3 நிமிடம் மட்டுமே தமிழில் பேசுமாறு என்னை கேட்டிருக்கிறார்கள். எனவே நான் ஆங்கிலத்திலேயே பேசிவிடுகிறேன்” என்று சிறிது நேரம் ஆங்கிலத்தில் பேசி தமிழர்களை ஏமாற்றத்தில் தள்ளிவிட்டார். இதனால் தமிழுக்கு இங்கே வாய்ப்பே கிடைக்காமல் போயிற்று. காலம் காலமாக தமிழுக்கு எப்போதுமே ஒரு முக்கிய இடமிருந்து வந்தது. ஆனால் கடந்த 6 ஆண்டுகளாக தமிழர்களும் தமிழும் பெங்களூர் மறைமாவட்ட ஆலயங்களின் நிர்வாகத்திலும் வழிபாடுகளிலும் ஓரங்கட்டப்பட்டு வருகிறது.

இவ்வாறு தமிழர்கள் எங்குச் சென்றாலும் தங்களை வெளிப்படுத்திக்கொள்ள அஞ்சுகின்றனர். தமிழன் என்று சொல்லடா தலைநிமிர்ந்து நில்லடா என்ற நாமக்கல் இராமலிங்கனாரின் முரசை ஏற்கமறுக்கின்றனர். இந்நிலை என்று மாறுமோ?

மடல் 4

ஐயா! தமிழ்ப் புலவரே! என் நெஞ்சத்தை ஈர்த்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் மு.கருணாநிதி அவர்களே!

இனி என் எண்ணத்தில் உதித்தக் கீழ்காணும் கருத்துக்களை ஆலோசனைகளைத் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகின்றேன். ஏற்கனவே இவை தங்கள் செம்மையான அறிவுக்கூர்மையினால் செயலாக்கம் பெற்றிருக்கலாம். புதியன என சிந்தைக்குள் ஏதாவது இருப்பின் அவற்றை ஏற்றருளும்.

1. தமிழாசிரியர்கள் தமிழைச் சரியான உச்சரிப்புடன் கற்பிக்கவேண்டும். அவ்வாறு கற்பிக்காத ஆசிரியர்கள் மீது உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும்.
2. தமிழகத்தில் தமிழ் சரியாகக் கற்றுத்தரப்படுகிறதா என்பதை கவனிக்கவும் தமிழ் மொழிக்கு உண்டாகும் அவலங்களைப் போக்கவும் தமிழறியாத பிறமொழியினருக்கு இலவச தமிழக் கல்வி கற்றுத்தரப்படவும் ஒரு தனி தமிழ் வாரியம் அமைக்கப்படவும் வேண்டும்.
3. இன்றைய இளந்தலைமுறையினர் தவறாக “ழ” வை “ல” என உச்சரிக்காமல் எப்படி உச்சரிக்க வேண்டும் என்பதையறிந்துகொள்ள தொ.கா மற்றும் செய்தித்தாள்கள் போன்ற ஊடகங்கள் வழியாக கற்றுத்தரப்படவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் மக்கள் விழிப்புணர்வுக்காக தமிழர் எழுச்சிக்காக அரியச் சிந்தனைகளை தமிழறிவை, நான் உரோம் வத்திக்கான் வானொலியில் வழங்கியதுபோல (5 ஆண்டுகள்) கலைஞர்

தொலைக்காட்சியிலோ அல்லது வேறொரு தமிழ்த் தொலைக்காட்சியிலோ எடுத்துச்சொல்ல பிரச்சாரப் பணிகளையாற்ற எனக்கொரு வாய்ப்பு கிடைத்திட உதவியருளுமாறு இவண் வேண்டுகின்றேன்.

4. தமிழ் மொழியின் மேன்மை, மொழியைக் கற்றுக்கொள்வது எவ்வாறு போன்ற செய்திகளைக் கொண்ட ஒலி-ஒளி நாடாக்கள், குறுந்தகடுகள், சிற்றேடுகள் ஆகியன உருவாக்கப்பட்டு இலவசமாக வழங்கிட தமிழக அரசு முன்வரவேண்டும்.
5. தனியார் கல்விநிறுவனங்கள் தமிழ் மொழியை ஊக்குவிக்கும் வகையில் ஊக்கத்தொகையோ அல்லது ஊக்கப்பரிசுகளோ வழங்கினால் தமிழ் உயர்ந்தோங்கும்.
6. பல்வேறு சிறப்பான திட்டங்களைத் தீட்டிச் செயல்படுத்திவரும் தங்கள் அரசு மேலும் சுற்றுச்சூழல் துறையில் அதிக அக்கறைகொண்டு தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்து பட்டித்தொட்டிகளிலும் ஊரக மற்றும் நகரங்களிலும் உள்ள சாக்கடை சகதிகள், காடுகள் போல் வளர்ந்திருக்கும் முள்மரங்கள் உடனடியாக அகற்றப்பட்டு நகரங்களும் நகர தெருக்களும் குறுஞ்சாலைகளும் தூய்மையாக வைக்கப்படவேண்டும். தமிழகம் ஒரு தூய்மையான மாநிலம் என்ற பெயர் பெற்றால் அது தங்களுக்கு மட்டுமல்ல தமிழர்களாகிய எங்களுக்கும் பெருமை. **காலம் காலமாக தமிழகத்தின் நகரங்கள் ஊரகங்களில் இன்னும் பிறமாநிலத்தவர் முறையிடும் கேலிபரிகசிக்கும் அளவுக்கு தூர்நாற்றம், சாக்கடை சகதிகள், குப்பைக் கூழங்கள், குப்பைத்தொட்டிகள் மலிந்துகிடக்கின்றன. எங்கு நோக்கிலும் முற்காடுகள் பாசி நிறைந்த குளங்களும் குட்டைகளும் நிறைந்திருக்கின்றன.** இதற்கு சென்னை மாநகரம் ஒரு பாணைக்கு ஒரு சோறு பதம். பெங்களூரு மாநகரத்தோடு ஒப்பிடுகையில் சென்னை மாநகரம் அழுக்கும் குப்பைகளும் மலிந்துகிடக்கும் மாநகரமாகவே இன்னும் இன்றும் காட்சியளிக்கிறது. அவ்வப்போது சென்னைக்கு வரும்போதெல்லாம் எனது தாயகத்தின் சிறப்புகளைப் பார்த்து பெருமடைவேன் அதே சமயம் பிரமிக்கும் அளவுக்கு, நாகரீகம் வளர்ந்திருக்கும் இக்காலத்திலும் சென்னை போன்ற தமிழக மாநகரங்களின் பராமரிப்பு, துப்பரவு இன்றி காட்சியளிப்பது தங்கள் திறமைமிக்க ஆட்சியில் ஒரு கரும்புள்ளியாக இருக்கக்கூடாது. ஐரோப்பிய அமெரிக்க நாடுகள் போலவே பாராட்டுக்குரியவையாகத் திகழவேண்டும். இதற்கென மக்கள் விழிப்புணர்வுக்கும் செயலாக்கத்திற்கும் உதவியாக பல்வேறு ஆவணப்படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு எல்லா திரையரங்களிலும் சின்னத்திரைகளிலும் அன்றாடமும் வெளியிடப்படவேண்டும். அதேபோல் பொதுமக்களின் பொறுப்புகள் குறித்த கையேடுகள், பதாதைகள், சுவரொட்டிகள் விநியோகப்படவேண்டும். பல்வேறு துறைகளில் நமது தமிழகம் தங்களின் அரிய முயற்சியாலும் பட்டறிவாலும் முதன்மை இடத்தை வகிப்பது உங்களால் எங்களுக்குப் பெருமையே! இப்பெருமை தொடரவேண்டுமாயின் இளையோரின் வழிகாட்டி மாண்புமிகு துணைமுதலமைச்சர் மு.க.ஸ்டாலின் அவர்களின் திறமையில் தமிழக

நகர பட்டித் தொட்டிகளெல்லாம் தூய்மைபெறவேண்டும்,
அழகுபெறவேண்டும்.

7. நமது தமிழ் அன்புள்ளங்கள் ஏழை எளிவர்கள் கடுமையாக உழைக்கும் தன்மையுடையவர்கள். பிறமாநிலத்திற்குப் பிழைப்பைத் தேடிச்செல்லும் இவர்கள் பெரும்பாலானவர்கள் அடித்தட்டுப்பணிகளையே சார்ந்திருக்கின்றனர். பிறமாநிலங்களில் துப்புரவு போன்ற பணிகளைக்கூட செய்யும் பிழைப்பு எண்ணமுடையவர்களாக இருக்கும் நிலையில் தங்கள் சொந்த மாநிலத்தை அழகாகவும் செம்மையாகவும் வைத்து பராமரிப்பார்களேயானால் ஒட்டுமொத்த தமிழ்ச்சமுதாயம் பலனடையும். இதற்காக அரசு பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென இவண் தாழ்மையுடன் முன்மொழிகிறேன். **குறிப்பாக குட்டி இங்கிலாந்து, கர்நாடகத்தின் யாழ்ப்பாணம் என பெயர்பெற்றிருக்கும் தங்கவயலின் கடந்தகால சிறப்புகள், தற்போதைய சீரழிவு ஆகியவை குறித்து தாங்கள் அவ்வப்போது உரிமைக்குரல் கொடுக்கவேண்டுமென சிறந்தாழ்த்தி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.**
8. முதற்சங்கம் இடைச்சங்கம் கடைச்சங்கம் என மூன்று சங்கங்களைக் கண்ட தமிழ்ச் செம்மொழிக்கு தனியார் முயற்சிகளோடு அரசு முயற்சியால் ஒவ்வொரு ஊரக நகர்புறங்களிலெல்லாம் அரசு செலவில் தமிழ்ச் சங்கம் அமைக்கப்பட்டால் மேலும் தமிழ் வளர்வதற்கும் பாதுகாக்கப்படுவதற்கும் ஏதுவாகயிருக்கும்.
9. பிறமாநிலங்களிலும் இத்தகைய தமிழ் அமைப்புகளை தமிழக அரசே அல்லது அந்தந்த மாநிலங்களில் வாழும் தமிழ் ஆர்வலர்கள், நலவிரும்பிகள் மூலமாக ஏற்படுத்தி செம்மையாக ஊக்குவித்தால் நாடு முழுவதும் தமிழ் உயரும். ஆங்காங்கே உள்ள தமிழர்களும் பெருமையுடன் மகிழ்வுடன் வாழ்வார்கள்.
10. தமிழ் மொழியை முழு பாடமொழியாகக்கொண்டு கல்வி கற்கும் மாணவர்களுக்கென மொழி தொடர்புள்ள வேலைவாய்ப்புக்கான தொழிற்புயற்சிகளை பணிமுயற்சிகளை தனியார் மூலமாகவும் ஊக்குவிக்கவேண்டும்.
11. தமிழ்த் திரைப்படங்களில் மற்றும் சின்னத்திரைகளில் இடம்பெறும் உரையாடல்கள், பாடல்கள், அறிவிப்புகள், நேர்முக நிகழ்வுகள், விமர்சனங்கள் போன்றவை முற்றிலும் தமிழிலேயே இருக்கவேண்டும். இதை கவனித்துக்கொள்வது தணிக்கைக் குழுவின் மற்றும் தமிழக அரசின் தமிழ் வாரியத்தின் பெரும் கடமையாகக் கருதப்படவேண்டும். இதற்காகவே சில சட்டங்களை தமிழக அரசு உருவாக்கி நடைமுறைப்படுத்தவேண்டும்.
12. பொதுமறை என போற்றப்படும் திருக்குறள் எல்லா மாநிலங்களிலும் ஒரு பாடமாக சேர்க்கப்பட தாங்கள் முயற்சித்தால் மட்டுமே இது சாத்தியம் என்பதை உறுதியுடன் நம்புகிறேன்.

13. இசுலாமியர்கள் போல் அடித்தட்டில் வாழும் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் இந்திய அளவிலும் மாநில அளவிலும் சம உரிமைகள் வழங்கப்படுவதற்கான முயற்சி எடுக்கவும் குரல் கொடுக்கவும் தங்களால் இயலும் மற்றும் வெற்றியும் கிட்டும் என்பது உறுதி.
14. தமிழகத்தில் வாழும் தமிழர்களுக்கு அனைத்துத் துறைகளிலும் முன்னுரிமை வழங்கப்படவேண்டும்.
15. தமிழகத்தின் எல்லைப்பகுதிகளில் வாழும் தமிழர்கள் மற்றும் பிறமொழியினர் தமிழ் மொழியை நன்கு கற்றுக்கொள்ள 108 இலவச மருத்துவ உதவியைப் போன்று இலவச தமிழ்க்கல்வி ஊர்திகள் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். தமிழ் நூல்களும் இலவசமாக வழங்கப்படவேண்டும்
16. இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு இதுவரை தாங்கள் செய்திட்ட நன்மைகள் எண்ணற்றவை! போற்றத்தக்கவை! மென்மேலும் துன்புறும் இலங்கைத் தமிழர்கள் முழுமையான புணர்வாழ்வு பெறும்வரை ஓயாமல் தாங்கள் குரலெழுப்பிட வேண்டுமென வேண்டுகிறேன்.
17. உலகளாவிய தங்கள் தமிழ் பற்றும் தமிழர்ப் பாசமும் மென்மேலும் நம் இலங்கைத் தொப்புள்கொடிகளோடு தொடரட்டும் என வாழ்த்துகிறேன்.

நன்றியுடன்

இவண்

தங்கள் அன்புள்ள

தமிழ் மறவன்

(அருட்திரு.ஜெ.ஆ.நாதன்)

தீந்தமிழுலகமே கேளாய்.....

அதிகாரம் அ.

முத்தமிழறிஞர் கலைஞரின் அயரா தமிழ்ப்பணி

தமிழுலகின் மாபெரும் தலைவராக தந்தையாக அறிஞராக கலைஞராக வழிகாட்டியாக கலங்கரை விளக்காக முதறிஞராக முத்தமிழ் தலைவராக பழுத்த அரசியல் தலைவராக முதலைமைச்சராக இந்திய நாட்டின் தலைசிறந்த அரசியல் ஞானியாகத் திகழ்பவர் தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு மு.கருணாநிதி அவர்கள்.

தமிழுக்குச் செம்மொழி உயர்வை பெற்றுத் தந்து அம்மொழிக்கு உலகளாவிய பெருமை சேர்க்கும் வண்ணம் கோவையில் உலகச் செம்மொழி மாநாடு நடாத்தி வரலாற்றுப் புகழ்பெற்றுவிட்டார். நமக்கும் புகழ் சேர்த்துவிட்டார். தமிழனாய் பிறந்த பிறக்கும் எவரும் அவருக்கு மகுடம் சூட்டாமலிருக்கமுடியாது. “வாழ்க தமிழ்” “வளர்க தமிழினம்” என்பது தான் அவரது உள்ளத்திலும் நாவிலும் ஓடிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய தேனருவி.

கடந்த பல்லாண்டு காலமாக தமிழரின் ஒற்றுமை குறித்தும் திராவிட கொள்கைகள் தமிழரின் தன்மானம் அனைவரும் மனிதர்கள்; மனிதர்கள் மனிதர்களாக வாழவேண்டும், சாதியம் களைந்து மனிதம் தழைக்கவேண்டும், கடமை கண்ணியம் கட்டுப்பாடு என்ற அறிஞர் அண்ணாவின் அமுத மொழியை தனதாக்கிக் கொண்டு நாம் மனக்கட்டுப்பாடு ஒழுங்கு ஆகியவற்றை கடைபிடித்தால் யாரும் நம்மை (தமிழரை) அசைக்கமுடியாது போன்ற சிந்தனைகளை வலியுறுத்தி வந்திருக்கின்றார். தமிழ் என்றைக்கும் சிறப்புடன் வாழவேண்டும், தமிழர்கள் ஒன்றுபட்டு சிறந்து வாழவேண்டும் என்று ஒவ்வொரு முறையும் தனது உரைகளில் உணர்த்தி வந்திருக்கின்றார்.

இன்று பார்போற்றும் உலகத் தலைவராக அவர் செயல்படுவதற்கும் வாழ்வதற்கும் காரணம் அவர் ஆங்கில புலமைபெற்றதனால் அல்ல. மாறாக தமிழ்த்தாயின் பாலைப்பருகியதனால் நன்றிக்கடனாக தமிழ்த்தாயின் சிறப்பை உலகறியச்செய்து வருகிறார்.

இயல் இசை நாடகம் என்ற முத்தமிழில் முதிர்ச்சி பெற்றிருப்பதற்கு அடிப்படை காரணம் அவர் தமிழையும் தமிழினத்தையும் அளப்பரிய நேசிக்கிறார். தனது 87 ஆவது வயதிலும் கூட தொய்வறாமல் தமிழ்த்தொண்டினை ஆற்றிவருகிறார். 70 ஆண்டுகளாக இளமை குன்றாமல் கலைப்பணி ஆற்றிவரும் கலைஞர்கள் “இளைஞன்” திரைப்படத்திற்கு உரைநடை எழுதி மங்காப்புகழ் பெற்றுவரும் இளைஞனாகவே திகழ்கின்றார். வயதாகிவிட்டது என்று எண்ணி முதுமையடையும் ஒவ்வொரு தமிழருக்கும் இவரே ஓர் உத்வேகம்.

கோவை உலகத் தமிழ் செம்மொழி மாநாடு (2010 சூன் 23-27) இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டு.

எத்தனை அதிகாரம் பெற்றவராயிருந்தும் சொல்லில் எவரையும் ஏன் தனது பகைவரையும் கூட துன்புறுத்தாத பெரும் உள்ளம் கொண்டவர். எளிமை வாய்மை நேர்மை இனிமை போன்ற பண்புகளை தன்னுள்ளடக்கி ஒரு நாட்டுத் தலைவரென்றால் அரசரென்றால், ஓர் அரசென்றால் இப்படித்தான் இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கைபிடிப்போடு வாழ்ந்து காட்டியவர் நம் கலைஞர் என்றால் அது மிகையல்ல. தன்னையே தமிழரின் தமிழின் வளர்ச்சிக்காக அர்ப்பணித்துக்கொண்டவர்.

குறளோவியம் காட்டும் வேந்தன் இவரல்லவா!

கீழ்காணும் பத்து குறள்களும் கலைஞருக்கென்றே எழுதப்பட்டதன்றோ!

படைகுடி கூழ்அமைச்சு நட்புஅரண் ஆறும்
உடையான் அரசருள் ஏறு

அஞ்சாமை ஈகை அறிவுக்கம் இந்நான்கும்
எஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு

தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்முன்றும்
நீங்கா நிலனாள் பவர்க்கு

அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா
மானம் உடையது அரசு

இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த
வருத்தலும் வல்லதரசு

காட்சிக்கு எளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்
மீக்கூறும் மன்னன் நிலம்

இன்சொலால் ஈத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலால்
தான்கண் டனைத்திவ் வலகு

முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இவையென்று வைக்கப் படும்

செவிகைப்பச் சொல்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ் தங்கும் உலகு

கொடைஅளி செங்கோல் குடியோம்பல் நான்கும்
உடையானாம் வேந்தர்க் கொளி

ஆம் வள்ளுவர் பெருமானின் நெஞ்சத்தில் குடியமர்ந்திருந்தவர் போலவே தமிழ்நாட்டையும் தமிழ் மக்களையும் தமிழையும் காத்து அன்புசெய்து அறம்செய்து பாராளும் வேந்தன் முத்தமிழறிஞர் மு.கருணாநிதி அவர்கள் என்பதையே இறைமாட்சி என்ற அதிகாரத்தில் சுட்டிக்காட்டுகிறார் வள்ளுவன்தகை அன்றோ!

உலக அரங்கில் பன்னாட்டவரும் பன்மொழியினரும் தமிழை போற்றும் வண்ணம் தமிழரின் ஆற்றலை அறியும் வண்ணம் செய்து வருகிறார். தமிழ்-தமிழர் என்பது சூரியன்-நிலம் ஆகியவற்றிற்குச் சமமாகும். ஒன்றினால் மற்றொன்றிற்கு மதிப்பும் பயன்பாடும் கூடுகிறது. ஆம் தமிழால் கலைஞருக்கும் கலைஞரால் தமிழுக்கும் பெருமை வளர்ந்து வருகிறது.

தனது கோபாலபுர இல்லத்தை ஏழைகளுக்கென மருத்துவ பணிக்காக வழங்கி கையெழுத்திட்டு பத்தரிகையாளர்களிடம் உரையாடிய கலைஞர், “நான் ஆத்திகனாக இருந்திருந்தால் ஆத்ம திருப்தியடைந்திருப்பேன், நான் நாத்திகனாக இருப்பதால் பெரும்

மகிழ்ச்சியடைகிறேன்” என்று மனித தொண்டையே தனது உயர்வான வாழ்வு என்பதை உறுதிபடுத்தியுள்ளார்.

மதமா? மனிதமா?

மதம் மதம் என்று மதம் பிடித்து அலையும் இவ்வுலகச் சமுதாயத்தில் மதத்தைவிட மனிதமே சிறந்தது என்ற கருத்தையே வலியுறுத்திச் செயலில் காட்டவேண்டும் என்பதற்குக் கட்டியம் கூறும்விதமாக கலைஞரின் மனிதாபிமானச் செயல்கள் அமைந்துள்ளன.

கலைஞருடைய கருத்தில் ஒத்தமனமுள்ளவன்போல் நானும் கீழ்காணும் சிந்தனையை எழுதியுள்ளேன்.....

மனிதமில்லாத மதம் எதற்கு?

மனித நேயமில்லாத கடவுள்வழிபாடு எதற்கு?

எந்தக் கடவுளும் அடுத்தவரை அழித்துவிட்டு

தன்னை உயர்த்த வேண்டும் என்றோ

பின்பற்றவேண்டும் என்றோ கூறவில்லை

அப்படி கூறியிருந்தால் அது கடவுளாக இருக்கமுடியாது

கடவுள் வழிபாடு இல்லாமல் ஒருவர் வாழலாம்

ஆனால்

மனிதமே அல்லது மனிதனே இல்லாமல்

கடவுள் வழிபாடு இருக்கவே முடியாது

நீதியில் தான் கடவுள் வெளிபடுவார்

அன்பால் மட்டுமே தாம் கடவுள் என்று

அவரால் மெய்ப்பிக்கமுடியும்.

உண்மையிலும் ஆவியிலும் கடவுளை வழிபடவேண்டும் என்றே இயேசு பெருமான் வலியுறுத்துகிறார் (யோவான். 4:23)

சகிப்புத்தன்மையில் மட்டுமே

கடவுளின் மேன்மை காணப்படும்

இயற்கையையே கடவுளாக்கிக்கொண்டாலும்

சக மனிதனை மட்டும் பகைத்துகொண்டு

கடவுள் என்ற காணமுடியாத சக்தியை

எப்படி வணங்குகிறான் மனிதன்?

கடவுள் இல்லையென்றில்லாமல் கடவுள் பெயரில் மூடநம்பிக்கைகளுக்கு தமிழன் தீனிபோடக்கூடாது என்ற சீரிய சிந்தனையை விதைத்த பகுத்தறிவுத் தந்தையாம் பெரியாரின் வழியில் திராவிட கழகமும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் நிலைத்து நின்று செயல்படுவது சாலச்சிறந்தது. இந்நிலை இன்னும் ஆல்போல் தழைத்து அருகுபோல் வளரவேண்டும்.

கடவுள் பெயரால் பிறரை அழிப்பதும்

பிறர் உடைமையை சூறையாடுவதும்

இறைவிசுவாச அடிப்படையில்

எப்படி நியாயமாகும்? தமது சாயலில் கடவுள் மனிதனைப் படைத்தார் (விவிலியம், தொடக்கநூல் 1:26)என்பது உண்மையெனில் பிரிவினைக்கூறுகளால் மனிதனை மனிதன் எவ்வாறு வேற்றுப்படுத்திக்கொள்வது? அல்லது கொல்வது?

இத்தகையை கடவுள் எப்படி அநீதர்களை

பொறுத்துக்கொள்கிறார்?

இதற்கு விடை எங்கிருந்து கிடைக்கும்?

புதிய ஏற்பாட்டில் மத்தேயு 11:20-24 இவ்வாறு சொல்கிறது:

மக்கள் மனம் மாறவில்லையென்றால்

கொராசின் நகர், பெத்சாய்தா நகர், கப்பர் நாகும் நகர் ஆகிய நகர்களின் மக்களுக்கு ஆண்டவர் இயேசு விடுத்த சாபக்கேட்டினைப்போல்

மதத்தின் பெயரால் அக்கிரமங்கள் புரிகிறவர்களுக்கும் உண்டாகும்.

“ஐயா, நீர் உமது வயலில் நல்ல விதைகளையல்லவா விதைத்தீர்? அதில் களைகள் காணப்படுவது எப்படி?”

“இது பகைவனுடைய வேலை!”

“நாங்கள் அவற்றை பறித்துக்கொண்டு வரலாமா? உம் விருப்பம் என்ன?”

“வேண்டாம், களைகளைப் பறிக்கும்போது அவற்றோடு சேர்த்துக் கோதுமையையும் நீங்கள் பிடுங்கிவிடக்கூடும். அறுவடைவரை இரண்டையும் வளரவிடுங்கள். அறுவடை நேரத்தில் அறுவடைசெய்வோரிடம் முதலில் களைகளைப் பறித்துக்கொண்டு வந்து எரிப்பதற்கெனக் கட்டுகளாகக் கட்டுங்கள். கோதுமையையோ என் களஞ்சியத்தில் சேர்த்து வையுங்கள்!” (மத்.13:27-30).

ஆம் உண்மைதான்!

ஒருநாள் வரும்

நிச்சயம் வரும்

அக்கிரமக்காரர்கள் நிச்சயம்

களைகளைப்போல் சுட்டெரிக்கப்படுவார்கள்.

அப்போது களைகளாக நீயும் நானும் இராமல் பார்த்துக்கொள்வோம்.

இலஞ்சம் கொலை கொள்ளை மதவெறி சாதிவெறி மூடநம்பிக்கையொட்டிய அராஜக அநாகரீக நடவடிக்கைகள் தமிழர்கள் மத்தியில் முற்றிலும் மறையவேண்டும்.

உயர்குடியினர் என கருதப்படும் பிராமணர்கள் மட்டுமே ஆலய வழிபாட்டுச் சடங்குகளை செய்யவேண்டும் என்ற நிலையை மாற்றி எக்குலத்தவரும் குருக்களாகப் பணியாற்றலாம் என்ற சமநிலையை உருவாக்கியவர் கலைஞர். எம்மதத்தவரும் எக்குலத்தவரும் ஒரே இடத்தில் குடியிருக்க, வாழ சமத்துவபுரம் என்ற குடியிருப்புகளை அமைத்து சமத்துவத்தை, சகோதரத்துவத்தை நிலைநாட்டி வருகிறது கலைஞரின் அரசு. இஸ்லாமியருக்கு இட ஒதுக்கீடு தந்துள்ளதுபோல கிறிஸ்தவர்களுக்கும் நீதி வழங்கக்கூடியவர் முதறிஞர் கலைஞர் என்பது பாரறிந்ததே!

பெற்றோர்-ஆசிரியர் சங்கத்தை முதன் முதலாக ஏற்படுத்தி கல்வியின் தரத்தை மட்டுமல்லாமல் கல்வியை ஊட்டிடும் ஆசிரியர்கள் மற்றும் பிள்ளைகளை கல்விக்கூடத்திற்கு அனுப்பி அறிவொளிப் பெற்றிட வழிவகுக்கும் பெற்றோருக்கிடையேயான நல்லிணக்கத்திற்கு வழிபேணும் முதுபெரும் தந்தையாக விளங்கும் கலைஞரை எவ்வளவு தான் போற்றினாலும் மிகையாகாது.

இப்படியாக வரலாறு கண்ட நாயகனாக வலம் வரும் கலைஞர் அவர்கள் கோவையில் 2010 சூன் 23 முதல் 27 வரை தமிழுலகமே அணிதிரண்டு வரும் அளவிற்கு கோவை மாநாட்டை நடத்தியிருக்கிறார் என்றால் உலகத் தலைவர்களில் தானும் ஒருவராகத் திகழ்வது நமக்கெல்லாம் பெருமையே.

ஆம், கலைஞரைப்போல் இன்னொரு கலைஞர் தமிழகத்திற்கு, ஏன், இவ்வுலகிற்கே கிடைக்கமாட்டார். அவர் நீடுழி வாழவேண்டும். அவரால் தமிழ்ச் சமுதாயம் நல்வாழ்வு பெறவேண்டும். தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகும் கலைஞரின் வழி நடந்தால் உலக அரங்கில் தமிழும் தமிழரும் என்றென்றும் விடிவெள்ளியாய் சுடர்வீசுவர் என்பது நிதர்சனம்.

ஒவ்வொரு தமிழரும் கலையில் தமிழாற்றலில் நிர்வாகத்தில் அரச சாணக்கியத்தில் ஒரு சிறு கலைஞராக அவர் வழியில் நடந்திட வேண்டும். அப்படி நடந்திட்டால் தமிழையும் தமிழரையும் எவராலும் எதனாலும் அசைக்கமுடியாது.

விண்ணுக்குள் விண்மீன், மண்ணுக்குள் வைரம், மலருக்குள் தேன், தேன் கூட்டுக்குள் வண்டு, கல்லுக்குள் தங்கம், பாம்புக்குள் மாணிக்கம், கலைஞர் சொல்லுக்குள் தமிழ், தமிழுக்குள் கலைஞர், தமிழர் நெஞ்சுக்குள் கலைஞரே..... இப்படி எதுகையும் மோனையும், சீரும் அசையும், நயமும் லயமும், இயலும் இசையும், நாட்டியமும் நாடகமும், எழிலும் ஓவியமும், தேமாவும் அரிமாவும் போட்டிப் போட்டுக்கொண்டு எங்கள் கலைஞரின் சொல்லில் எழுத்தில் ஜொலிக்கும் பாங்கினை எடுத்துச்சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்.

இனிவரும் சகாப்தத்தில் கலைஞரைப்போல் ஒரு மாமனிதரை நாம் காண்பதேது?

ஆண்டவா! தமிழர் உயிர் உள்ளவரை மாண்புமிகு கலைஞர் கருணாநிதிபோல் திறம்படைத்தவர் தமிழறிஞர் பாசமுள்ளவர் மட்டுமே தமிழரின் தலைவராய் இருக்க வரம் தருவாய்!

நீடுழி வாழ்க கலைஞர்! நீடுழி வாழ்க எதிர்கால தமிழக முதல்வர் மு.க.ஸ்டாலின்! வாழ்க தமிழ்! வாழ்க தமிழர்! சங்கே முழங்கு!

ஊஊஊஊஊஊஊஊஊஊ

வத்திக்கானில் நான்

தமிழ்த்தாயின் பாதுகாவலரே!

அந்த இனிய நாளையும் அந்த சுவையான காலங்களையும் என்னால் மறக்கவே முடியவில்லை. எனவே இதய வரிகளாக இங்கே எழுத ஆசிக்கின்றேன்.

1996 ஜூலை 27 சனிக்கிழமை இந்திய நேரம் அதிகாலை 2.00 மணிக்கு ஏர் இந்தியா போயிங் விமானம் எண் 730 இல் புறப்பட்டு இத்தாலிய நேரம் காலை 10.00 மணிக்கு லியோனார்தோ தவின்சி சர்வதேச விமானத்தளத்தில் இறங்கினேன். விமானம் ஓடுகளத்தை முத்தமிட்ட அந்த வினாடி என் நெஞ்சத்தை வியப்பில் ஆழ்த்தியது. அது விமானத்தளமா அல்லது விண்ணகக்களமா என பிரமித்துப்போனேன். அத்தனை அழகு! அத்தனை நேர்த்தி! அத்தனை தூய்மை! தாயகம் இந்தியாவை விட்டு, அழகுக் கொஞ்சி விளையாடும் இத்தாலி நாட்டுக்கு நான் முதல்முறையாக பயணித்திருப்பது வத்திக்கான் வானொலியில் தமிழ் ஒலிபரப்புப் பணியாற்றவே என்பது எனக்கு தெரிந்திருந்தும் அதையெல்லாம் மறந்து உரோம் மாநகர் வந்திருக்கிறேன் என்ற

எண்ணம் மட்டும் என்னை மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் ஆழ்த்தியது. விமானத்திலிருந்து இறங்கி தயார் நிலையிலிருந்த சொகுசுபேருந்தில் ஏறினேன். இந்தியர்கள் ஐரோப்பியர்கள் என பலதரப்பட்டப் பயணிகளும் ஏறினர். அயல்நாடு சென்றிருப்பது முதன்முறை என்பதனால் எனக்குள் சுரந்த எண்ணங்கள் விவரிக்கமுடியாதவையாகி போயின. பேருந்தின் தானியங்கி கதவுகள் திறந்தவுடன் பயணிகள் நிதானமாக நுழைந்தனர். ஒவ்வோர் இருக்கையும் உலகத்தரம் வாய்ந்ததாக இருந்தது. நானும் ஒரு சர்வதேசப் பயணியாகி விட்டேனோ என்ற பெருமையுடன் விமானத்தள கட்டிடத்தில் நுழைந்தேன். ஒரே ஒரு தோள்பையுடன் உள்ளே நடந்தேன். கடவுசீட்டு (பாஸ்போர்ட்) சரிபார்த்தல் ஆகிய பணிகளை முடித்தவாறு கழிப்பறைக்குள் சென்றேன். அது கழிப்பறையா அல்லது விருந்தினர் மாளிகையா என வியப்படைந்தேன். வெளிநாடுகளில் கழிப்பறைகளெல்லாம் வாழுமிடம்போல மிகத் தூய்மையாக இருக்கும் என்று கேள்விப்பட்டது உண்மையே. வெளியே வந்து பயணிகளின் பெட்டிகள் வந்தடையும் இடத்திற்குச் சென்றேன். மின்னியங்கியால் ஆன மெல்லிய 4 அடி அகலம் கொண்ட ஓர் அழகான ஓடுபாதையில் அவரவர் பெட்டிகள் வந்தவண்ணமிருந்தன. என்னுடைய பெட்டியை நோக்கி பார்த்துக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் விமானத்தள கட்டிடப் பாங்கை ஒருமுறை பார்த்துக்கொண்டேன். அப்பப்பா! லியோனார்தோ தவிர்ச்சி சர்வதேச விமானத்தளம் இத்தனை பெரியதும் எழிலும் அழகும் உடையதை பார்த்துப் பரவசமடைந்தேன். என்னுடைய பெட்டிகளை ஒரு ட்ரோலியில்(பொருள்களை உள்ளடக்கிச் செல்லும் கைவண்டி) வைத்து அதைத் தள்ளிக்கொண்டே ஒரு கம்பீரத்துடன் வெளியே நடந்தேன். ஐரோப்பிய கண்டத்தில் மிக பிரசித்திப்பெற்ற இத்தாலி நாட்டின் உரோம் மாநகருக்குள் வந்திருக்கிறேனா என்ற உணர்வு என்னை ஒரு பெரிய மனிதாக்கியது. நான் ஒரு கத்தோலிக்கக் குருவானவர் என்பதற்கு நம் நாட்டில் வெள்ளை உடுப்பு (நீள அங்கி) என்பது ஓர் அடையாளமாக உள்ளது. ஆனால் மேலை நாட்டில் கழுத்தில் ஒரு சிறிய வெள்ளை பட்டையைப்போல் ஒரு காலர் அணிந்து பகட்டாகக் கோட்டும் சூட்டும் அணிகிறார்கள். அப்படித்தான் நானும் முதல் முறையாக “கிலெர்ஜி மேன்” என்ற நிலையில் ஐரோப்பிய நாகரீக உடையை உடுத்திக்கொண்டு பிற ஐரோப்பியர்களை போல் விமானத்தளத்தில் நடந்து சென்றது மதிப்பாகக் கருதினேன். ஆனால் இத்தகையை உடையைக் களைந்து சாதாரண தமிழ் நாட்டு உழவர்கள் போல் நம் காந்தியடிகள் அணிந்தாரே என்பது அனைத்திற்கும் மேலான விசயம்.

ஆம், புதிய நாடு புதியவாழ்க்கை எப்படியிருக்கப்போகிறதோ என்ற இனம்புரியாத அச்சத்துடன் நடந்த என்னை நீலநிற சீருடையிலிருந்த இத்தாலிய சுங்கத்துறை அதிகாரிகள் என்னை நிறுத்தி சோதனை போட ஆரம்பித்தனர். ஏதோ அப்போது எனக்குத் தெரிந்திருந்த இத்தாலி மொழியில், நான் வத்திக்கான் வானொலியில் பணிபுரிய வந்திருக்கிறேன் நான் ஒரு கத்தோலிக்க குருவானவர் என்று பதில் சொன்னப்பிறகு சற்று மதிப்பும் மரியாதையும் கலந்த உரையாடலோடு என்னை விட்டுவிட்டனர். ஒரு நிம்மதி பெருமூச்சோடு வெளியே வந்த எனக்கு மகிழ்ச்சி கலந்த ஆச்சரியம்! வத்திக்கான் வானொலி தமிழ்ப்பிரிவில் 1986லிருந்து பணியாற்றிவரும் அமலமரி தியாகிகள் சபையைச் சார்ந்த அருள்சகோதரி தெரேசா என்னை அழைத்துச்செல்ல வந்திருந்தார்.

என்னைக் கண்டதும், “நீங்கள் தான் அருள்தந்தை ஆரோக்கியநாதனா?” என்று புன்முறுவலோடு வினவினார். ஆம் என்று பதிலளித்தேன். வானொலி மகிழுந்தில் (கார்) வத்திக்கான் வானொலி நிகழ்ச்சி இயக்குநர் அருள்தந்தை :.ப்ரதிரீகோ லொம்பார்தியிடம் அழைத்துச்சென்றார் அருள்சகோதரி.

லியோனார்தோ தவின்சி அல்லது சாம்பினோ என்ற தேசிய விமானத்தளத்தையொட்டிய தொடர்வண்டி நியைத்தை அடைந்தேன். 1500 லிரா பணத்திற்கு ஒரு நுழைவுசீட்டு வாங்கினேன். அதற்கு அப்போதைய மதிப்பு இந்திய ரூ.30 ஆகும். (100 லிரா என்றால் இ.ரூ.2 ஆகும்). அருகிலிருந்த ஒரு சிறிய பதிவுஎந்திரத்தில் அச்சீட்டை நுழைத்தேன். “சரக்”கென்று பயணத்தேதி நேரம் நாள் போன்ற விபரங்கள் அதில் பதிவாயின. புதிய அனுபவம்! நான் முதன்முறையாக ஒரு பன்னாட்டு தொடர்வண்டியில் உரோம் நோக்கிப் பயணமானேன். பயணத்தின்பொழுது உரோம் நகரின் அழகை, எழிலை, நேர்த்தியை, சுத்தத்தை நேரடியாக பார்க்கமுடிந்தது குறித்து பெரும் வியப்பில் ஆழ்ந்துவிட்டேன்.

இந்த இடத்தில் நமது சென்னை தொடர்வண்டி தண்டவாளங்களை குறிப்பிட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். உதாரணத்திற்கு, பெங்களூரிலிருந்து சென்னைக்கு வரும்போது சென்னையின் எல்லை ஆரம்பித்துவிட்டாலே போதும். சாக்கடைகள் அடங்கிய ஓடைகளும் தூர்நாற்றம் வீசும் நீர்தேக்கங்களும் நினைவுக்கு வந்தன. ஏறக்குறை சென்னை சென்ட்ரல் அடையும்வரை, தூர்நாற்றம் தாங்கமுடிவதில்லை. முள்மரங்கள் புதர்கள் ஓங்கிவளர்ந்திருக்கும் சாக்கடைகள், புழுதியும் மனிதக்கழிவுகளும் ஆங்காங்கே பரவிக்கிடக்கின்ற காட்சிகளும் வெப்பம் கலந்த தூளும் பயணிகளை சென்னைக்கு வரவேற்கின்றன.

ஆனால் உரோம் நகரின் பொலிவே தனி! உரோம் நகரை நோக்கிய தொடர்வண்டி தண்டவாளங்களின் இருபுறமும் சாலைகள் தான் எத்தனை அகலம்! எத்தனை பாங்கு! எத்தனை கலையம்சங்கள் ஒரு குப்பையோ சாக்கடை சகதியோ சாலைகளில் குண்டு குழியோ எதுவும் என் கண்ணுக்குத் தென்படவில்லை. சாலையோரங்களில் பச்சை பசேலென செடிகொடிகள் வண்ண வண்ண பூக்கள் என் விழிகளுக்கு விருந்து படைத்தன.

வாகனங்கள், சாலை ஒழுங்குகளை கடைபிடித்து பாங்கோடு சென்றன.

சென்னை மும்பாய் டெல்லி கொல்கத்தா பெங்களூரு போன்ற நமது நகரங்களில் மட்டும் ஏன் அதிகாரிகள் நகரை சீராக வைப்பதில்லை, ஏன் நமது மக்கள் வாகனங்களை சட்ட ஒழுங்கோடு ஓட்டுவதில்லை என்ற பல கேள்விகள் எண்ணில் எழுந்தன. சிங்காரச் சென்னை என்று எத்தனையோ திட்டங்களை தீட்டினாலும் வெளிநாட்டு நகரங்களைப்போல் இருப்பதில்லை. அப்படி வருவதற்கு இன்னும் பல ஆண்டுகள் பிடிக்கும் அல்லவா! “ஏன் நம் நாட்டில் இப்படி இல்லை? நாம் வாழும் நகரங்களில் பட்டித்தொட்டிகள் ஏன் அழகாகவும் தூய்மையாகவும் இருப்பதில்லை? அதிகாரிகள் தங்கள் பணிகளைச் சரிவரச் செய்வதில்லையா அல்லது பொது மக்கள் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்வதில்லையா? நம் ஊரக, நகராட்சி மற்றும் மாநகராட்சி

நிர்வாகங்களுக்கு மக்கள் ஒத்துழைப்பு வழங்குவதிலையா..... நம் நாடு இந்தியா நம் மாநிலம் தமிழகம் நம் மக்கள் இப்படியிருந்தால் எவ்வளவு பெருமையாகிருக்கும்... என்ற பல்வேறு கேள்விகளை நானே கேட்டுக்கொண்டேன்.

சரி, இது என்ன சுவர்கள் மீது கிறுக்கல்கள்? உரோம் நகர கட்டிடங்கள் மீதும் ஆங்காங்கே சுவர்கள் மீதும், நம் நாட்டு அரசியல் கட்சிகள் தாறுமாறாக, தங்கள் கட்சி விளம்பரங்களை சுவர்கள் மீது எழுதிவைப்பதுபோல இத்தாலியிலும் பலநிற சாயங்களால் கிறுக்கலாக எழுதப்பட்டிருப்பது கண்டு ஆச்சரியத்தோடு என்னை அழைத்துச்செல்ல வந்திருந்த அருள்சகோதரி தெரேசாவை கேட்டேன், “சிஸ்டர், ஏன் இங்கு அசிங்கமாக கிறுக்கிவைத்திருக்கிறார்கள், உரோம் மாநகராட்சி இதை கட்டுப்படுத்துவதில்லையா?” “இல்லை, ஓவியக் கலைக்குப் பெயர்போன பழங்காலத்து உரோம் கலாச்சாரம் இப்படிப்பட்ட கிறுக்கலைக்கூட ஒரு கலையம்சமாகப் பார்க்கிறது” என்றார் வியப்பாக இருந்தது.

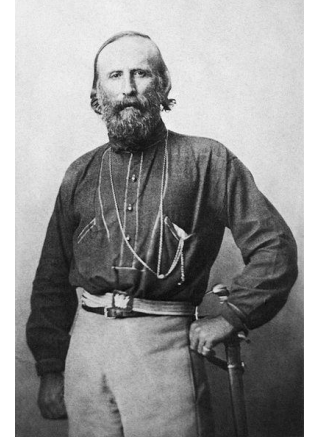
நாங்கள் பயணித்த மகிழுந்து வத்திக்காணை நோக்கி விரைந்தது. பழைய மற்றும் புதிய கட்டிடங்கள் நிறைந்துகாணப்பட்டன. தெருக்கள் தூய்மையாகவும் சீராகவும் அழகாகவும் இருந்தன. வத்திக்காணை நோக்கிய உரோம் நகர சாலைகள் சற்று அகலமாகவும் போக்குவரத்து நெரிசலின்றியும் காணப்பட்டன. நான் நீ என்று எடக்கு மடக்காக நம் நாட்டு நகரவாசிகள் நாகரீகமில்லாமல் ஓட்டுவதைப் போலல்லாமல், இத்தாலிய வாகன ஓட்டிகள் சீராக ஒழுங்காகவே ஓட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். பார்ப்பதற்கு நன்றாக இருந்தது. உரோம் மாநகருக்குள் நுழைந்ததுமே என் எண்ணங்கள் மேகங்களின் நடுவில் பறந்தன. ‘உரோம்’, All roads lead to Rome என்கிறார்களே அது இந்த மாநகரைத்தானா? Rome is not built in a day என்கிறார்களே அது இதனைத்தானா? Roma locuta causa finita (முந்தைய நூற்றாண்டுகளில் உரோமன் திருச்சபை தீர்மானித்தால் தீர்மானித்ததுதான்) என்ற இலத்தீன் பழமொழியை இம்மாநகரில் ஆல்போல் தழைத்து அருகுபோல் வளர்ந்த உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் வல்லமையை ஓட்டித்தான் உருவாக்கினார்களோ? ஏ! உரோம் மாநகரமே! உலகை ஆட்டிப்படைத்த உரோமையே! இன்று நான் உன் மடியில் தவழுகிறேன்.

உலகக் கலாச்சாரங்களில் அல்லது நாகரீகங்களில் உரோம் கலாச்சாரம் மிகத் தொன்மையும் அழகும் வாய்ந்த ஒன்றாகும். “உரோமா” அல்லது “உரோம்” என்ற சொல் “ரோமுலுஸ்” என்ற சொல்லின் தழுவலாகும். உரோம் பாரம்பரிய கதைப்படி, கி.மு.7ஆம் நூற்றாண்டில், ரோமுலுஸ் மற்றும் ரேமுஸ் என்ற இரட்டைச் சகோதரர்கள் பழைய உரோம் நகரை நிறுவியுள்ளார்கள். “அரச குழந்தைகளான இருவரும் அரச குடும்பத்தின் சதிகாரர்களால் காட்டில் அனாதைகளாக விடப்படுகின்றனர், அவர்களைக்கண்ட ஒரு பெண் ஓநாய் அவர்கள் மீது பரிதாபம்கொண்டு தன் பாலையே உணவாகக் கொடுக்கின்றது. அதன் பாலைப் பருகி வளர்கின்றனர், பின்பு தங்கள் நாட்டை மீண்டும் கைப்பற்ற புரட்சியில் ஈடுபடுகின்றனர். இழந்த தங்கள் நாட்டை மீண்டும் கைப்பற்றுகின்றனர்.

ரோமுலுஸ் தன் சகோதரன் ரேமுஸைக் கொன்றுவிடுகிறான். ஆட்சியை தன் வசமாக்கிக்கொண்ட ரோமுலுஸ் தனது பெயரைத் தாங்கி “ரோமா” என்ற பெயரில், தைபர் அல்லது திபேரியஸ் நதி தீரத்தில், அழகிய கலைவடிவங்களுடனான ஒரு நகரை உருவாக்குகிறான்”. அது தான் இன்றைய நவீன உரோமின் ஆணியேவராகும். இரு குழந்தைகள் ஓநாயின் பால் பருகும் சிலை அல்லது ஓவியம் இன்றிருக்கும் உரோம் நகரின் தனித்துவமாக அடையாளமாக, சின்னமாக அமைந்திருக்கிறது. இன்று உரோம் நகராட்சிக் கட்டிடங்களில் எல்லாம் இச்சின்னம் காணப்படுகிறது.

பழம்பெரும் உரோமைக் கலாச்சாரம் இதற்கும் முந்தையக் கலாச்சாரம் என்று வரலாற்றுச் சான்றுகளால் கூறப்படும் கிரேக்கக் கலாச்சாரத்தை ஒட்டி வளர்ந்ததாகவும் ‘உரோம்’ என்ற சொல் உரோமா என்ற கிரேக்கச் சொல்லின் மருவு எனவும் சொல்லப்படுகிறது. கிரேக்க மொழியில் ரோமா என்றால் வீரம், அச்சமின்மை என்பதாகும். உரோம் மாநகர் ஏழு குன்றுகள் மீது கட்டப்பட்டுள்ளது என்பது இன்னொரு வரலாற்று உண்மை. பழங்காலத்து உரோமையர்களின் மொழி இலத்தீன் ஆகும். பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இலத்தீன் ஒரு வளர்ந்த மொழியாக இருந்துள்ளது என்பது இன்னொரு வரலாற்றுத் தகவல்.

உரோமையின் வடபுலத்தில் தஸ்கானிய வம்சமும் தென்புலத்தில் கிரேக்கர்களும் ஆதிக்கம் செலுத்தியுள்ளனர். தஸ்கானியமும் கிரேக்கமும் பிரதான மொழிகளாக பிரசித்தம் பெற்றிருக்கின்றன. இதுபோல் இன்னும் பல ஐரோப்பிய வம்சங்கள் இத்தாலியில் தொன்றுதொட்டு ஆட்சி செய்துவந்திருக்கின்றன. இதன் விளைவாக இத்தாலி என்றிராமல் பல நாடுகளாகப் பிரிந்திருந்தன. இதனை ஒன்று கூட்டி ஒரே நாடாக இணைத்தவர்

இத்தாலியின் இரும்பு மனிதர் என்றழைக்கப்படும் ஜோசப் கரிபால்டி.

இன்று இத்தாலியம் என்ற ஒரே மொழி பழங்காலத்தில் பல மொழிகளாகப் பேசப்பட்டு வந்துள்ளது. எனினும் ஒன்றுபட்ட இன்றைய இத்தாலியில், இத்தாலிய மொழி வெவ்வேறு மாநிலங்களில் வெவ்வேறு உச்சரிப்பு கொண்டே பேசப்படுகிறது. தமிழ் எப்படி மதுரையில் ஓர் உச்சரிப்பு, கோவையில் ஒரு விதம், நாகையில் ஒரு விதம், குமரியில் ஒரு விதம், சேலத்தில் ஒரு விதம் திருநெல்வேலியில் ஒரு விதம் எனப் பேசப்படுகிறதோ அவ்வாறே இத்தாலி மொழியும் சிசிலி, நாபொலி, தஸ்கானோ, கோமோ, பலெர்மோ, சார்தினியா, தோரினோ போன்ற பகுதிகளில் வித்தியாசமாக இனிமையாகப் பேசப்படுகிறது. இப்பொழுது பேசப்படும் இத்தாலி மொழியின் வேர்சொற்கள் இலத்தீன் ஆகும்.

ஊ உரோமையின் முதல் மதில்சுவர்(செர்வியஸ் சுவர்). இப்பெயர் செர்வியஸ் தில்லியஸ் என்ற அரசனின் பெயராகும். இதுவே உரோமையின் முதல் சுவராகும்.

உரோமைய நாகரீக கட்டிடம்

உரோமையில் நான் வாழ்ந்த காலத்தில் நான் கண்ட வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களில் .:போரம் எனப்படுகின்ற மாபெரும் கட்டிடமும் ஒன்று. இது உரோயின் நாகரீகத்தை வெளிப்படுத்தும் ஒரு சான்றாகும்.

கிரேக்கர்கள், கி.மு.750 முதல் 550 ஆம் ஆண்டுகளில், கோமோ, நேபல் மற்றும் தாரண்ட்தோ, சிசிலி போன்ற தென் இத்தாலியில் பல்வேறு நகர குடியிருப்புகளை நிறுவியிருந்தனர். பிற்காலத்தில் அவற்றை பெரும் கிரேக்கம் என்று உரோமையர்கள் அழைத்தனர்.

கி.மு. 4ஆம் நூற்றாண்டில் உரோமை ஒரு கிரேக்க நகரமாக இருந்துள்ளது என்று எராக்லிதேஸ் என்ற வரலாற்று அறிஞர் குறிப்பிடுகிறார். கிரேக்க நாகரீகத்தால் ஈர்க்கப்பட்ட உரோமையர்கள் கிரேக்க கட்டிட கலைகளைப் பின்பற்றி தங்கள் கட்டிடக் கலையாக வளர்த்து வந்துள்ளனர் என்றும் எராக்லிதேஸ் கணிக்கின்றார். மேலும் கி.மு.509 இல் உரோமை ஒரு குடியரசாக உருவெடுத்திருக்கிறது என்றும் ஓர் இத்தாலிய பாரம்பரியம் கூறுகிறது. 3ஆம் நூற்றாண்டில் உரோம் நகர் இத்தாலிய தீபகற்பத்தின் பிரதான நகரமாகவும் காணப்படுகிறது. கி.மு.44 லிருந்து 31 வரையிலான ஆண்டுகளில் ஆண்ட் மார்குஸ் அந்தோணியஸ், ஒத்தாவியன் ஆகிய இருவருக்குமிடையே நில ஆக்ரமிப்பு அதிகாரத்திற்கான சண்டை இடம்பெற்றுள்ளது. பின்பு கி.மு. 31, செப்டம்பர் 2ஆம் நாள் ஒத்தாவியன் வெற்றிப்பெற்றதில் குடியரசு நிலை மாறி உரோமையில், *பிரதிநிதிகள் ஆட்சிமுறை* அறிமுகமாகியுள்ளது. கி.மு.44 லிருந்து 14 வரை அகஸ்துஸ், பிரதிநிதிகளின் தலைவனாகப் பொறுப்பேற்று ஆட்சி செய்துள்ளான். கி.பி.64ஆம் ஆண்டில், ஆதி கிறிஸ்தவர்களை அழிக்க முற்பட்ட நீரோ என்கிற கொடுங்கோலன் உரோம் மாநகரை தீயிட்டு எரித்தான். பல்லாயிரக்கணக்கான கிறிஸ்தவர்களையும் கொன்று குவித்தான். இதுவே முதல் கிறிஸ்தவ மறைசாட்சியப் படுகொலையாகும் (இது குறித்து பின்னால் வரும் பகுதியில் படிக்கலாம்).

உரோம் நகரின் சிறப்புகளில் கொலோசேயம் என்ற

பிரமாண்ட கட்டிடமாகும்

முக்கியமாகும். கொலோசேயம் என்றால் 'பிரமாண்ட' 'மிகப்பெரிய' என்று பொருள். பழங்காலத்து உலக அதிசயங்களில் இதுவும் ஒன்று என கருதப்படுகிறது. உரோமையர்களின் களியாட்டங்களுக்குத் தீனிபோடும் விதமாக மனித மாமிச விளையாட்டுக்கள் அரங்கேறும் ஆம். 'பிதியேட்டர் (Ampitheater) பொதுவிளையாட்டரங்கமாகத் திகழ்ந்துள்ளது.

6 விளையாட்டு வீரர்கள் களமிறங்குவார்கள். கூரிய கத்தியை ஏந்தியவாறு உள்ளே நுழைய, 4 பேர் மிக பலசாலியான 2 பேரை பதம் பார்க்க முனைய, மற்ற 2 பேரும் ஒருவர் ஒருவராக குத்திக்கிழித்து தொண்டையை பறிக்க, பாதாளக் குகையிலிருந்து கர்ஜிக்கும் புலி சீறிப்பாயும். ஒருவன் அதை மிரட்டுவான், அவன் வயிற்றைக் கிழித்துக் குதறும் புலியின் தலையை இன்னொருவன் பட்டாக்கத்தியால் வெட்டி சாய்ப்பான். இறுதியில் இருவர் எஞ்சியிருக்க மாமிச மலையாய் காணும் வீரன் மரண வலையில் சிக்கியிருக்கும் இன்னொருவனை மேலே அனுப்பலாமா என்று கூட்டத்தை நோக்கிக் கம்பீரமாய் ஆணவமாய் பார்ப்பான். தோற்றவன் மன்னிப்பு கேட்பான். இரத்த வியாட்டில் உருகிப்போயிருக்கும் மக்கள் கூட்டம் தங்கள் கட்டை விரலை கீழ் சாய்த்து “Mitte” மித்தே அதாவது விட்டுவிடு என்பார்கள். அவனுக்கு மன்னிப்பு கிடைத்துவிடும், இல்லையேல் மேலே காட்டி, “Lugula” (Cut his *throat*) அவன் சங்கை அறுத்துவிடு என்பார்கள். அவ்வளவு தான். மாட்டிக்கொண்டவனின் கதை கந்தளாகிவிடும், முடிந்துவிடும். வெற்றிப்பெற்றவன் *The Gladiator மகிழ்ச்சிப்படுத்தும் மாவீரன்* என்ற பட்டம் பெறுவான். இதன் முடிவை உரோம் மன்னன் தான் நிர்ணயிப்பான். இது தான் கொலோசேயம்.

கி.பி.69 முதல் 96 வரை இம்மாபெரும் உள்விளையாட்டரங்கம் பல்வேறு மன்னர்களால் கட்டப்பட்டுள்ளது. பிளாவியஸ் என்ற உரோமைய மன்னனின் பெயரை இதற்கு சூட்டியுள்ளனர்.

இவ்விளையாட்டரங்கத்தில் பல்வேறு விளையாட்டுக்கள் நடந்தேறியிருக்கின்றன. அரசன், அரசி, செனேட் (பேரவை) உறுப்பினர்கள் போன்ற அதிகாரிகள் எல்லாம் இங்கு அமர்ந்து மல்யுத்தம், வாட்போர், இன்னும் பல கொடிய விளையாட்டுக்களை இவர்கள் கண்டுகளிப்பார்கள்.

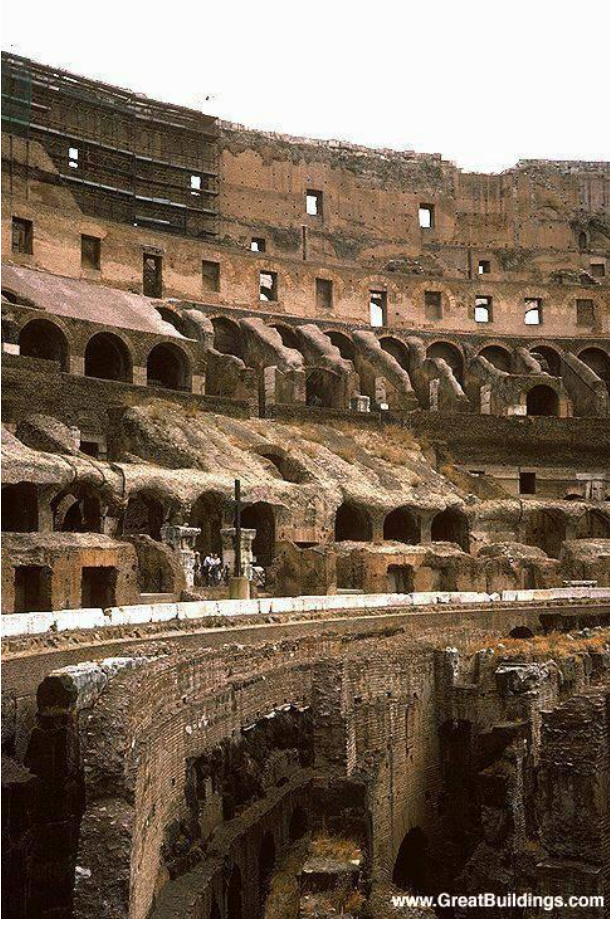

வட்டவடிவில்

கட்டப்பட்ட

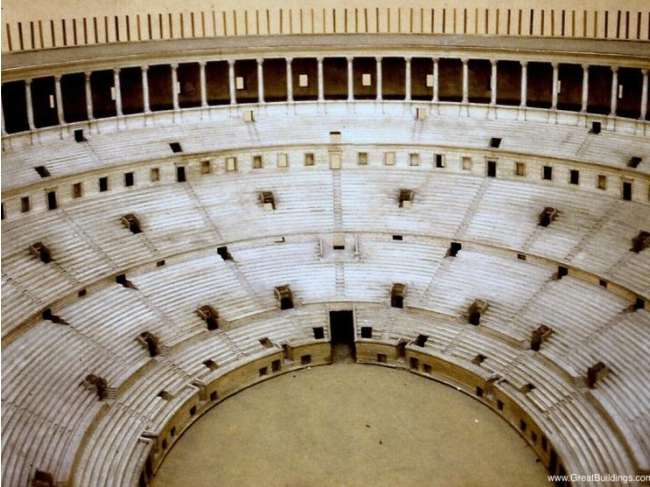
கொலோசேயம்

முற்றிலும்

சுண்ணாம்பு கற்களால் கட்டப்பட்டது. பாதாள குகைகள் (விளையாட்டு மைதானத்திற்கு அடியிலேயே), மேலே 4 மாடி என 5 மாடிகளைக் கொண்ட கொலோசேயம் 156 அடி உயரம் உடையது. ஏறத்தாழ 3.5 மில்லியன் சுண்ணாம்பு கற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பல்லாயிரக்கணக்கான உரோமையர்கள் அமர்ந்து நிகழ்வுகளைக் கண்டு இரசிப்பார்கள். இங்கு அரங்கேறும் விளையாட்டுக்களில் மனித உயிர்கள் குறிப்பாக அடிமைகளின் உயிர்கள் பறிபோவது சர்வசாதாரணமான ஒன்று.

நாம் ஏற்கனவே மேலே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு முதல் நூற்றாண்டில் நீரோ என்கிற மன்னன் கிறிஸ்தவ வேதகலாபணையைத் தொடங்கி வைத்தான் என்பது உரோமைய வரலாற்றின் ஓர் இருள்பகுதி. தானே உரோம் நகரின் ஒரு பகுதியை எரித்து அதன் பழியை

அப்பாவி கிறிஸ்தவர்கள் மீது சுமத்தினான். இப்பழியைத் தீர்த்துக்கொள்ள நீரோ தன் மனைவியின் ஆலோசனைப்படி இந்த கொலோசேயத்தின் விளையாட்டு வெளியில் கிறிஸ்தவர்களை தூண்களில் கட்டிப்போட்டு புலி சிங்கம் காட்டு நாய்கள் போன்ற கொடிய விலங்குகளுக்கு இரையாக்கி வேடிக்கைப்பார்த்து மகிழ்ந்தான். (பார்க்க. Quo Vadis *குவோ வாதிஸ்* என்ற ஆங்கில திரைப்படம்). ஆகவே தான் The Blood of martyrs is the seed of Christianity வேதசாட்சிகளின் இரத்தம் கிறிஸ்தவத்தின் வித்து என்று கிறிஸ்தவ வரலாற்று அறிஞர் தெர்த்துல்லியன் கூறியிருப்பது நீரோவின் செயல்பாடுகளை வைத்தே என்று சொல்லவேண்டும். கிறிஸ்தவம் வளர்வதற்கு நீரோ மறைமுகமாக ஒத்துழைத்துள்ளான் என்று கூட சொல்லலாம். முற்காலத்தில் அவன் செய்த தீயவினை பிற்காலத்தில் அவனைத் தற்கொலைக்கு இட்டுச்சென்றது என்பது இன்னொரு வரலாற்றுத் தகவல்.

நீரோவுக்குப் பிறகு வந்த டேசியஸ், வெஸ்பாசியஸ், டயாக்ளேசியஸ் போன்ற பத்து கொடுங்கோல் ஆட்சியாளர்கள் கிறிஸ்தவர்களை துன்புறுத்தியும் கிறிஸ்தவ மதத்தை அழிக்கவும் முற்பட்டார்கள். இரைக்க இரைக்க நீர் சுரப்பது போல கிறிஸ்தவர்களை அவர்கள் எவ்வளவு துன்புறுத்தினார்களோ அவ்வளவுக்கு இயேசுவின் சீடர்கள் பெருகிக்கொண்டே போனார்கள் என்று கிறிஸ்தவ வரலாறு கூறுகிறது.

மாபெரும் கான்ஸ்டன்டைன்

கி.பி.284 முதல் 337 வரையிலான காலம் உரோம் வரலாற்றினை முற்றிலும் மாற்றியமைத்த நேரமாகும். மூன்று நூற்றாண்டுகளில் கிறிஸ்தவர்களை கடும் சித்திரவதைக்குள்ளாக்கிய கொடுங்கோலர்களெல்லாம் உலர்ந்தச் சருகுபோல் மறைந்து கிறிஸ்தவத்தின் ஒரு புதிய சகாப்தம் பிறந்த காலம். கவுல்

வம்சத்தின் அரசன் கான்ஸ்டன்டைன்,

மாபெரும் கான்ஸ்டன்டைன்

மாக்சென்சியஸ் என்ற மன்னனை போரில் எதிர்கொண்டான். உரோம் மதில் சுவருக்கடியில் மால்வியன் பாலத்தின் மீது கி.பி 312 இல் இடம்பெற்ற இப்போரில் வென்ற கான்ஸ்டன்டைன் இத்தாலியை தன் வசமாக்கிக்கொண்டான். மாபெரும் கான்ஸ்டன்டைன் என்ற பெயரும் பெற்றான்.

இப்போர் குறித்து ஒரு சுவாரசியமான தகவலும் உண்டு: இப்போர் தொடங்குவதற்கு முன் வானத்தில் ஓர் அதிசயத்தையும் அறிகுறியையும் கண்டான். வானத்தில் சிலுவை வடிவம் போன்ற ஓர் உருவம் தென்பட்டது. “இந்த இடையாளத்தின் பொருட்டு நீ வெற்றிப்பெறுவாய்” "By this sign thou shalt conquer." Hic segno Tu vincis என இலத்தீன் மொழியில் ஒரு வாக்கியமும் காணப்பட்டது. இதைக் கண்ட காண்ஸ்டான்டைன் பிரமிப்பும் மகிழ்ச்சியும் கொண்டவனாய் போரில் வென்றான். அன்று உரோமைய பேரரசின் மதம் கிறிஸ்தவம் என்று ஓர் அறிக்கையும் கட்டளையும் இட்டான். இதுவே இத்தாலியில் கிறிஸ்தவம் பரவுவதற்கு ஒரு காரணமானது. ஆனால் இவன் தன்னை மாற்றிக்கொள்ளவில்லை என்றும் கொள்கையளவில் மட்டும் இவன் ஒரு கிறிஸ்தவ பிரியனாக வெளிகாட்டிக்கொண்டான் என்பது அவன் செயல்பாட்டில் தெரியவந்திருக்கிறது. தனது உரிமைகளைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள தனது இரண்டாவது மனைவி, ஒரு மகன், சில உறவினர்கள், நண்பர்கள் ஆகியோரை கொன்றுவிட்டான் என்று வரலாற்று எழுத்தாளர் பிலிப் ஸ்காட் என்பவர் குறிப்பிடுகிறார் (Clemens Petersen, "CONSTANTINE THE GREAT AND HIS SONS," Philip Schaff, ed., *A Religious Encyclopaedia or Dictionary of Biblical, Historical, Doctrinal, and Practical Theology*, 3rd edn., Vol. 1.). மேலும் காண்ஸ்டான்டைன் பல அரிய கட்டிடங்களை குறிப்பாக பசலிக்கா பேராலயங்களை எழுப்பியுள்ளான் என்பது வரலாற்றுச் சிறப்பு. கிறிஸ்தவ ஆலயங்களில் சிற்ப கலைகளும் ஓவியங்களும் பெருமளவில் ஊக்குவிக்கப்பட்டன. உரோமையர்களின் மதம் Paganism எனப்படும் சூரிய வழிபாடு மற்றும் சிலைவழிபாடாகும். ஆரியனிசம் போன்ற ஒரு சில கிறிஸ்தவ பிரிவுகளும் இவன் காலத்தில் சுதந்திரமாக இருந்துள்ளன. இதனால் எழுந்த சர்ச்சைகளையும் இவன் தீர்க்க முயற்சித்திருக்கிறான். கி.பி 313 இல், தான் வெளியிட்ட தனது இரண்டாவது அரசு ஆணையில் கிறிஸ்தவம் தழைக்க உதவியிருக்கிறான். நைசியா என்ற இடத்தில் இடம்பெற்ற கிறிஸ்தவ ஆயர் பேரவையில் 118 ஆயர்களைச் சந்தித்து ஆரியுஸ் என்ற கிறிஸ்தவ ஆயரால் எழுந்த கிறிஸ்தவ கோட்பாடு குறித்த சர்ச்சையை தீர்க்க உதவியுள்ளான். பல மத கோட்பாடுகள் சுதந்திரமாக பின்பற்றப்பட்டு வந்தாலும் மனித உறவுகளை உரிமைகளை மேம்படுத்துவதற்கான வழிகளில் கிறிஸ்தவத்தை ஒரு மேலான தத்துவமாக, தடமாகக் கருதினான் காண்ஸ்டான்டைன். ஞாயிற்றுக்கிழமை ஒரு புனித நாளாக பொதுவிடுமுறையாக அறிவித்தான். கிறிஸ்தவம் ஓர் அரசுச்சார்ந்த சமயமாக இயங்கிவந்த அதே வேளை கோட்பாடுகள் மட்டில் எழுந்த பிரிவினைகளை அவனால் கிரகிக்கமுடியவில்லை. காண்ஸ்டான்டைன் தன் இறுதிவரை சிலைவழிபாட்டைப் பின்பற்றியப்பின், தான் சாகும் கட்டத்தில்தான் ஆரியப் பிரிவைச் (Arianism) சார்ந்த கிறிஸ்தவ ஞானஸ்நானம் பெற்றிருக்கிறான். ஆக தன் வாழ்நாளில் இவன் ஒரு கிறிஸ்தவனாக வாழவில்லையென்றாலும் கிறிஸ்தவ மதவழிபாட்டை எதிர்க்கவில்லையென்பது வரலாறு.

இவ்வாறு கிறிஸ்தவமும் உரோமைய பேரரசும் சமநிலையில் வளர்ந்துவந்த நிலையில், 7ஆம் நூற்றாண்டில் மத்தியகிழக்குப் பகுதிகளின் தலைநகராக விளங்கியது உரோம். உலகின் மிகப்பெரிய நகரமாக விளங்கியது. 20 இலட்சம் மக்கள் தொகையைக்கொண்ட மாநகராட்சியாக விளங்கியதாக வரலாற்றறிஞர்கள் கணிக்கின்றனர். அலெக்சாந்திரியா போன்ற மத்திய கிழக்கு நகரங்களிலிருந்தும் உரோமைக்குத் தானியம் பெறப்பட்டிருக்கிறது. தென்னிந்தியாவையும் கடல்கடந்த நாடுகளையும் ஆண்ட தமிழ்ப் பேரரசன்

இராஜராஜ சோழன் காலத்தில் உரோமாபுரிக்கும் சோழ அரசுக்குமிடையே வாணிப உறவு இருந்ததாக செப்பேடுகள் குறிப்பிடுகின்றன.

ஔபழம்பெரும் உரோமை நகர கல்லியேனுஸ் வளைவு

போப் ஆண்டகை

உரோமைய நகர ஆயர் போப் என்று அழைப்பட்டு வந்துள்ளார். தமது 12 சீடர்களில் ஒருவரான சிமியோன் எனப்படும் பேதுருவை(இராயப்பர்) திருச்சபையின் தலைவராக நியமித்தார் இயேசு கிறிஸ்து (மத.16:16). இந்த பேதுரு, முதலாம் நூற்றாண்டு வேதகலாபணையின்போது(நீரோ மன்னன் காலத்தில்) சிலுவையில் தலைகீழாகக் கொல்லப்பட்டப் பிறகு வாரிசு தலைவராக புனித லீனஸ் என்பவர் கிறிஸ்தவர்களால் நியமனம் செய்யப்பட்டார். இவ்வாறு தலைதலைமுறையாக உரோம் ஆயர் கிறிஸ்தவ சபையின் தலைவராக, போப் ஆண்டவராக திருச்சபையை வழிநடத்தி வந்துள்ளனர். இவ்வாறு உரோமையை தலைமைப்பீடமாகக் கொண்டு திருச்சபையை ஆண்டுவரும் போப் ஆண்டகையை அல்லது திருத்தந்தையை பின்பற்றி இயேசு கிறிஸ்துவை வழிபடும் ஒவ்வொருவரும் உரோமன் கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவர் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். 15ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து போப் ஆண்டகையின் தலைமையை, அவரது சட்டதிட்டங்களை எதிர்த்துவரும் கிறிஸ்தவர்களை புரோட்டஸ்டாண்டு சபையினர் (Protestants) என்று அழைக்கப்பட்டனர்..

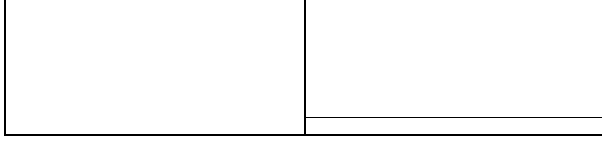

ஐ உரோமைச் சுவருக்கு அப்பாலுள்ள புனித லாரன்ஸ் பசலிக்கா பேராலயம் புனித பேதுருவின் கல்லறையின் மீது எழுப்பப்பட்டுள்ளது என்பது வரலாற்று சிறப்பு.

சார்லஸ் மாக்னே

உரோமைய பேரரசை ஆண்ட மன்னர்களில் சார்லஸ் மாக்னே(பெரிய சார்லஸ்) மிகவும் பிரபலமானவன் மற்றும் நற்பெயர் பெற்றவன். கி.பி.800 இல் கிறிஸ்துமஸ் நாளன்று 3ஆம் சிங்கராயர் என்ற போப் ஆண்டகை அவரால் உரோம் புனித பேதுரு பசலிக்கா பேராலயத்தில் உரோமைய பேரரசின் மன்னராக முடிசூட்டப்பட்டான். ஐரோப்பாவின் பெரும் பகுதியை தனதாக்கிக்கொண்டு பல்வேறு போர்களைப் புரிந்து வெற்றிப்பெற்ற சார்லஸ், உரோமைய பேரரசில் கிறிஸ்தவம் வளர பெரிதும் பங்காற்றியுள்ளான். 'வாளாலும் சிலுவையாலும்' By the sword and the cross" என்பது இம்மன்னனின் விருதுவாக்கு. இத்தாலி ஒரு கத்தோலிக்க நாடாக வளர்ந்ததற்கு பெரிய சார்லசும் ஒரு முக்கிய காரணம்.

உரோமை மதில் சுவரின் ஒரு பகுதி

உரோமை பேரரசின் கடைசி .:போகாஸ் தூண் [Column of Phocas](#)

ஃ உரோமையர்களின் பழங்காலத்து நகர்புறத்தின் ஒரு பகுதி

A view across the [Forum Romanum](#).

ஃ முற்காலத்து உரோமைய கட்டிடங்களின் ஒரு முற்றம்

ஃ உரோமையின் திரஸ்தாவேரேயில் உள்ள எழில்மிகு ஆலயங்களில் ஒன்று புனித மரியாள் பசிலிக்கா பேராலயம்(10ஆம் நூற்றாண்டுகளில் எழுப்பப்பட்டது)

ஔ உள்நாட்டு கலகங்களின்போது தங்களையே பாதுகாத்துக்கொள்ள உரோமை அரச வம்சத்தினர் எழுப்பிய கோபுரங்களில் ஒன்று. கோபுரத்தின் மூன்றாவது மாடிவரை காணப்படுகிறது.

ஔ இத்தாலியின் ரியென்சோ பகுதியை ஆண்ட கோலா என்ற மன்னனின் சிலை, மைக்கல் ஆஞ்சலோ வடிவமைத்த காம்பிதோலியோ சதுக்கத்தின் அருகில் காணப்படுகிறது.

புனித இராயப்பர் பசலிக்கா பேராலயம்

உலகப்புகழ் உரோமை புனித இராயப்பர் பசலிக்கா பேராலயம் கி.பி. 1626இல் அர்ச்சிக்கப்பட்டது.

புனித இராயப்பர் பசிலிக்கா பேராலயம்

அதி உயரத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட புனித இராயப்பர் பேராலயமும் சதுக்கமும்

1630இல் புனித இராயப்பர் பேராலயம் (அப்போது மணிகூண்டு கட்டப்படவில்லை)

திருச்சபை அதிகாரத்தைச் சுட்டிக்காட்டும் சாவிகளுடன் புனித இராயப்பர் சிற்பம்

பேராலயத்தின் பீடம் நோக்கிய உள்பகுதி

மைக்கல் ஆஞ்சலோவின் பிரசித்திபெற்ற இரக்கத்தின் மாதாவின் சிற்பம்

வெரோணிக்கா சிற்பம்

மைக்கல் ஆஞ்சலோவின் குவிந்த கூரை

பேராலய இடபுறத்தில் புனித சூசையப்பர் பீடம்

பேராலய வடபுற உள்பகுதியில் போப் 23ஆம் அருளப்பரின் உடல் (1963 மரித்தார்)

பேராலய மேற்குபுலத்தில் புனித இராயப்பர் அதிகாரத்தைச் சுட்டிக்காட்டும் நாற்காலி (Cathedra. உலக சிற்பி பெர்னினி உருவாக்கியது.

திருச்சபையின் நான்கு திருத்தந்தைகளைச் சித்தரிக்கும் புனித இராயப்பர் அதிகார நாற்காலி

முத்திப்பேறுபெற்ற திருத்தந்தை 2ஆம் ஜான் பவுலின் கல்லறை

போப் ஜான் பவுலின் கல்லறையருகில் திருப்பயணிகள்

St. Peter's Basilica (Italian: *San Pietro in Vaticano*) is a major basilica in Vatican City, an enclave of **Rome**. St. Peter's was until recently the largest church ever built and it remains one of the **holiest sites** in Christendom. Contrary to what one might reasonably assume, St. Peter's is not a **cathedral** - that honor in Rome goes to **St. John Lateran**.

உரோம் நகரில் நாம் காணவேண்டிய இடங்களில் புனித இராயப்பர் பசிலிக்கா பேராலயம் முக்கியமானது. பசிலிக்கா என்றால் பிரமாண்ட கட்டிடம் என்று பொருள். உரோமையில் 4 பெரிய பசலிக்கா பேராலயங்கள் உள்ளன. புனித இராயப்பர் பசலிக்கா, புனித ஜான் லாத்தரன் பசிலிக்கா, பெரிய மரியாள் பசிலிக்கா, புனித பவுல் பசிலிக்கா(உரோம் நகர் மதில் சுவருக்கு வெளியே) என நான்கும் சிறிய பசிலிக்கா என பல ஆலயங்களும் பெயர்போனவை.

திருச்சபையின் முதல் போப் புனித இராயப்பர் சிலுவையில் கொல்லப்பட்ட இடம் என கருதப்படும் இடத்தில் தான் இந்த மாபெரும் கிறிஸ்தவ கோவில் உள்ளது. இதனடியில் இப்புனிதருடைய கல்லறையும் பல்வேறு திருத்தந்தைமார்களின் கல்லறைகளும் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. திருச்சபை பாரம்பரியத்தின்படி, இவ்விடத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்ட தொடக்கக் காலக் கிறிஸ்தவர்களின் பாதாள கல்லறைகள் இருந்ததாகவும் இதன்மீது இப்பேராலயம் எழுப்பப்பட்டதாகவும் நம்பப்படுகிறது.

தொடக்கத்தில் கி.பி. 324இல் மாபெரும் கான்ஸ்டான்டைன் மன்னன் இதனைக் கட்டியதாகவும் 16ஆம் நூற்றாண்டில் இது மீண்டும் புணரமைக்கப்பட்டு பிரமாண்டதே, மைக்கல் ஆஞ்சலோ, பெர்னினி போன்ற கலைஞர்களின் கலைநுட்பத்தால் கட்டப்பட்டதாகவும் வரலாறு கூறுகிறது. இதனுடன் பெருமையோடு விளங்கும் சிஸ்டைன் சிற்றாலயம் அதே நூற்றாண்டில் 4ஆம் சிக்ஸ்தஸ் என்ற திருத்தந்தையால் கட்டப்பட்டது.

தொனாத்தோ முதன்முதலாக வடிவமைத்தார். மைக்கல் ஆஞ்சலோ கட்டிடத்தின் குவிந்த கூரையை வடிவமைத்துள்ளார். பெர்னினி என்பவர் புனித இராயப்பர் சதுக்கத்தை வடிவமைத்துள்ளார்.1506இல் இரண்டாம் ஜூலியஸ் என்ற போப் ஆண்டவர் இப்பணியைத் தொடங்கியுள்ள வேளை, 1615இல் 5ஆம் பவுல் என்ற போப் ஆண்டவர் முடித்திருக்கிறார்.

நான் உரோம் நகருக்குள் நுழைந்ததுமே என்னைப் பற்றி இழுத்த கட்டிடம் புனித இராயப்பர் பேராலயம். இதுபற்றி நான் குருடமத்தில் நிறைய படித்திருந்தேன். ஆனால் இப்போது நேரடியாக வானுயர்ந்து நிற்கும் இப்பேராலயத்தைக் கண்டபோது என்னுடலெல்லாம் சிலிர்த்துப்போனேன், புல்லரித்துப்போனேன். ஆயிரக்கணக்கான வெளிநாட்டவர்களில் நானும் ஒருவனாக பெருமித்தோடு அணுஅணுவாக ரசிக்க ஆரம்பித்தேன்.

இராயப்பர் சதுக்கம்:

ஒவ்வொரு முக்கிய திருவிழா நாட்களில் திருத்தந்தை(போப்) திருப்பலி நிகழ்த்த இச்சதுக்கத்திலும் *வியா தெல்லா கொன்சிலியாசிபோனே via della Conciliazione* என்ற நீளமான சாலையிலும் பல்லாயிரக்கணக்கான அமர்ந்து சீராக ஒழுங்குடன் பக்தியுடன் ஆராவார இரைச்சலின்றி பங்கெடுக்கும் காட்சியை நான் இதுவரை வேறெங்கும் கண்டதேயில்லை.

போப் ஆண்டகையின் புதன் பொதுபேட்டி

சதுக்கத்தின் இரு பக்கங்களிலும் இரு நீருற்றுத் தொட்டிகளிலிருந்து(தென்புறத்திலுள்ளது கார்லோ மாதெர்னோ என்பவரால்(1613இல்) வடபுறத்திலுள்ளது பெர்னினி என்பவரால்(1675இல்) உருவாக்கப்பட்டது)எந்நேரமும் தண்ணீர் கொட்டிக்கொண்டிருக்கும் காட்சி, பகல் முழுவதும் சுற்றுலாவாசிகளின் அன்புத்தொல்லையால் கிடைக்கும் உணவுபொருட்களைத் தின்னும் நூற்றுக்கணக்கான புறாக்களின் உரிமை கொண்டாட்டம், சதுக்கத்தின் மேற்குபுறத்தின் இரு முனைகளில் கம்பீரமாய் திருச்சபையின் திறவுகோள்களைக் கையிலேந்தி நிற்கும் புனித இராயப்பர், தான் ஒரு கிறிஸ்தவ விரோதியாயிருந்து, வாளேந்தி கிறிஸ்தவர்களைக் கொன்று சித்திரவதைப்படுத்தி, பின்பு தாமாஸ்கு நகர் நோக்கி பயணிக்கும்போது வழியில் வியக்கத்தக்க வகையில் ஆண்டவர் இயேசுவை சந்தித்து, பின் அவரின் அழைப்பால் சீடராய் மாறி புறவினத்தாருக்கெல்லாம் நற்செய்தியை அறிவிக்க அழைக்கப்பட்டேன் என்பதை சித்தரிக்கும் வகையில் தன் ஒரு கையில் மறைநூலையும் மற்றொரு கையில் கூரிய வாளையும் ஏந்தி நிற்கும் புனித பவுல் அடியார் என இரண்டு சிலைகள், திருப்பயணிகளை ஈர்க்கின்றன.

சதுக்கத்தின் மையத்தில், சிலுவை உள்பட 40 மீட்டர் உயரமுள்ள தூண் அல்லது ஸ்தூபி ஒன்று நிற்கிறது. இது கி.மு.13ஆம் நூற்றாண்டிற்குரியது என்றும் எகிப்திலிருந்து நீரோ மன்னன் காலத்தில் முதல் நூற்றாண்டில் உரோமைக்கு கொண்டுவரப்பட்டு, தற்போதுள்ள இடத்தில் 1585ஆம் ஆண்டில் போப் 5ஆம் சிக்ஸ்தஸ் அவரால் நிறுத்திவைக்கப்பட்டது என்றும் வரலாறு கூறுகிறது. வானுயர் நிற்கும் இந்தத் தூண் உலகையே அழைக்கிறது.

சதுக்கத்தின் மையத்திலிருந்து பார்த்தால் அரை வட்டம்

வரைந்தாற்போல அமைப்பைக் காணலாம். பல தூண்களை உள்ளடக்கிய இந்த அமைப்பு இருகரங்களைக்கொண்டு அனைவரையும் அழைப்பதுபோலுள்ளது மிகவும் சிறப்பு. சதுக்கத்தின் அழகே இந்த அரைவட்ட அமைப்பு ஆகும்.

இந்தச் சதுக்கத்தில் என்னைக் கவர்ந்த ஒரு விஷயம் என்னவென்றால், ஒவ்வொரு நீருற்றுக்கும் தூணுக்கும் இடையே வட்டவடிவிலான ஒரு கல் போடப்பட்டுள்ளது. அதன் மீது நின்று பார்த்தால் எல்லா தூண்களும் ஒரே

வரிசையில் அல்லது அணியில் நிற்பதுபோல தோற்றமளிக்கும். இது கண்ணுக்கு சிறந்த விருந்து என்றால் மிகையாகாது.

அரைவட்ட வடிவிலான இந்த அழகான அமைப்பின் மேலே 140 சிலைகள் உள்ளன.இவை இயேசுவின் சீடர்கள், புனித தோமினிக், புனித பெனடிக்ட், புனித பிரான்சிஸ், புனித பெர்னார்டு, மற்றும் பல கிறிஸ்தவ புனிதர்களின் சிலைகளாகும். 1662 முதல் 1703 வரையுள்ள காலங்களில் வெவ்வேறு சிற்பிகளால் செதுக்கப்பட்டவை.

வரலாறு

இன்று புனித பேதுரு பசலிக்கா பேராலயம் கம்பீரமாய் நின்றுகொண்டிருக்கும் இடம் நீரோ மன்னன் புனித பேதுருவை கொன்ற இடமாகும். இவ்விடத்தில் உள்ள அவரது கல்லறையை கிறிஸ்தவ விசுவாசிகள் சந்தித்து செபித்து வந்துள்ளனர். கி.பி.324ஆம் ஆண்டில் காண்டான்டைன் மன்னன் இப்பேராலய கட்டிட பணியை தொடங்கியுள்ளான். இன்றும் திருச்சபையின் மையமாகத் திகழ்கிறது.

புனித இராயப்பர் பேராலய சதுக்கத்தில் உள்ள புனித பேதுரு மற்றும் புனித பவுல் சிற்பங்களை உருவாக்க போப் 9ஆம் பத்திநாதர் அவர்கள் 1847 இல் இயேசுவின் உயிர்த்த நாளன்று ஆணைப் பிறப்பித்தார். அவ்வாறு ஜோசப்பே தே .:பாப்ரிஸ் என்பவர் 1838-40 கால அவகாசத்தில் புனித பேதுரு சிற்பத்தை 4.91 மீட்டர் அடித்தளத்தின் மீது 5.55 மீட்டர் உயரத்தில் உருவாக்க, புனித பவுலடியாரின் சிலையை 1838 இல் ஆதாமோ ததோலினி என்பவர் பேதுருவின் சிலை அளவே உருவாக்கினார்.

பேராலய வெளிப்பகுதி Exterior

புனித பேதுரு பேராலயத்தின் உருண்டை வடிவிலான உச்சிக் கோபுரத்தை 1546 இல் மைக்கல் ஆஞ்சலோ வடிவமைத்தார். அவருடைய இறப்பின்போது(1564) கோபுரத்தின் அடிமட்டம் மட்டுமே கட்டப்பட்டது. உச்சிக்போபுரமானது 1585லிருந்து 1590வரையிலான காலக் கட்டத்தில் ஜியாகோமோ என்ற வடிவமைப்பாளர் தோமேனிகோ போன்டானா என்ற பொறியிலாளர் உதவிகொண்டு கட்டிமுடித்தார்.

இப்பேராலயத்தின் இரட்டை கோபுரம் 42.3 மீட்டர் அகலம் தரைமட்டத்திலிருந்து 120 மீட்டர் உயரத்தில் செங்கற்களால் எழுப்பப்பட்டது.

The grand **façade** is 116 m wide and 53 m high. Built from 1608 to 1614, it was designed by Carlo Modeno. The central balcony is called the **Loggia of the Blessings**, and is used for the announcement of the new pope with "Habemus Papum" and his Urbi et Orbi blessing. The relief

under the balcony, by Buonvicino, represents Christ giving the keys to St. Peter.

பேராலயத்தின் பிரமாண்டமான முகப்பு 116 மீட்டர் அகலமும் 53 உயரமும் கொண்டது. 1608 முதல் 1614 வரையிலான ஆண்டுகளில் கட்டப்பட்ட இம்முகப்பு கார்லோ மோதெனோ என்பவரால் வடிவமைக்கப்பட்டது. இம்முகப்பின் நடுவில் அமைந்துள்ள முகப்பு மாடியிலிருந்து போப் ஆண்டவர் விசுவாசிகளுக்கு சிறப்பு ஆசீர் வழங்குவார், “ஆபெமுஸ் பாப்பும்” அதாவது “நமக்குபுதிய பாப்பானவர் கிடைத்துள்ளார்” என்ற அர்த்தத்தில் புதிய போப் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதன் நற்செய்தி இங்கிருந்துதான் அறிவிக்கப்படும். மட்டுமல்லாமல் (ஈஸ்டர்) பாஸ்கா விழாவன்று (இயேசு உயிர்த்த நாள்) திருத்தந்தை இங்கிருந்து “உர்பி எத் ஓர்பி” (நகரிலிருந்து உலகிற்கு) என்ற அடிப்படையில் சிறப்புச் செய்தி வழங்குவார். இயேசு ஆண்டவர் புனித பேதுரு இராயப்பருக்கு திருச்சபை அதிகாரத் திறவுகோள் வழங்கியதை இவ்விடம் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

இம்முகப்பின் மேல்தளத்தின் மீது யூதா ததேயுஸ், மத்தேயு, பிலிப்பு, தோமை, யாகப்பர்9யோவானின் சகோதரர்), திருமுழுக்கு யோவான், இயேசு இரட்சகர் (நடுவில்), ஆந்திரேயா, நற்செய்தியாளர் யோவான், அல்பேயுவின் மகன் யாகப்பர், பர்த்லோமியோ, சிமியோன், மத்தியாஸ் ஆகிய புனிதர்களின் சிலைகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வரிசையில் புனித பேதுருவின் சிலை பேராலயத்திற்குள் உள்ளது.

Two clocks are on either side; the one on the left is electrically operated since 1931, with its oldest bell dating to 1288. Stretching across the facade is the dedicatory **inscription**: IN HONOREM PRINCIPIS APOST PAVLVS V BVRGHESIVS ROMANVS PONT MAX AN MDCXII PONT VII (In honor of the prince of apostles; Paul V Borghese, pope, in the year 1612 and the seventh year of his pontificate)

பேராலய முகப்பின் இருபுறத்திலும் இரு கடிக்காரங்கள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. இடப்புறத்திலுள்ளது 1931ஆம் ஆண்டிலிருந்து மின்சாரத்தால் இயங்குகிறது. இதன் கடியார மணி கி.பி 1288 வாக்கில் செய்யப்பட்டதொன்றாகும். இம்முகப்பின் அகலவாரியாக இலத்தினில் கீழ்காணும் வரிகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன: IN HONOREM PRINCIPIS APOST PAULUS V BURGHEIUS ROMANUS PONT MAX AN MDCXII PONT VII i.e In honour of the prince of apostles; Paul V Borghese, pope, in the year 1612 and the seventh year of his pontificate அதாவது “*அப்போஸ்தலர்களின் நினைவாக, 1612இல் போப் 5ஆம் பவுல் போர்கெஸ் என்பவரின் ஏழாவது ஆட்சிக் காலத்தில்*”.

இப்போது நமக்கு எந்த ஆண்டில் யார் ஆட்சிக் காலத்தில் யார் நினைவாக இம்முகப்பு எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று நன்கு புரிகிறது. கணக்கற்றமுறை இம்முகப்பின் முன்பு நின்று வியந்து சொல்லொன்னா இன்பம் துய்த்திருக்கிறேன்.

இம்முகப்புக்கும் உள்பகுதிக்கும் இடையே உள்ள முன்தாழ்வாரம் மாதெர்னோ என்பவரால் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு தென்புறத்தில் 18ஆம் நூற்றாண்டு

சிறப்புமிக்க சார்லேமாக்னே(பெரிய சார்லஸ்) என்ற பேரரசனின் சிலையும் வடபுறத்தில் கான்ஸ்டான்டைன் சிலையும் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

புனித இராயப்பர் பேராலயத்தின் சிறப்புகளில் ஒன்று புனித நுழைவாயில் ஆகும். வெண்கலத்தாலான இக்கதவு விக் கோ கொன்சோர்தி என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இக்கதவு மாபெரும் நாட்களில் மட்டும் அதாவது ஜூபிலி கொண்டாட்ட நாட்களில் மட்டும் திறக்கப்படும்.

திருத்தந்தை 2ஆம் ஜான் பால் அவர்கள் 1983-84 மற்றும் 2000-01 ஆண்டுகளை ஜூபிலி ஆண்டாக அறிவித்து இப்புனிதக் கதவைத் திறந்துவைத்தார் என்பது மாபெரும் இனிய செய்தியாகும்.

இதில் எனக்கொரு சிறப்பும் பெருமையும் உண்டு. 2000ஆம் ஆண்டு மார்ச் 12ஆம் நாள் ஞாயிறன்று போப் ஆண்டகை 2ஆம் ஜான் பால் அவர்கள் இப்புனித கதவைத் திறந்துவைத்தபோது இருபது அடி தூரத்தில் நானும் நிற்குகொண்டு இப்புனித நிகழ்வில் பங்கேற்ற காட்சி என்னை விட்டு அகலவேயில்லை. இது ஒரு நீங்கா நினைவு!

புனித பேதுரு பேராலயத்தின் நுழைவுப் பகுதியில் ஒரு பெரிய வாயிலுள்ளது. இந்த நடுக்கதவை 1455இல் அந்தோனியோ அவெருலினோ என்பவர் செய்திருக்கிறார். இக்கதவின் மீது இயேசு, மரியாள், வாள் ஏந்திய புனித பவுல், புனித இராயப்பர் போப் 4ஆம் யூஜினிடம் திறவுகோள் கொடுப்பதுபோன்ற காட்சி, புனித பவுலின் தியாகச் சாவு, புனித பேதுரு வத்திக்கான் குன்றின் மீது தலைக் கீழாகச் சிலுவையில் அறையப்பட்டது, புனித பவுல், ப்ளவுதில்லா என்பவளுக்குக் காட்சித் தந்தது போன்ற அரிய ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

பசலிக்கா பேராலயத்தின் கடைசி இடபுறத்தில் மரணக்கதவு உள்ளது. இதனை ஜியாகோமோ இன்ஸு என்ற கலைஞர் உருவாக்கியுள்ளார். இதனை ஏன் மரணக்கதவு என்றழைக்கிறோம்? அடக்கத் திருப்பலிக்குப் பின் இடம்பெறும் பவனி இக்கதவின் வாயிலாக வெளியேறுவதைக் கருவாகக் கொண்டு இவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறது. இக்கதவின் மீது இயேசுவின் சிலுவைச்சாவு, மரியாளின் இறப்பு, ஆபேலின் கொடுஞ்சாவு, சூசையின் அமைதியானச் சாவு, முதலாம் போப் ஆண்டகையின் சாவு, போப் 23ஆம் ஜான் இறந்தது, புனித முடியப்பரின் சாவு, போப் 7ஆம் கிரகோரியின் சாவு போன்றவற்றைச் சித்தரிக்கும் ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

பேராலய உள்பகுதி Interior

உரோமைக்குச் செல்லும் எவரும் புனித பேதுரு பசலிக்கா பேராலயத்தைக் காணாமல் வரமுடியாது. அப்படியே இவர் திரும்பிவிட்டாரென்றால் அது ஒரு மாபெரும் இழப்பு எனலாம். பேராலயத்தின் உள்ளே நுழைந்துவிட்டாலே ஓவியம் மற்றும் சிற்பக் கலையின் உச்சத்திற்கே சென்றுவிடுகிற உணர்வு நமக்கு வந்துவிடும். நான் முதல்முறையாக நுழைந்தபோது வியப்பின் உச்சத்திற்கே சென்றுவிட்டேன். ஆம், நீங்கள் வாழ்க்கையில் ஒருமுறையாவது உரோமைக்குச் சென்றுவிடவேண்டும்.

"The first burst of the interior, in all its expansive majesty and glory: and, most of all, the looking up into the Dome; is a sensation never to be forgotten." - Charles Dickens, 1846

“முதல்முறை உள்பகுதி அழகைப் , பேராலய மேல்பகுதியின் அழகை, மங்கா மகிமையை பார்க்கும்போது அதுவே மறக்கமுடியாத ஓர் உணர்வு” சார்லஸ் டிக்கென்ஸ், 1846.

உலகிலேயே மிகப்பெரிய கத்தோலிக்க ஆலயம் என்று அண்மைய காலம்வரை இப்பேராலயம் திகழ்ந்து வந்தது. ஆனால் இதைவிட மிகப்பெரிய பேராலயம் எதுவென்றால் ஐவரி கோஸ்ட் எனப்படும் நாட்டின் யாமோசுக்ரோ அமைதி பேராலயம் தான் என்று கூறுவர். இதன் கொள்ளளவு 5.7 ஏக்கர் நிலமாகும். 60,000 பேர் பங்கேற்கக்கூடிய நிலபரப்பைக் கொண்டுள்ளது. மைக்கல் ஆஞ்சலோ மற்றும் பெர்னினியின் கலையம்சங்கள் நீர்போல் ஓடவிட்டிருக்கின்றனர். பேராலயத்தை 39 புனிதர்களின் சிற்பங்கள் அலங்கரிக்கின்றன.

பேராலயத்தின் உள்ளே நுழைந்ததும் என்னை வரவேற்றது மைக்கல் ஆஞ்சலோவின் *pieta* எனப்படும் “கருணை” சிற்பம். ஆன்னை மரியின் மடியில் மரித்த இயேசுவின் சடலம் கிடத்தப்பட்ட காட்சிதான் அந்த உன்னதமான வேலைப்பாடு. மைக்கல் ஆஞ்சலோ தன் 24 வயதில் செதுக்கப்பட்ட இவ்வெள்ளைப் பளிங்குச் சிலை 1972ஆம் ஆண்டிலே சில கயவர்களால் சேதமானது. எனவே இன்றும் அதனை கண்ணாடி பெட்டிக்குள் வைத்திருக்கின்றனர். **பியத்தா** எனப்படும் இச்சிலை உலகப் புகழ் பெற்றது.

Cupola and Inscriptions

Along the base of the inside of the dome is the **inscription** of Matthew 16:18-19, in letters 8 ft. (2.5m) high:

TV ES PETRVS ET SVPER HANC PETRAM AEDIFICABO ECCLESIAM MEAM. TIBI DABO CLAVES REGNI CAELORVM (You are Peter, and on this rock I will build my church.... I will give you the keys of the kingdom of heaven.)

Near the top of the dome is another, smaller, circular inscription:

S. PETRI GLORIAE SIXTVS PP. V. A. M. D. XC. PONTIF. V. (To the glory of St. Peter; Sixtus V, pope, in the year 1590 and the fifth year of his pontificate.)

Cathedra of St. Peter

At the far west end of the basilica is the tribune, which centers on the **Cathedra of St. Peter**. The enormous gilded bronze monument was designed by Bernini in 1666 to enclose an oak throne donated by Carolingian ruler Charles the Bald upon his coronation in St. Peter's in 875. The legs of the throne are decorated with finely pierced ivory bands made in the School at Tours. The 18 ivory plaques on the front of the

chair were added slightly later, and show the 12 Labors of Hercules and six monsters.

பேராலயத்தில் பல வியக்கத்தக்க பல்வேறு சிற்களும் காணவேண்டிய அரிய காட்சிப் பொருள்களும் உள்ளன. அவற்றில் இங்கே குறிப்பிடவேண்டிய ஒன்றுபினித இராயப்பர் பீடம் ஆகும். Cathedra of St. Peter என்று வழங்கப்படும் இவ்வதிகார அரியணை (நாற்காலி) பெர்னினி என்பவரால் 1666 இல் செய்யப்பட்டது. வெண்கலம் தகடு போடப்பட்ட சிந்தூர மரத்தைக் கொண்டு உருவாக்கினார்.

ஆதை நான் முதல்முறையாகக் கண்டபோது இதன் மகிமை புரியவில்லை. பின்னரே அறிந்துகொண்டேன். இதைக் காண இலட்சக்கணக்கான சுற்றுலாசாஸவிகள் தினமும் வருகின்றனர் ஆனால் நான் உரோமில் வாழ்ந்த காலத்தில் இது என்ன, நான் தான் தினமும் காண்கிறேனே என்று எண்ணியதுண்டு.

பெர்னினியின் இக்கைவண்ணத்தின் மேலே ஒரு மஞ்சள் நிற ஜன்னல் உள்ளது. இதை சுற்றி தூய ஆவி இறங்குவதுபோல் ஒரு மாடப்புறாவின் அருகில் 12 ஒளிக்கீற்றுகள் உள்ளன. இவை 12 அப்போஸ்தலர்களை சுட்டுகின்றன. இவ்வரியணையின் வலம், இலத்தீன் ரீதி திருச்சபையின் தந்தைமார் என அழைக்கப்படும் புனித அம்புரோஸ் மற்றும் புனித அகஸ்தினாரும் உள்ளனர். அதன் இடம், கிரேக்க ரீதி திருச்சபையின் தந்தைமார் எனப்போற்றப்பெறும் புனித அதனாசியுஸ் மற்றும் புனித ஜான் கிரிசோஸ்டம் உள்ளனர்.

இப்பேராலயத்தின் அடியில் உள்ள பாதாளப் பகுதியைக் காண்பது. முக்கியமானது. கட்டுமான வேலைப்பாடுகள் கொண்ட பல்வேறு புனிதர்களின் திருத்தைகளின் கல்லறைகள் உள்ளன. மேலும் இப்பாதாளத்தின் கடைசிப்பகுதியில் உள்ள ஒரு கண்ணாடி பெட்டியில் புனித இராயப்பரின் எலும்புகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்தகைய பசிலிக்கா பேராலயம் 1626 ஆம் ஆண்டு அர்ச்சிக்கப்பட்டுள்ளது.

1667 இல் உரோமையின் மக்கள் தொகை 1 இலட்சத்து 20 ஆயிரம் மட்டுமே.

1762இல் மிகப் பிரபலமான போன்த்தானா திரேவி(திரேவி குளம்) என்ற மக்கள் அதிகளவில் கூடும் ஓர் அழகான குளம் திறக்கப்பட்டது.

1870இல் உரோமை நகர் இத்தாலிய இராணுவத்தால் கைப்பற்றப்பட்டுள்ளது.

1872இல் தெர்மினி என்ற பன்னாட்டு மையம் திறந்துவைக்கப்பட்டது. இங்கே தான் அனைத்து மாநகர பேருந்துகளும் தொடர்வண்டிகளும் வந்து கூடுகின்றன. இங்கிருந்து வத்திக்கான் நகரை நோக்கி ஏராளமான பேருந்துகள் செல்கின்றன.

1929இல் இத்தாலிய அரசுக்கும் வத்திக்கான் தலைமை பீடத்திற்கும் இடையே லாத்தரன் உடன்படிக்கை என்ற ஒரு வரலாற்று ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. இதன்படி, வத்திக்கான் ஒரு தனி நாடென்றும் அவசர காலத்திலும் இதர காலத்திலும் இத்தாலிய அரசு இச்சிறிய நாட்டுக்கு உரிய பாதுகாப்பும் மரியாதையும் வழங்கும் என்றும் போப் ஆண்டவர் இதன் தனித்தத் தலைவர்

என்றும் ஏற்றக்கொள்ளப்பட்டது. வத்திக்கான் ஒரு நாட்டுக்குரிய அனைத்து அங்கீகாரமும் மதிப்பும் பெற்றது இவ்வாண்டில்தான்.

ஐக்கிய நாட்டு நிறுவனம் என்ற ஏகோபித்த பன்னாட்டு நிறுவனத்தின் நிரந்தர பார்வையாளராக வத்திக்கான் அங்கீகாரமும் பெற்றது. உலகின் மிகச் சிறிய நாடு என்பது வத்திக்கான் என்பது வியப்பல்லவா!

1939இல் உரோமையில் சினிசித்தா என்ற திரைப்பட நகரம் உருவாக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

1943இல் உரோமை மாநகரம் 2வது உலகப்போரின்போது குண்டு மழையால் துவண்டது.

1960இல் உரோம் மாநகரில் முதல் கோடை விளையாட்டுப் போட்டிகள் இடம்பெற்றன.

1985இல் போன் ஜான் பால் அவர்களை துருக்கி நாட்டு மதத்தீவிரவாதி மகமது அலிஅகா என்பவன் திருப்பீட வளாகத்தில் திறந்த மகிழுந்தில் உலா வந்தபோது சுட்டு காயப்படுத்தினான். உரோம் ஜெமெல்லி மருத்துவமனையில் அவசர சிகிச்சைப் பிரிவில் சிகிச்சைப் பெற்ற திருத்தந்தை உயிர் பிழைத்தார். பின்பு சிகிச்சை முடிந்து மருத்துவமனையை விட்டு வெளியே வந்த போப் ஆண்டகை, உருாம் சிறைக்குச் சென்று தன்னைச் சுட்ட கைதி மகமது அலி அகாவைச் சந்தித்து அவன் செயலை மன்னித்து, நல்மனிதனாக வாழுமாறு அறிவுறுத்தி ஆசீர்வதித்தார்.

1990இல் உரோம் உலகக் கால்பந்து விளையாட்டின் இருக்கையாக உயர்ந்தது.

2000மாம் ஆண்டில் இயேசு ஆண்டவர் பிறந்த 2000மாம் ஆண்டு மாபெரு ஜூபிலி என்று பிரமாண்டமாகக் கொண்டாடப்பட்டது. இம்மாபெரும் நிகழ்வில் நானும் ஒரு வத்திக்கான் வானொலி ஒலிபரப்பாளராக, வத்திக்கான் நாட்டுப் பிரஜைகளில் ஒருவராகக் கலந்துகொண்டது ஒரு மறக்கமுடியாத அனுபவமே!

உரோம் மறுமலச்சி (Roman Renaissance)

உலக வரலாற்றில் ரினைசான்ஸ் என்ற ஆங்கிலச் சொல், வரலாற்று மாணவர்களால் மட்டுமின்றி கிறிஸ்தவர்களாலும் பேசப்படுகின்றச் சொல்லாகும். ரினைசான்ஸ் என்ற இந்த பிரெஞ்சு சொல்லுக்கு “மறுபிறப்பு” என்று பொருள்படும். 15ஆம் நூற்றாண்டில் கிறிஸ்தவ உலகில் இடம்பெற்ற உலக நடப்புகளால் ஒட்டுமொத்த மனிதச் சமுதாயத்தையே மறுமலச்சிக்கு இட்டுச் சென்ற காலமாகும். கிரேக்க நூல்கள் ஆராயப்பட்டன. அறிவு வளர்ந்தது, புதிய புதிய கண்டுபிடிப்புகள் திருச்சபை அதிகாரத்தையும் தாக்கின. குத்தோலிக்க திருச்சபை மட்டும் விண்ணகத்திற்கு மாந்தரை அழைத்துச்செல்லும் சிந்தனையில் மாற்றம் ஏற்படத் தொடங்கிற்று.

கத்தோலிக்க அதிகார மையம் மேலும் உரோமைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரத்தையும் பெற்றிருந்தது. போப் ஆண்டவர்கள் உரோமையை அரச அதிகாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் ஓர் அகர வல்லமையைப் பெற்றிருந்தது. இதனால் Holy Roman Empire(புனித உரோமையப் பேரரசு) என்ற பெயரையும் பெற்றது. திருப்பிடத் தலைவர் உரோமைப் பேரரசின் தலைவராகவே

செயல்பட்டார். இன்னும் ஒரு படி மேலே, ஆறாம் சிக்ஸ்துஸ் என்ற போப் ஆண்டகை, உரோமின் போப்-அரசர் என்ற பட்டத்தையும் பெற்று உரோமைய பேரரசை ஆண்டிருக்கிறார். 1471இல் வத்திக்கான் நூலகத்தைத் திறந்துவைத்தார் என்பது சுவாரசியமானச் செய்தியாகும்.

இத்தகைய வல்லமை படைத்த ஓர் அரசாக இயங்கியிருக்கிறது கத்தோலிக்க திருச்சபை மையம் என்பது நாம் அறியவேண்டிய தகவலாகும்.

கட்டாயம் காணவேண்டிய சிஸ்டைன் சிற்றாலயம்

வத்திக்கானில் நான் பலமுறைக் கண்டு மகிழ்ந்த ஓரிடம் சிஸ்டைன் சிற்றாலயம். உலகப் புகழ் மைக்கல் ஏஞ்சலோ, மினோ த .:பியேசோலே, சாந்ரோ பொத்திச்செல்லி, தோமினிகோ கிரலாந்தாயோ, பியேத்ரோ பெருஜினோ, லூக்கா சிக்னோரெல்லி, பிந்தூரிக்கியோ போன்ற ஓவியக் கலைஞர்கள் தீட்டிய ஓவியங்கள் பார்ப்பவர்களைப் பரவசமடையும் படைப்புகளாகும். ஓரிரு நாளில் காணக்கூடிய ஓவியங்களல்ல, பல நாட்கள் தேவை. இந்தச் சிற்றாலத்தில் நான் கண்டு மெய்மறந்த காட்சி மைக்கல் ஆஞ்சலோ தீட்டிய கடவுள் தம் கரத்தை நீட்டி ஆதாம் கைவிரலைத் தொடும் ஓவியமாகும். சிற்றாலத்தின் மேற்கூரையின் மையப்பகுதியில் தீட்டியிருக்கிறார். ஆனால் இந்தக் காலத்தில் இவர் எத்தகையை ஏணியை வைத்து இதை தீட்டியிருப்பார் அதுவும் தூக்கணாங்குருவி கிணற்றின் மேலே தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் முள்மரக்கிளையின் நுனியிலே கூடு கட்டுவதுபோல இவர் எத்தகைய ஆதாரத்தை வைத்து செய்திருப்பார் என்று மலைக்க வைக்கிறது. இக்கலைஞரின் அறிவுத்திறனையும் கைவண்ணத்தையும் பாராட்டி எத்தனை கோடி கொடுத்தாலும் ஈடாகாது. வாழ்க மைக்கல் ஆஞ்சலோவின் புகழ்!

இன்று, உரோம் மாநகரம், உலக மக்களையெல்லாம் ஈர்ப்பதற்கு முக்கிய காரணம் அங்கு குவிந்திருக்கும் கலைச் செல்வங்களே. உரோமின் எந்த மூளை இடுக்குச் சென்றாலும் நம்மை திக்குமுக்காடச் செய்யும் ஓவியம், சிற்பம், கட்டட நிபுணத்துவம் போன்றவை மீண்டும் உரோமுக்கு நாம் எப்போது சென்றுவரலாம் என்ற தாகத்தை ஏற்படுத்தும்.

திருச்சபை தன் விசுவாசத்தை வளர்த்துவந்த அதே நேரத்தில் கலையுலகிற்கு ஒரு தனி இடத்தை வழங்கியனதையும் காணலாம்.

திருச்சபை தலைமைப் பீடம் நிலபிரபுக்கள் அரசர்கள் தங்கள் நாட்டின் கலைகளை எப்படி பேணி வளர்த்தார்களோ அதே பாணியில் திருத்தந்தைமார்கள் வளர்த்துள்ளார்கள். இதுவே உரோமின் சிறப்புக்கு மூலக்காரணம்.

இதோ மேலும் சில சுவாரசியமானத் தகவல்கள்:

15ஆம் நூற்றாண்டில் திருச்சபையை ஆண்ட போப் அலேக்சாண்டர் என்பவர் கட்டுக்கடங்காத தன் மகன் செசார் என்பவருக்கு, திருப்பீட மாநிலங்களில் சில பகுதிகளை தனியாகப் பிரித்து அவரை ஓர் ஆளுநராக நியமித்துள்ளார். இதனால் எதிர்வந்த தடைகளைக் கூட தகர்க்க போப் தயங்கினதில்லை. தன் மகன் செசாரேயின் எதிரி ஓர்சினி குடும்பத்தை நாடு கடத்தியுள்ளார். சட்டங்கள் மீறப்பட்டு வன்முறை தலைவிரித்தாடிய நிலையில் செசாரே தன் சகோதரி லுக்ரேசியாவையும் சகோதரன் ஜோவான்னியையும் கொலைச் செய்துள்ளார்.

போப் 10ஆம் சிங்கராயர் போப் 7ஆம் கிளமென்ந்த் கேயோரின் 20 ஆண்டு கால திருச்சபை வரலாற்றில் உரோம் தனது கலை வளர்ச்சியில் உச்சத்தை அடைந்துள்ளது என கலைவல்லுநர்கள் கணிக்கின்றனர். மைக்கல் ஆஞ்சலோ பியத்தா எனப்படும் கருணையையே வடிவத்துள்ளார், மரித்த இயேசுவின் சடலத்தைத் தாங்கிய புனித கன்னி மரியாள் என்ற சிற்பத்தை கலையுலகிற்கு வழங்கினார். இன்னுமோர் உலகப்புகழ் “மோசஸ்” சிற்பத்தை வடித்திருக்கிறார். ஓவியக்கலையின் மன்னர் என அழைக்கப்படும் ரபே.லின் ஓவியங்கள் நிக்கோலினா சிற்றாலத்தில் களஞ்சியமாக பத்திரப்படுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள காலம் இதுவே. உரோம் நகரின் திருச்சபையின் ஆன்மீக பலம் குன்றிப்போய் குதிரைப் பந்தயம், களியாட்ட நிகழ்ச்சிகள் விழாக்கள் என்று அமோகமாக இடம்பெற்றிருக்கின்றன. ஓவியக்கலைஞர் ரபே.லின் முயற்சியால் முற்கால கட்டிடங்களின் மற்றும் கலைகளை சேகரித்து பத்திரப்படுத்த பெரும் முயற்சிகள் மேற்கொண்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறு பழங்காலத்து உரோமையின் கலைச் செல்வங்கள் இன்றுவரை அழியா சொத்துக்களாகப் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஒரு சிறிய புராதனப் பொருள் கண்டெடுக்கப்பட்டால் கூட இத்தாலிய தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிக் கழகம் பத்திரப்படுத்தி பராமரிப்பதில் கவனம் செலுத்தி வருகின்றது. இதை என் கணனாரக் கண்டேன், கண்டு நம்மவர்களும் எத்தகைய பொருளாக இருப்பினும் மொழி மாநிலம் மதம் என்கிற எல்லைகளைக் கடந்து செயல்பட்டிருந்தால் இதுவரை அழிந்துபோன, காணமல் போன இந்திய புராதன தொல்பொருள்களை பத்திரப்படுத்தி நாட்டிற்கு அர்ப்பணித்திருக்கலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டேன்.

நமது முத்தமிழறிஞர் தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு மு.கருணாநிதி இவர்கள் அண்மையில், உலகப் புகழ் தஞ்சை பெரிய கோவிலின் ஆயிரமாவது ஆண்டுப் பெருவிழாவினை எடுத்து உலகுக்குத் தமிழ்ப்பெருமையை வெளிப்படுத்தினார். தஞ்சை பெரிய கோவிலின் சிற்பங்கள், கட்டிட கலையம்சங்கள், ஓவியங்கள் ஏறக்குறைய பழைய உரோமைய கலைகளோடு ஒப்பிட்டு மகிழலாம் என்பது என் கருத்து. தமிழ் மன்னர்களும் சிறந்த கலையை உலகிற்குத் தந்து தமிழ் மண்ணுக்கு பெருமையைத் தேடி தந்திருக்கிறார்கள். இது நமக்கெல்லாம் பெருமையல்லவா!

காஸ்தெல் சான் ஆஞ்சலோ – புனித ஆஞ்சலோ கோட்டை

வத்திக்கானுக்கு ஒரு கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ளது வத்திக்கான் வானொலி. 4வது மாடியில் நான் பணி புரிந்தேன். இங்கிருந்து வெளியே வந்தால் நம் கண்களுக்கு விருந்தாக அமைந்திருக்கும் அழகான ஒரு கோட்டை தெரியும். சுற்றுலாவாசிகள் நாள் முழுவதும் மொய்த்தவண்ணமிருப்பர்.

☞1493இல் உரோம் நகரின் காட்சி

1527இல் 5ஆம் சார்லஸ் என்ற புனித உரோமைய பேரரசின் மன்னன், திருத்தந்தை 7ஆம் கிளமெண்டு அவரை சிறைபடுத்தியிருந்தான். போப் ஆண்டவரின் அதிகாரம் பறிக்கப்பட்டது. உரோமை நகரம் பல நாட்கள் முற்றுகைக்குள்ளானது. பல தலைகள் தரையில் உருண்டன. போப் ஆண்டவரின் 189 சுவிஸ் மெய்காப்பாளர்களில் 42 பேர் மட்டுமே உயிர்தப்பினர். 1929ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற அத்தாலி-வத்திக்கான் உடன்படிக்கையின்படி, திருத்தந்தையை சுவிஸ் நாட்டு மெய்காப்பாளர்கள் மட்டுமே அவரின் பாதுகாப்புப் பணியில் ஈடுபடவேண்டும் என்றும் அவர்கள் தங்கள் பணிக்காலம் முடிகிறவரை திருமணமாகாதவர்களாய் இருக்கவேண்டும் என்றும் நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. திருத்தந்தையின் மெய்காப்பாளர்களின் அதிகாரிகள், தளபதிகள் உயர்சுவிஸ் குடியைச் சேர்ந்தவராக இருத்தல்வேண்டும் என்பது இன்னும் நடைமுறையில் உள்ள ஒன்று.

போப் ஆண்டகை, பல மாதங்களாக இக்கோட்டையில் தான் சிறையிடப்பட்டிருந்தார். இக்கோட்டையை சுற்றிவந்தபோது அதன் தன்மை, அறிவியல் நுணுக்கம், கட்டிட நுணுக்கம், தொழிற்கலை, மர்ம அறைகள், அதன் எழில் அழகு போன்ற அம்சங்களை கண்டுணரமுடிந்தது.

4 பெரிய பசிலிக்கா பேராலயங்கள்

வத்திக்கான் பேராலயம், உரோம் பேராலயங்கள் குறிப்பாக ஜான் லாத்தரன் பேராலயம், மரியன்னை பேராலயம், திருச்சிலுவை பேராலயம், புனித பவுல் பேராலயம் ஆகிய பசிலிக்கா பேராலயங்கள் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் 4 மிகப்பெரிய பசிலிக்கா பேராலயங்களாகும். இதுபோன்று எண்ணற்ற ஆலயங்கள் உரோமையை அழகுபடுத்துகின்றன.

இவ்வாலயங்களை கட்டி எழுப்ப நிறைய பணம் தேவைப்பட்டதால் திருத்தந்தைமார்கள் வெவ்வேறு உத்திகளை கையாண்டனர். திருச்சபையின் சீர்திருத்தத்திற்கு வழிவகுத்தனர். திருச்சபையில் பழமைவாதம் மறையத்தொடங்கிற்று. புதிய செயல்முறைகள் முளைத்தன. விசுவாசத்திற்குப் புறம்பானவை என சலசலப்புகளும் கிளம்பத்தான் செய்தன. இவற்றை பல்வேறு பிரபலங்களும் எதிர்த்துவந்தனர். அவர்களின் பெயர்போனவர் மார்டின் லூத்தர். வல்லமை பொருந்திய கத்தோலிக்கத் திருச்சபையை அச்சமின்றி எதிர்த்த இவர் ஒரு கத்தோலிக்க குருவானவராயிருந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவருடைய செயல்களாலும் போதனைகளாலும் மாற்று திருச்சபைகள் உருவாயின. 16ஆம் நூற்றாண்டு முதல் பலவிடங்களில் பல நாடுகளில் கத்தோலிக்கத் திருச்சபைக்கெதிரான கிளர்ச்சிகள் இடம்பெற்றன. இதனால் புரோட்டஸ்டாண்டிசம் பிறந்தது. பல கிறிஸ்தவ சபைகள் தோன்றின. இங்கிலாந்தில் ஆங்கிலிக்கன் திருச்சபை, பிரான்சில் கால்வின் திருச்சபை, சவிட்சர்லாந்தில் சவிங்லி திருச்சபை, அமெரிக்காவில் பெந்தகோஸ்தே திருச்சபை, பேப்டிஸ்ட், மெத்தடிஸ்ட் என்று பல்வேறு சபைகள் காளான்கள் போல்முளைக்கக் காரணமாயிருந்தன கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் சில நடவடிக்கைகள். இவற்றிற்கெல்லாம் அடிப்படை, உரோமை திருச்சபையின் தலைமை பீடத்தின் சில கொள்கை கோட்பாடுகள். திருத்தந்தைமார்கள் எத்தகைய வல்லமையோடும் பலவீனத்தோடும் திருமறையை வழிநடத்தியிருந்தாலும், குருநாதர் இயேசு ஏற்கனவே புனித பேதுருவிடம் தந்த அதிகாரம் காரணமாக (மத்.16:18 'யோனாவின் மகன் சீமோனே, நீ ஒரு பாறை. இந்தப் பாறையின் மீது என்

திருச்சபையைக் கட்டுவேன். பாதாளத்தின் வாயில்கள் அதன்மீது வெற்றிக்கொள்ளா. விண்ணரசின் திறவுகோல்களை உன்னிடம் தருவேன். மண்ணுலகில் நீ தடைசெய்வது விண்ணுலகிலும் தடைசெய்யப்படும். மண்ணுலகில் நீ அனுமதிப்பது விண்ணுலகிலும் அனுமதிக்கப்படும்'.) இன்று வரை ஏன் இறுதி வரையும் திருச்சபை நிலைத்திருக்கும் என்ற அசையா நம்பிக்கையின் பேரால் இறையரசு வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது என்பது உண்மை.

உங்கள் அறிவு தாகத்திற்கென வெவ்வேறு காலத்தில் நிலவிவந்த உரோம் நகரின் மக்கள் தொகை இவண் குறிப்பிடுகின்றேன்:

கி.மு. 350இல் 30 ஆயிரம்

கி.மு. 270இல் 1 இலட்சம்

கி.மு. 100இல் 5 இலட்சம்

கி.மு. 44 இல் 10 இலட்சம்

கி.பி. 100 இல் 16 இலட்சம் 50 ஆயிரம்

கி.பி. 300 இல் 12 இலட்சம்

கி.பி. 400 இல் 11 இலட்சம்

கி.பி. 450 இல் 80 ஆயிரம் மட்டுமே

கி.பி. 500 இல் 50 ஆயிரம் மட்டுமே

கி.பி. 752 இல் 40 ஆயிரம் மட்டுமே

கி.பி. 800 இல் 30 ஆயிரம் மட்டுமே

கி.பி. 1000 இல் 30 ஆயிரம் மட்டுமே

கி.பி. 1347 இல் 17 ஆயிரம் மட்டுமே

கி.பி. 1519 இல் 50 ஆயிரம் மட்டுமே

கி.பி. 1527 இல் 32 ஆயிரம் மட்டுமே

கி.பி. 1590 இல் 90 ஆயிரம்

கி.பி. 1660 இல் 1 இலட்சத்து 20 ஆயிரம்

கி.பி. 1798 இல் 1 இலட்சத்து 50 ஆயிரம்

கி.பி. 1814 இல் 1 இலட்சத்து 17 ஆயிரம்

கி.பி. 1832 இல் 1 இலட்சத்து 38 ஆயிரம்

கி.பி. 1900 இல் 6 இலட்சம்

கி.பி. 1931 இல் 16 இலட்சம்

கி.பி. 2010 இல் 27 இலட்சம் 56 ஆயிரம்

உரோமை தமிழ்ச் சங்கம்

கடல்கடந்து திரவியம் தேடியவன் தேடுபவன் தமிழன். எங்குச் சென்றாலும் கடுமையாக உழைப்பவன். செல்வ செருக்குடன் வாழ்பவன். கல்வி கலாச்சாரம் அறிவு ஆற்றல், கலை இலக்கியம் மொழி மீதான பற்று, கடுமையான உழைப்பு ஆகிய அம்சங்களில் காலம் காலமாக தொன்றுதொட்டுச் சிறப்புற்று விளங்குகிறான். எந்நாட்டில் வாழ்ந்தாலும் தங்கள் மத்தியில் ஒற்றுமையை காப்பாற்றவே தமிழ்ச் சங்கம் உருவாக்கி மொழியை காப்பாற்றி வருகிறான் தமிழன். பாகரைன் தமிழ்ச் சங்கம், இலண்டன் தமிழ்ச் சங்கம், பாரிஸ் தமிழ்ச் சங்கம், சிங்கப்பூர் தமிழ்ச் சங்கம் என பல தமிழ்ச் சங்கங்களில் நானே நேரில் சென்று உறையாற்றியிருக்கிறேன். இந்த வகையில் உரோம் மாநகரில் வாழ்கின்ற தமிழர்களை ஒன்றுபடுத்தவே “உரோமைத் தமிழ்ச் சங்கம்” இயங்கி வருகிறது.

இறைபணிக்காகவும், மேற்படிப்பிற்காகவும் இந்தியா போன்ற ஆசிய நாடுகளிலிருந்து சென்று உரோமை மற்றும் பிற இத்தாலிய நகரங்களில் வாழும் தமிழ் கத்தோலிக்க குருவானவர்கள் கன்னியர்கள், இலங்கைத் தமிழர்கள் போன்றோரை இணைத்து பல்வேறு தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தி வருகின்றது இச்சங்கம்.

உரோமைத் தென்றல்

இச்சங்கத்தில் நானும் சேர்ந்து பல நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்றது ஒரு பெரிய அனுபவம். ஆண்டுக்கு ஓரிரு முறை எல்லா உரோம் தமிழர்களும் சுற்றுலா செல்வார்கள். தமிழர்கள் என்ற குடையின் கீழ் தமிழர்கள் ஒன்று கூடுவது சிறப்பு. 1998 இல் பிரெஞ்சு மாமன்னன் நெப்போலியன் நாடு கடத்தப்பட்டு சிறையிடப்பட்டிருந்த எல்பா தீவுக்கு, அனைத்து உரோமை தமிழ்ச் சகோதர சகோதரிகள் சுற்றுலா சென்று வந்தது இன்னும் என் நினைவுதோட்டத்தில் பசுமையாய் உள்ளது.

இத்தாலியில் வாழும் தமிழர்களின் இன்பம் துன்பங்களில் பங்கேற்க உரோம் தமிழ்ச் சங்கம் உதவி வருகிறது. இவர்களை அவ்வப்போது ஒன்றிணைக்க, தொடர்பை ஏற்படுத்த “உரோமைத் தென்றல்” என்ற இதழ் ஒன்று வெளியிடப்படுகிறது. இதன் பொறுப்பாளராக 2 ஆண்டுகள் இயங்கி வந்தேன் என்பது என் இனிய அனுபவம். கதை கட்டுரை துணுக்குகள் அனுபவப் பகிர்வு செய்திப் பகிர்வு, முகவரிகள் ஆகியவை இடம்பெறும் இவ்விதழில். ஆண்டுக்கு இவ்வளவு என்று சந்தாவும் வசூலிக்கப்படுகிறது. இத்தாலி உணவை எப்போதும்

உண்டு வந்த என்னைப் போன்றவர்களுக்கு, தமிழ்ச்சங்கம் கூடுகிறபோது சமைக்கப்படுகிற சோறு சாம்பார் இரசம் கோழி வறுவல், காய் பொறியல், தயிர் வடை, போன்ற தமிழ் உணவை சப்பைக்கொட்டிக்கொண்டே உண்ட காலத்தை நினைத்துக்கொண்டால் அப்பொன்னான காலம் மீண்டும் எனக்கு கிடைக்குமா என்ற பெருமூச்சு மட்டும் தான் மிஞ்சுகிறது. என்ன தான் பாஸ்தா, பிட்ஸா, ஸ்பெக்டி மாமிச வறுவல், பால் ஏடு துண்டுகள் என்று வேறுவழியின்றி அன்றாடம் சாப்பிட்டு வந்தாலும் நம் தமிழ் உணவுக்கு ஈடாகுமா? ஆனால் என் 5 ஆண்டு காலத்தில் நான் பழக்கிக்கொண்ட இத்தாலிய உணவையும் மறக்கவே முடியாது. மேற்சொன்ன உணவு வகைகளோடு லசானியா மற்றும் பலவகை பாலேடு கட்டிகள் போன்ற உணவுகளை ஒரு சுவைத்தால் போதாது, மாறாக சாப்பிட சாப்பிடத்தான் இத்தாலிய உணவின் ருசி தெரியும். ஆந்த அளவுக்கு அத்தாலிய உணவும் ஏறக்குறைய சைன உணவு போல பிரபலம் தான். இதில் ஏறக்குறைய எல்லா நாடுகளிலும் உலா வருகின்ற பிட்சா ரொட்டியில் பல வகை உண்டு. இத்தாலியின் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கென பெயர்போன பிட்சா உண்டு. இந்தியாவிலும் பெரிய பெரிய நகரங்களில் பிட்சா கம்பீர்மாய் உணவகங்களை அலங்கரித்து வருகிறது. பிட்சா கார்னர், பிட்சா அட் என்றெல்லாம் இன்றைய இளைய தலைமுறையை பற்றி இழுக்கிறது.

உரோமையில் ஆசியர்களை மட்டுமல்லாது உள்ளூர்வாசிகளையும் வரவேற்கின்றன இந்திய உணவகங்கள். இங்கு எல்லாவித இந்திய உணவு வகைகளும் கிடைக்கின்றன. இந்தியர்கள் மட்டுமல்லாது பாகிஸ்தானியர்களும் வங்கதேசத்தவர்களும் போட்டிப்போட்டுக்கொண்டு இந்திய உணவகங்களை நிர்வகித்து வருகின்றனர்.

உரோமையில் சுடச்சுட இட்லி

உரோமையில் திரஸ்தேவேரே என்ற இடத்தில் கோவையைச் சேர்ந்தவர்கள் சிலர் ஓர் உணவகத்தை நடத்தி வந்தனர். அங்கு ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று நண்பர் சிலரோடு சென்றிருந்தேன். காலை என்பதனால் நம் தமிழர்களின் பிரசித்தமான சுடச்சுட இட்லி பரிமாறப்பட்டது. இட்லி சாம்பார் என ஒரு பிடிபிடித்தது சுவாரசியமாக இருந்தது. ஆ!ஆ! இத்தாலியிலும் நம் தமிழர்களின் பூ போன்ற இட்லியும் மனக்கிறதே என்று பெருமிதம் அடைந்தோம்.

தமிழன் நடுவில் சாதியம்

அயல்நாடுகளில் தமிழனின் பெருமையை ஆங்காங்கே பார்த்து புலகாங்கிதம் அடையும் அதே வேளை தமிழனை இன்னும் ஓர்அகூர மாயை ஆட்டிப்படைத்துக்கொண்டுத்தான் இருக்கிறது. அதுதான் சாதியம். கலையில் மற்றும் பழங்காலத் தமிழ்பெருமையில் பன்மடங்கு உயர்ந்திருக்கும் தமிழன் இன்னும் சாதியத்தால் பிரிந்திருப்பதை உரோமையில் காணமுடிந்தது.

பலர்மோ என்ற நகரில் (தென் இத்தாலியின் சிசிலி தீவில் உள்ளது) வாழும் கத்தோலிக்கத் தமிழர்களுக்குத் திருப்பலி நிறைவேற்ற அடிக்கடி சென்றிருந்தேன். பெருமளவில் இலங்கைத் தமிழர்கள். தமிழ் உணர்வால் ஒன்றுபட்டவர்கள் சாதியால் பிரிந்து அதனால் தமிழையே பிரித்திடும் அவலத்தையும் காணமுடிந்தது. இத்தாலிய மொழியை படிப்பு மற்றும் தொழில் நிமித்தமாகக் கற்றறிந்தாலும் இலங்கைத் தமிழர்களிடையே அதிகமான தமிழ்ப் பற்றைக் காணமுடிந்தது. இந்தியாவிலிருந்து செல்லும் தமிழர்கள் அத்தனை தமிழ்ப் பற்றோடு வாழ்வதாகச் சொல்லமுடியாது. அதிகமாக ஆங்கிலம் கலந்தத்

தமிழையே பேசுகிறார்கள். இந்திய தமிழர்களும் அதே அவல நிலையில் தான் உள்ளனர்.

இத்தாலியில் நான் சந்தித்த மலையாளிகள் தங்கள் தனித்துவத்தை இந்தியா என்று சொல்வதைவிட “மலையாளிகள் அல்லது கேரளா” என்று கூறிக்கொள்வதை விரும்புகின்றனர் பெருமைப்படுகின்றனர். இவர்களிடமிருந்து நாம் அதிகமாகக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். வீரபாண்டிய கட்டமொம்மன் என்ற திரைப்படத்தில் வரும் ஒரு வசனத்தில் “கற்றுக்கொடுப்பது எங்கள் தமிழினம், கற்றுக்கொடுக்க முயற்சிப்பது அறிவீனம்” என்று வீரபாண்டிய கட்டமொம்மன், ஜாக்சன் துரையை பார்த்து கேட்பார். இவ்வாறிருக்க தமிழினம் என்பது தொன்றுதொட்டு அறிவியில், கணக்கு, தொழிநுட்பம், கலை கல்வி, மக்களாட்சி போன்ற துறையில் பிற இனத்தவருக்குக் கற்றுக்கொடுத்து வந்திருக்கிறது.. இப்பெருமையையே மறந்தவனாக இன்றைய தமிழன் தமிழ் தனித்துவத்தை மறந்து மறுத்து வாழ்வதை பிறமொழியில் (ஆங்கிலத்தில்) மயங்கிக்கொண்டிருப்பதையும் காணமுடிகிறது. இது மாறவேண்டும். நமது பெருமையே என்றைக்கும் விட்டுக்கொடுக்கலாகாது!

உரோமையில் திரைப்பட குறுந்தகடுகள் தமிழ் இசைத்தகடுகள் சுலமாகக் கிடைக்கின்றன. இதனால் தமிழ்த் திரையுலகத் தொடர்பு மட்டும் தவறாமல் இடம்பெறுகிறது. திரைப்படத்தாலே மொழியும் கலையும் சமுதாயமும் வளர்ந்த காலமெல்லாம் மறைந்து இன்று தமிழ்த் திரைப்படங்களாலே தமிழும் தமிழ்க் கலாச்சாரமும் அழுக்கப்பட்டு நசுக்கப்பட்டு வருவதை நம் நாட்டிலும் மட்டுமல்ல பிறநாடுகளிலும் இதே நிலை நிலவிவருவது நிதர்சனம்.

நான் உரோமையில் வாழ்ந்த காலத்தில் இலண்டன் (இங்கிலாந்து), பாரிஸ் (பிரான்சு), சிங்கப்பூர் ஆகிய மாநகரங்களுக்கு இறைப்பணிக்காகச் சென்றிருந்தபோது இங்கெல்லாம் தமிழ்க் கலாச்சாரமும் தமிழ் மொழியும் சுதந்திரமாக பவனிவந்ததை மகிழ்ச்சியுடன் கண்டேன். தமிழ்த்தாய் கம்பீரமாய் உலக அரங்கில் நிற்கின்றாள். மொத்தமுள்ள 235 உலக நாடுகளில் 155 நாடுகளில் தமிழர்கள் வாழ்கின்றனர் என்று “உலகெங்கும் தமிழர்” என்ற ஏடு குறிப்பிட்டுள்ளது (காண்க: WWW.tamilnool.com).

இன்று நாம் உரோமை ஒரு மாபெரும் நவீன நகரமாகும். பழங்காலத்து பேரரசுக்குரிய எல்லைக்குட்பட்ட பகுதிகள் அனைத்தும் அழிந்துபோன பழங்காலத்து உரோமையிலிருந்து எஞ்சியிருக்கும் தொல்பொருள் துறைக்குச் சொந்தமான பகுதிகளாகும். கொலோசேயும் ([Coliseum](#)), உரோமன் ∴போரம் என்பப்டும் கட்டிய கலைகள் ([Roman Forum](#)), ஆதி கிறிஸ்தவர்கள் புதைக்கப்பட்ட பாதாளக் கல்லறைகள் ([Catacombs](#)) ஆகியவை இன்னும் பொதுமக்களின் காட்சித் தலங்களாக பராமரிக்கப்பட்டுவருகின்றன மற்றும் தொல்பொருள் துறையின் ஆய்வுக்குரியதாக பல புதிய தகவல்கள் சேகரிப்பட்டுவருகின்றன. வரலாற்றின் மத்தியகாலம் என்று அழைக்கப்படும் மெடிவல் டைமைஸ் என்ற காலத்திற்குட்பட்ட தேவாலயங்கள், நீருற்றுக்கள், அரண்மனைகள், முஸேய் கபிதோலினி அருங்காட்சியகம், , வத்திக்கான் அருங்காட்சியகம், கல்லேரியா போர்கேசே அருங்காட்சியகம் ஆகியவை மக்கள் பார்வையே கவர்ந்திழுக்கும் இடங்களாகும். இவற்றை நான் பலமுறை பார்த்திருந்தாலும் சலிப்பு தட்டாத சுற்றுலா தலங்கள் என்றால் மிகையல்ல.

19ஆம் நூற்றாண்டில் இடம்பெற்ற இத்தாலிய ஒருங்கிணைப்பு ([Italian Unification](#)) (1880–1910) க்குப்பிறகு உரோமைய வரலாற்று மையங்கள் சீரமைக்கப்பட்டன. இத்தாலியை பெரிதும் கலக்கிய பாசிச (இனவாதம்) புரட்சி காலத்தில், மக்கள் பெருக்கத்தால் ஏற்பட்ட தேவைகளுக்கேற்ப வியா தெய் .:போரி இம்பீரியாலி([Via dei Fori Imperiali](#)) மற்றும் வத்திக்கான் சதுக்கத்தையொட்டிய வியா தெல்லா கொன்சீலியாசியோனே ([Via della Conciliazione](#)) போன்ற வரலாற்று சிறப்புமிக்க அகன்ற சாலைகள் உருவாக்கப்பட்டன. சுற்றுலாவாசிகள் இங்கு அவசியம் சென்று வருதல் நல்லது.

இரண்டாம் உலகப்போரின்போது (1939-45), உரோம் நகரின் புனித லாரன்சோ பகுதியில் குண்டுமறை பொழிந்திருந்தாலும் பெருத்த சேதாரம் ஏதும் ஏற்படவில்லை. காரணம், போப் ஆண்டவர் 12ஆம் பத்திநாதருக்கும் வத்திக்கனுக்கும் ஆபத்து ஏதும் விளைவிக்கக்கூடாது என்றும், உரோம் நகரம் ஒரு பொதுவான திறந்த நகரம் என்பதனால் தாக்குதலிலிருந்து விடுபடும் ஒரு நகரம் என்றும் ஜெர்மானிய கூட்டணி ஏற்றுக்கொண்டிருந்தது. எனவேதான் உரோம் பெருமளவில் தாக்கப்படவில்லை. அதே நேரம், ஆக்சிஸ் எனப்படும் அமெரிக்கக் கூட்டணி நாடுகளில் (இத்தாலி உள்பட) உரோம் மட்டுமே ஆல்லிஸ் (ஜெர்மானிய ஸ்வஸ்திக் கூட்டணி) நாடுகளின் வசம் வீழ்ந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பின்பு 1944 ஜூன் 4ஆம் நாள் உரோம் விடுவிக்கப்பட்டது.

இப்போருக்குப் பிறகு, இத்தாலியின் அரசு நிர்வாகம், தொழில் ஆகியவற்றில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டதால் உரோமை தொடர்ந்து வளரத்தொடங்கிற்று. புறநகர் பகுதிகளும் பெரிதளவில் வளர்ந்தன. 1931இல் 16 இலட்சமாக இருந்த உரோம் நகர மக்கள் தொகை, தற்போதைய சரியான மக்கள் தொகை 27 இலட்சமாக உயர்ந்துள்ளது. அதே சமயம், இது பணிநேரங்களில் அது 35 இலட்சமாக உயருவதாக கூறப்படுகிறது. காரணம் வெளிமாநிலங்களிலிருந்தும் வெளிநாட்டவரும் ஏராளமானோர் வருவதாகக் கணக்கெடுப்பு ஒன்று தெரிவிக்கிறது.

இத்தாலியின் தலைநகமாகிய உரோமையில் குடியரசு மாளிகை போன்ற நாட்டின் முக்கிய அலுவலகங்கள் நிறுவனங்கள் உள்ளன. வத்திக்கான் நாட்டிற்கான தூதரகம் இம்மாநகரில் இருக்கின்றது என்று சொல்கிறபோது, ஒரு நாட்டில் தனது எல்லைக்குள்ளேயே இன்னொரு நாடும் அதன் நிலமும் அமைந்துள்ளது என்பதுதான் பெரும் சிறப்புக்குரிய செய்தியாகும். ஜெர்மானிய தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிக்கூடம்([German Archaeological Institute](#)), ஐ.நா.வுக்கான உணவு மற்றும் வேளாண்மை நிறுவனம் ([FAO](#)) போன்ற பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் உரோமையில் உள்ளன. ஏழு குன்றுகளின் நகரம் என்றால் அது உரோமையை குறிக்கும். **All Roads lead to Rome. Rome was not built in a day. Roma locuta causa finite (what Rome says is said)** உரோம் கூறினால் அதுவே முடிவாகும் என்ற பழமொழிகளெல்லாம் இம்மாபெரும் நகரையே குறிக்கும். இத்தகைய வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க உரோமையில் நான் 5 ஆண்டுகள் வாழ்ந்ததே அறைவன் எனக்கு அருளிய வரப்பிரசாதம் என்பேன்.

உரோம் மாநகரில் பல்வேறு கிறிஸ்தவ சபைகளின் தலைமை பீடங்களும் கிளை அலுவலகங்களும் மையம் கொண்டுள்ளன. இந்து ஆலயங்களும் இசுலாமியர்களின் மசூதிகள் இங்குள்ளன.

கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் உலக மையமாக உரோம் திகழ்ந்தாலும் மத நல்லிணக்கத்திற்கு சிறந்து எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. எல்லா மதத்து மக்களும் சுதந்திரமாக இங்கு மதச் சுதந்திரத்துடன் வாழும் சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டுள்ள வேளை ஏன் சவுதி அரேபியா, ஆப்கானிஸ்தான் போன்ற நாடுகளில் கிறிஸ்தவர்களும் பிறமதத்தினரும் மத உரிமை மறுக்கப்படுகின்றனர் என்பது கேட்கப்படவேண்டிய விவாதிக்கவேண்டிய விஷயமாகும். வத்திக்கான் இதுகுறித்து பலமுறை குரலெழுப்பியுள்ளபோதிலும் மேற்கூறிய நாடுகள் இதற்குச் செவிசாய்த்ததாகத் தெரியவில்லை.

உரோம் மாநகரின் இன்னொரு சிறப்பு சிங்கரிகள் எனப்படும் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து ஏராளமான அகதிகள் இங்கு சுதந்திரமாக வசிக்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்றபோதிலும் இவர்களின் பிச்சையெடுக்கும் தொழிலால் சுற்றுலாவாசிகள் வழிபறி, ஆபரணச் சங்கலிகள் பறிப்பு, திருட்டு போன்ற இன்னல்களுக்கு ஆளாகின்றனர். இவர்களை கைது செய்யாமல் கருணையின் அடிப்படையில் நடத்தவேண்டும் என்று தலத்திருச்சபை கேட்டுக்கொண்டதனால் இவர்கள் மீதான நடவடிக்கைகளுக்கான சட்டங்கள் தளர்த்தப்பட்டுள்ளன. தெளிவாகக் கூறுமின் அன்பு கருணை இரக்கம் போன்ற அம்சங்கள் இங்கே நாம் காண்கிறோம். இத்தாலி ஒரு கிறிஸ்தவ நாடு என்பதற்கு இதுவும் ஒரு சாட்சியே! “உங்கள் தகனபலிகளைவிட இரக்கத்தையே விரும்புகிறேன்” என்ற இயேசு கிறிஸ்துவின் போதனையை ஏற்று இரக்கத்தையே விதைக்கிறார் உரோம் மறைமாவட்ட ஆயர் போப் ஆண்டகை.

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை. காலை 8 மணியளவில் நான் தங்கியிருந்த இல்லத்திலிருந்த ஒரு கி.மீ.தொலைவில் உள்ள வத்திக்கான் சதுக்கத்தை நோக்கி நடந்துகொண்டிருந்தேன். திருத்தந்தை நிறைவேற்றிய திருப்பலியில் பங்கேற்க சென்றுகொண்டிருந்தேன். உரோமன் கத்தோலிக்க குருவானவருக்கான உடையில் சற்று மிடுக்காகவே இருந்தேன். என்னைக் கண்டதும் நன்றாக உடுத்தியிருந்த இளைஞர் ஒருவர், “போஞ்சியார்னோ பாதரே” என்றார். இத்தாலியில் போஞ்சியோர்னோ என்றால் காலை வணக்கம் என்று அர்த்தம். நானும் மரியாதைக்கு போஞ்சியார்னோ என்று சொன்னேன். உடனே அவர், “பாதரே, ஒஜ்ஜி தோமேனிகா, இயோ வோலியோ மோனிதா தா மஞ்சாரே கார்னே ஏ வீனோ!” (தந்தையே, இன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை, நான் இறைச்சியும் திராட்சை இரசமும் உண்ணப் பணம் வேண்டும்) என்றார். எனக்கு வியப்பும் கோபமும் அடைந்தேன். இது என்ன புதுவிதமான ஆனால் எதார்த்தமான பிச்சையாக இருக்கிறதே என்று வியந்தேன். அந்த இளைஞர் நன்றாகவே இருந்தார். எவ்வித உடல்ஊனமோ குறையாதோ இல்லை. இப்படிப்பட்ட இந்த வாலிபர் பிச்சை எடுக்கிறாரே என்று யோசித்தேன். நம் நாட்டு பிச்சைக்காரர்கள் எவ்வளவோ தேவலாம் என்று தேற்றிக்கொண்டேன். சரி, இவரிடமிருந்து நாம் தப்பிக்கவேண்டுமே என்று என் அங்கி உறையிலிருந்து 2000 லிராவை(2001 வரை புழக்கத்திலிருந்த அப்போதைய இத்தாலிய நாணயம்) எடுத்து அவரிடம் கொடுத்தேன். அதன் மதிப்பு நாம் நாட்டு 40 ரூபாய்க்குச் சமம். அதை அவர் வாங்க மறுத்தார். அதிருப்தியோடு கொஞ்சம் கோபம் கொண்டவராக அந்த இளைஞர் மேலும் பணம் கேட்டார். மேலும் கொஞ்சம் கூடுதலாகக் கொடுத்துவிட்டு நான் வத்திக்கான் நோக்கிச் சென்றுவிட்டேன். அவர் ஒரு சிங்கரி கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதை அவருடைய நிறம் தோலின் தன்மை ஆகியவற்றைக்கொண்டு யூகித்துக்கொண்டேன்.

இப்படிப்பட்டவர்கள் உரோமையில் சோம்பேறிகாகச் சுற்றித்திருந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கும் உழைப்புக்கும் தொடர்பு

கிடையாது. அப்படி சிறுசிறு திருடுகளையே தங்கள் தொழிலாகக் கொண்டு உரோமில் அலைகிறவர்கள் இவர்கள்.

வத்திக்கான்

வத்திக்கான் என்பது ஒரு தனி நாடு என்றால் வியப்பாக இருக்கிறது அல்லவா?

அதுதான் உண்மை. அது ஒரு தனி நாடு மட்டுமல்ல, குடியாட்சித் தன்மையும் முடியாட்சித் தன்மையும் கொண்ட ஒரு நகர நாடாகும். இதனை உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் திருப்பீடம் (HOLY SEE) என்று அழைக்கிறோம். 107 ஏக்கர் (0.44 சதுர கி.மீ) மட்டுமே இந்நாட்டின் பரப்பளவு. பாதுகாப்புக் கருதி 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் எழுப்பப்பட்ட வத்திக்கானின் மதில்சுவர் சுற்றுலாவாசிகளை பிரமிக்க வைக்கிறது. வத்திக்கானுக்கு புறம்பே உரோம் மாநகரில் 13 கட்டிடங்களும் காஸ்தெல் காந்தொல்ஃ.பா என்ற குன்றின் மீதுள்ள போப் ஆண்டகையின் கோடை இல்லமும் திருப்பீடத்திற்குச் சொந்தம் ஆகும். 1000 பேர் குடிமக்களாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

உலகிலேயே மிகச் சிறிய நாடு வத்திக்கான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆனால் உலகையே ஆட்டிப்படைக்கும் பேராற்றல் நிறைந்த ஒரு தனிநாடு என்றால் மிகையாகாது. ஐக்கிய நாடுகள் பேரவையின் (UNO) நிரந்தர பார்வையாளர் தகுதியை வத்திக்கான் பெற்றுள்ளது என்றால் அதன் வல்லமையை பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்!

போப் ஆண்டகை எனப்படும் திருத்தந்தை(POPE) இந்நாட்டுக்குத் தலைவர்.

போப் என்றால் இத்தாலி மொழியில் papa அதாவது “அப்பா” என்று பொருள். உலகிலுள்ள 130 கோடி கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவர்களின் பரிசுத்தத் தந்தையாக மதிக்கப்படுகிறார். அவர் ஓர் ஆன்மீகத் தலைவராயினும் 190 நாடுகளோடு தூதரகத் தொடர்புகொண்ட ஒரு நாட்டுத் தலைவரும் கூட.

முந்தைய நூற்றாண்டுகளில் பாதுகாப்பு, இட உரிமை, கட்டிடங்கள் மீதான அதிகாரம் போன்ற விசயங்களில் திருச்சபைத் தலைவரான போப் ஆண்டகைமார்களுக்கும் இத்தாலிய அரசுக்கும் இடையே அவ்வப்போது சர்ச்சைகள் இருந்துவந்தன. இப்பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வாக வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஒப்பந்தம் ஒன்று கையெழுத்தானது. **இலாத்தரன் ஒப்பந்தம் (LATERAN TREATY)** என்று இதற்குப் பெயர்.

இத்தாலிக்கும் வத்திக்கானுக்கும் இடையே 1929 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 11 ஆம் நாள் இடம்பெற்ற இவ் அரசியல் ஒப்பந்தத்தின்படி வத்திக்கான் ஒரு தனிச் சுதந்திரமும் பேரண்மையும் உடைய நாடு, இதனை பாதுகாக்கவேண்டியது இத்தாலி அரசின் கடமை எனவும் சுவிஸ் நாட்டுப் பாதுகாப்பு மெய்காப்பாளர்களும் இப்பொறுப்பில் இருப்பார்கள் எனவும் வரையறுக்கப்பட்டது.

இதே ஆண்டில் திருப்பீடத்திற்கான அடிப்படை சட்டங்கள் அடங்கிய சாசனம் (ECCLESIASTICAL CONSTITUTION) பிரகடனப்படுத்தப்பட்டன. மீண்டும் 2000 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 26 ஆம் தேதி திருத்தந்தை இரண்டாம் அருள்சின்னப்பர் (POPE JOHN PAUL II) இந்த சாசனத்தை மாற்றியமைத்தார். இப்புதிய சாசனம் 2001 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 22 ஆம் நாளிலிருந்து அமுலுக்கு வந்தது.

போப் ஆண்டவருக்குத் துணையாகச் செயல்படுவர்கள் கர்தினால்மார்கள்.

போப் ஆண்டவருக்கு அடுத்தபடியாக இருப்பவர்கள் கர்தினால்மார்கள். ஒரு நாட்டில் எவ்வாறு அமைச்சர்கள் செயல்படுகின்றனரோ அவ்வாறே கர்தினால்கள் வத்திக்கான் தலைமைப் பீடத்தை அலங்கரிக்கின்றனர், பணியாற்றுகின்றனர். முன்னரெல்லாம் ஒரு குருவானவர் கூட கர்தினால் பதவிக்குத் தகுதிபெறுவார். ஆனால் அப்போது ஆயராகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருப்பவர்கள் மட்டுமே அவர்களுடைய பணி, திறமை, நல்லொழுக்கம், நற்பெயர், அந்தந்த நாட்டில் உள்ள கத்தோலிக்க மக்கள்தொகை, அந்தந்த நாட்டில் வாழும் கத்தோலிக்கர்களின் தேவை போன்றவற்றின் அடிப்படையில் கர்தினால்களை நியமிக்கப்படுகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, பெருமளவில் கத்தோலிக்கர் வாழும் இத்தாலி பிலிப்பைன்ஸ் பிரேசில் போன்ற கத்தோலிக்க நாடுகளில் கணிசமான எண்ணிக்கையில் கர்தினால்களை நியமிக்கின்றார்.

நமது நாட்டில் 2.5 விழுக்காடு கிறிஸ்தவர்கள் உள்ள நிலையில் 5 கர்தினால்களை நியமித்துள்ளார் கத்தோலிக்கத் திருமறையின் தலைவர் போப் ஆண்டகை. கர்தினால் என்ற இவ்வயர்நிலை ஒரு உயர்பதவி என்றும் கூறலாம்.

கர்தினால் என்ற சொல்லுக்கு தலையாய என்று பொருள். இங்கே போப் ஆண்டவருக்கு அடுத்தபடியாகச் செயல்படுவவர்கள் கர்தினால்கள். திருச்சபையின் அனைத்துப் பணிகளையும் திருத்தந்தையால் செய்யமுடியாது. ஆனால்

அவருக்கு உதவியாக, கத்தோலிக்க மறையின் வெவ்வேறு பணிகளை கர்தினால்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகின்றன. இவர்கள் போப் ஆண்டகையின் ஆலோசனையாளர்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

மத்திய நூற்றாண்டுகளில், முக்கியமான பங்குகளை நிர்வகிக்கும் குருக்களுக்கு 'கர்தினால்' என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டுவந்தது. இதற்கு முந்தைய காலங்களில் திருத்தொண்டர் எனப்படும் 'டீக்கன்' Deacon சகோதரர்களும் கர்தினால் பதவிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர்.

ஆக, திருச்சபை வரலாற்றின் ஆரம்பகால முதல், வழிபாடு, ஏழைகள் பராமரிப்பு, திருப்பீட வரவு செலவு, கிறிஸ்தவ ஒழுங்கு, திருப்பீட சொத்துக்கள் பராமரிப்பு, கொள்கை-கோட்பாடு போன்ற துறைகளில் திருத்தந்தைக்குத் துணைபுரியும் அமைச்சர்களாக, தொண்டர்களாக இருந்துவந்துள்ளனர்.

கர்தினால்களின் இன்னொரு முக்கிய பணியும் உரிமையும் என்னவெனில், புதிய போப் ஆண்டகையை தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையை பெற்றுள்ளனர். 80 வயதுவரை ஓட்டளிக்கலாம்.

Papal Conclave எனப்படும் முக்கிய நிகழ்வின்போது அனைத்து கர்தினால்களும் சிஸ்டைன் சிற்றாலயத்தில் ஒன்றுகூடி இரகசியமாக ஓட்டெடுப்பு நடத்துவார்கள். இதற்கான போட்டிகள் நிறையவே உண்டு. புல நாட்டு கர்தினால்கள் தங்கள் நாட்டுக்கு முக்கியத்துவம் பெரும் வண்ணம் சில சமயங்களில் நடந்துகொள்வார்கள். இது ஓர் உலகயாவிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தேர்தல் ஆகும். அமெரிக்க அதிபர் தேர்தலுக்கு அடுத்தபடியாக ஏன் அதைவிடமேலே என்றே கூறலாம். அந்த அளவிற்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வாகும்.

புதிய போப் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவிட்டார் என்பதை சிஸ்டைன் சிற்றாலயத்தின் மேல்கூரையில் காணப்படும் சிம்னி-புகைகூண்டிலிருந்து வெளியேறும் வெண்புகை மூலம் அறிந்துகொள்ளலாம்.

ஆயிரக்கணக்கான விசுவாசிகள் பேதுரு பேராலய வளாகத்தில் ஆவலோடு காத்திருப்பார்கள், சிறப்பு நாட்களில் தான் நின்று சிறப்பு ஆசீர் வழங்கும் சன்னலில் புதிய போப் வந்து புன்னகை பூக்கும் காட்சிக்காக காத்திருப்பார்கள். இது ஒரு மாபெரு கொண்டாட்டம் என்றால் மிகையாகாது.

The Consistory. பாப்பல் கன்சிஸ்டரி என்ற சொல்லுக்கு, போப் ஆண்டகை கர்தினால்களை ஒன்று சேர்ப்பது என்பது பொருள். இது பொதுவான அல்லது விசேஷமான னென்றும் அழைக்கப்படுகிறது. மற்றும் இரகசியமான அல்லது சாதாரண என்று வகைப்படுகிறது. பொதுவான கூடுதல் என்பது கர்தினால்கள் மட்டுமல்ல, உரோம் அவையைச் சார்ந்த ஆயர்கள், திருப்பீட பிரதிநிதிகள், தூதுவர்கள், போன்றோர் குழுமியிருக்க கர்தினால்களுக்கு சிவப்பு தொப்பி வழங்கி கர்தினால் என்ற உயர்நிலைக்கு தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஆயர்களை உயர்த்துவது, ஓர் இறையடியாரை புனித நிலைக்கு உயர்த்துவதற்கான நிகழ்வு, நாட்டுத் தலைவர்கள் மற்றும் அவர்களின் தூதுவர்களை சந்திப்பது போன்ற கூட்டத்தையே கர்தினால்கள் பொதுவாக ஒன்றுகூடுவதாகும். இரகசிய ஒன்றுகூடுதல் என்பது புதிய போப் ஆண்டவரை தேர்ந்தெடுப்பதற்கான சிறப்பு கூட்டமாகும். .

ஒரு போப் இறந்தபின் கர்தினால்கள் ஆற்றும் பணிகளைவிட, இதர சமயங்களில் அவர்கள் ஆற்றும் பணிகள் வித்தியாசமானவை. ஆதி திருச்சபை காலங்களில், உரோம் குருக்களே திருச்சபை நிர்வாகத்தை கவனித்துவந்தார்கள். கி.பி.250இல் இடம்பெற்ற போப் .:பேபியனின் இறப்புக்குப் பிறகு புனித கார்த்தேஜ் சிப்ரியனுக்கு உரோம் குருக்கள் எழுதிய கடிதத்தைக்கொண்டு இவ்வுண்மையை நாம் அறிந்துகொள்ளலாம்.

வத்திக்கான் நகரிலே ஓர் அஞ்சல் அலுவலகம் (Poste Vaticano), தெலேபாச்சே (TELEPACE), சென்த்ரோ தெலேவிசிவோ வத்திக்கானோ (CTV-Centro Televisivo Vaticano) ஆகிய தொலைகாட்சியின் இரு அலுவலகங்கள், அச்சகம் (லொசர்வாதோரே ரொமானோ – L'Osservatore Romano என்ற வார இதழ் பல்வேறு ஐரோப்பிய மொழிகளில் இங்குதான் அச்சடிப்படுகிறது), தொழில்பட்டறை, மருத்துவமனை, மருத்துவ பரிசோதனைக்கூடம், கர்தினால்கள் தங்குமிடம், போப் ஆண்டவரின் இல்லம், சிஸ்டைன் சிற்றாலயம், திருப்பீடத்தில் பணிபுரியும் கர்தினால்கள், ஆயர்கள், குருக்கள், பொதுநிலையினர் ஆகியோரின் வாகனங்களுக்கான எரிதிரவம் (பெட்ரோல்) விநியோகக் கிடங்கு, வங்கி, அச்சகம், திருப்பீட நிகழ்வுகளைத் தொகுக்கும் புகைப்பட அலுவலகம், எலட்ரானிக் கருவிகள் போன்ற பொருட்கள் விற்கப்படும் அங்காடி, சுவிஸ் மெய்காப்பாளர்கள் தங்குமிடம் மற்றும் அவர்களுக்கான பயிற்சிக்கூடம், முக்கிய திருப்பீட நிகழ்வுகள் இடம்பெறும் போப் ஆறாம் சின்னப்பர் மண்டபம், புனித பேதுரு (இராயப்பர்) பசலிக்கா பேராலயம்(உலகிலேயே மிகப் பெரிய கத்தோலிக்கப் பேராலயம்), புனித பேதுரு சதுக்கம், வத்திக்கான் வானொலி, பெரிய சமையலறை மற்றும் உணவகம், வத்திக்கான் பூங்கா, தூதரக மற்றும் இதர அலுவலகங்கள் வத்திக்கான் திருநாட்டில் உள்ளடக்கம். இத்தனையும் 107 ஏக்கர் பரப்பளவில் உள்ளனவா என்பது பேராச்சிரியம் தான். இவற்றோடு நானும் ஐந்தாண்டு தொடர்பு கொண்டிருந்தேன் என்பது பெருமைக்குரிய அம்சமாகும்! இந்தச் சிறிய திருநாட்டில் நானும் உரு குடிமகனாக வாழ்ந்த காலம் எனக்கு ஒரு பொற்காலமே!

வத்திக்கான் சதுக்கத்தில் ஒவ்வொரு புதன் கிழமையும் போப் ஆண்டவர், உலகிலிருந்து வருகைத்தரும் பல்லாயிரக்கணக்கான சுற்றுலாவாசிகள் மற்றும் திருப்பயணிகளுக்குத் தரிசனமும் சிறப்புச் செய்தியும் வழங்கி ஆசிரளிக்கிறார். ஒவ்வொரு புதன்காலை புனித இராயப்பர் சதுக்கமே ஒரு விழாக்கோலம் பூண்டிருக்கும். இது கண்கொள்ளா காட்சியாகும். அதேபோல் ஒவ்வொரு ஞாயிறுதோறும் திருத்தந்தை அவர்கள் ஒரு சிறப்புச் செய்தி வழங்கி “ஞாயிறு மூவேளை” செபம் சொல்லி சிறப்பு ஆசீர் வழங்குவது மெய்சிலிர்க்கும் ஒரு நடப்பாகும்.

வத்திக்கான் நகருக்கே புறம்பே கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் பல்வேறு உள்கட்டமைப்புகளின் அலுவலகங்கள் நிறுவனங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. திருப்பீட பேராயம் (PONTIFICAL CONGREGATION), திருப்பீட அவை (PONTIFICAL COUNCIL) என்ற இரு பெரிய நிர்வாகத் துறைகளின்

தங்கவயல் கற்றுத்தந்த தமிழ்ப் பண்பாடு

ஐயா,

தங்கச்சுரங்கம் என்றாலே அனைவருக்கும் நினைவுக்கு வருவது கோலார் தங்கச் சுரங்கம்தான். ஏறக்குறைய 100 ஆண்டுகளுக்கு மேல் இந்திய செலாவணிக்கு 800 டன் தங்கத்தை அள்ளித்தந்த மண் தங்கவயல். சுமார் 6000 தொழிலாளர்களை குறிப்பாக தமிழ் பாட்டாளி மக்களை இழந்து இந்திய பொருளாதாரத்தை கட்டிக்காக்க உதவிய நகரம் தங்கவயல். குட்டி இங்கிலாந்து என்று செல்லமாய் அழைக்கப்படும் ஏறக்குறைய இங்கிலாந்து நாட்டின் தட்பவெட்ப நிலையை கொண்டிருந்ததாலும், இங்கிலாந்துபோல நிலப்பரப்பு இருந்தபடியினாலும் ஆங்கிலேயருக்குப் பிறகு மேலும் பெருமளவில் ஆங்கிலோ இந்தியர்கள் வாழ்ந்தபடியினாலும் இது குட்டி இங்கிலாந்து என்றே அழைக்கப்படுகிறது.

இந்நகரத்தின் வளர்ச்சி தளர்ச்சி இங்கு வாழ்ந்த வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் மக்களின் வாழ்வும் சுவாரசியமானதே!

நான் பிறந்து வளர்ந்த தமிழ் மண்ணை மறக்கமுடியாது. ஒருவர் எதை மறந்தாலும் பிறந்த மண், தாய்மொழி, பெற்றெடுத்த தாய், கற்றுத்தந்த ஆசிரியர்கள் ஆகியோரை மட்டும் மறக்கவே கூடாது.

நான் நன்றி மறவாதவன். என் தாய் மண்ணை என்னை வளர்த்த மண்ணை துளியளவும் மறவாமல் தங்களுடன் இம்மண்ணைக் குறித்து எழுத விரும்புகிறேன்.

இப்போதுள்ள கருநாடக மாநிலத்தின் கோலார் மாவட்டத்தின் ஒரு முக்கிய நகரமாக வியங்கியது கோலார் தங்க வயல் என்ற கே.ஜி.எஃப்.பெங்களூருக்கு 90 கி.மீ தொலைவில் உள்ள ஒரு தங்கநகரம்.

1960ஆம் ஆண்டு டிச.2ஆம் நாள் தங்கவயலின் சாம்பியன் ரீ.பு பகுதியின் **12 (D) வட்டத்தில்** பிறந்த நான், வெற்றியன்னைப் பள்ளியில் சேர்ந்து தமிழ்ப் பிரியனாக வளர்ந்தேன். நான் ஒரு தமிழ்ப் பித்தனாகவோ தமிழ் எழுத்தாளனாகவோ வத்திக்கான் வானொலியின் தமிழ் நிகழ்ச்சி ஒலிபரப்பாளனாகவோ உயர்ந்ததற்குக் காரணமே என் தாய் கற்றுத்தந்த மழலைமொழியும் தங்கவயலின் கலாச்சார மதிப்பீடுகளும் தான்.

கடல் மட்டத்திலிருந்து 843 மீட்டர் உயரத்தில் உள்ள தங்கவயல் ஒரு தமிழர் பகுதி என்றால் மிகையாகாது. ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே பிரிட்டிஷின் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் ஜான் டெய்லர் நிறுவனம் இங்கே சுரங்கம் நிறுவியது. அக்காலத்திலிருந்து தமிழகத் தமிழர்கள் தொழிலுக்காக என தங்கவயல் இடம்பெயர்ந்தார்கள். அப்பொழுதிலிருந்து தமிழர்களின் வாழ்வு அங்கே மலரத்தொடங்கியது. அவர்களின் கல்வி கலாச்சாரம் சமூக வாழ்வு அத்தனையும் எள்ளளவும் பிசகாமல் தமிழ் மொழியோடு ஒட்டியிருந்தது.

தங்கவயல், கோலார் மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதி

கருநாடக மாநிலத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தாலும் ஏறக்குறைய தமிழகத்தின் ஒரு பகுதிபோலவே வாழும் நகரம் தங்கவயல்.

தொடக்கக் காலத்திலிருந்தே தமிழகத்தின் கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், அரசியல் பிரமுகர்கள், திரைப்பட கலைஞர்கள் என பல்துறை ஆட்கள் தங்கவயல் பிரவேசம் அவ்வப்போது தங்கவயலின் வளர்ச்சிக்காக குரல் தந்திருக்கிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டை தாக்கிய அதே சமூக கலாச்சார திரைப்பட அம்சங்கள் தங்கவயலையும் தாக்கியுள்ளன. எனக்கு விவரம் தெரிந்த நாளிலிருந்து பார்க்கிறேன், எம்.ஜி.ஆர்-சிவாஜி போன்ற பெரும் கலைஞர்களின் படங்கள் எப்போது தமிழ்நாட்டில் வெளியாகிறதோ அதே சமயம் தங்கவயலிலும் வெளியிடப்படும். நடிகர்களின் உருவப் படத்திற்கு மாலையிட்டு நட்சத்திரம் ஏற்றி வழிபாடு செய்த அதே தமிழன்தான் தங்கவயலிலும் செய்து தங்கவயலின் எழுச்சிக்கும் வீழ்ச்சிக்கும் காரணமாயிருந்திருக்கின்றான்.

தி.க, தி.மு.க, அதிமுக காங்கிரஸ் போன்ற தமிழகக் கட்சிகள் சம பலத்துடன் செயல்படுகின்றன இந்நகரத்தில். எனவேதான், மக்களின் வாழ்வு தமிழ் நாட்டைப் போலவே உள்ளது. எக்காரணத்திற்கும் இவர்கள் தங்கள் மொழி கலை கலாச்சாரம் ஆகியவற்றை மறக்கவில்லை. காங்கிரஸ் கம்யூனிஸ்டு போன்ற கட்சிகள் தங்கவயல் தொகுதியை ஆட்சிப்பறிந்தன. அதேபோல் அதிமுக கட்சியும் 2 முறை வெற்றிப்பெற்றன. ஆனால் தமிழர்களின் பலவீனத்தை மெத்தனத்தை அலட்சியத்தைப் பயன்படுத்தி யாரும் தங்கவயலின் உயர்வுக்கு சொல்லுகின்ற அளவுக்கு செய்யவில்லை. நாம் நாமாக நம்மை வளமுடன் ஆட்சிப்பரிய திறனை வளர்த்துக்கொள்ளவில்லையே என்பது என் கருத்து. தீராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தங்கவயலில் பெரும் புகழ் பெறாததற்கு என்ன காரணம் என்பதை ஆராயவேண்டும். ஒருவேளை தி.மு.க தலைமைப்பீடம் இத்தொகுதியில் அதிகம் கவனம் செலுத்தவில்லையோ என்னவோ!

அத்தகைய தாக்கத்தில் வாழ்ந்த எனக்கும் தமிழ் தமிழர் என்ற தாக்கங்கள் மிகவும் பாதித்தன இன்னும் பாதிக்கின்றன.

சீரும் சிறப்புடன் வாழ்ந்த தங்கவயல் மக்களின் வாழ்வுக்கு ஒரு சாட்டையடியாக, 2001ஆம் ஆண்டில் பா.ஜ.க நடுவணரசாக இருந்தவேளை, தங்கச்சுரங்கம் மூடப்பட்டு தங்கவயல் தொழிலாளர்களின் நாளை வாழ்வு கேள்விக்குறியானது.

ஆரம்பக்காலத்தில் தங்கச்சுரங்கம் சிறப்புடன் இயங்கிவந்த காலத்தில் தங்கவயல் தமிழர்களின் சமூக திரைப்பட மற்றும் அரசியல் ஆதரவை நாடி பல்வேறு தமிழகத் தலைவர்கள் தங்கவயலுக்கு வந்துபோயினர். ஆனால், சுரங்கம் மூடப்பட்டு தொழிலாளர்களின் வாழ்வு நடுத்தெருவுக்கு வந்தபிறகு தமிழ்நாட்டின் எந்தத் தலைவர்களும் குறிப்பிடும்படியான தலையீட்டோ தமிழர்களின் புனர்வாழ்வுக்கான குரலோ கொடுக்காதது துரவிருஷ்டமாகப்

போனது. நாம் வாழ்வில் உயரும்போது வருபவர்கள் தாழ்ந்தகாலத்தில் நம்மை கண்டுக்கொள்வதும் கூட இல்லை என்பதற்கு இது ஓர் உதாரணம்.

எனினும் ஐயா அவர்கள், தங்கச் சுரங்கம் மீண்டும் திறக்கப்பட்டு சுரங்கத் தொழிலாளக் குடும்ப வாழ்வு மேம்படுவதற்காக தாங்கள் எழுப்பிவரும் குரலை மறக்கவில்லை தங்கவயல் மக்கள்.

இந்தியாவிலேயே முதன்முதலாக தொடர்வண்டி துறை தொடங்கியது தங்கவயலில்

ஏறக்குறைய 4500 தங்கச்சுரங்கத் தொழிலாளக் குடும்பங்கள், அதில் 80 விழுக்காடு தமிழகக் குடும்பங்கள், ஒருவேளை சோற்றுக்குக்கூட வழியில்லாத நிலை ஏற்பட்டது. இத்தொழில் நட்டத்தில் இயங்குகிறது என்ற தவறான காரணத்தைச் சொல்லி தங்கச்சுரங்க நிறுவன அதிகாரிகளும் மாநில அரசும் தங்கச் சுரங்கத்தை மூடிவிடவேண்டும் என்ற பரிந்துரையின்பேரில் அதனை மூடிவிட்டனர்.

ஆனால் உண்மை வேறு. தமிழர்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக அதுவும் தாழ்த்தப்பட்ட (தலித்) சமூகத்தினர் என்ற காரணத்திற்காக, தங்கவயல் தமிழர்களை நடுத்தெருவில் கொண்டுவந்த பா.ஜ. அரசையும் தமிழர்கள் மீது அக்கறை காட்டாத கருநாடக அரசையும் தங்கவயல் மக்கள் மன்னிக்கவே மாட்டார்கள்.

தங்கச்சுரங்கத்தின் சக்கரம் (பாரம் ஏற்றி இறக்கும் பகுதி)

கல்வியிலும் சிறந்துவிளங்கும் தங்கவயல் தமிழர்களின் தாய்மொழி உரிமைப் பறிக்கப்பட்டு அந்நிய மொழியிலேயே படிக்கவேண்டிய நிர்பந்தமும் ஏற்படத்தான் செய்தன. இன்று

தமிழர்களின் மொழி உரிமை மறக்கப்பட்டு மழுங்கப்பட்டு வருகிறது. இக்கால தலைமுறையினர் தமிழர்களின் அடிப்படை உரிமைக்காகப் போராடும் திராணியற்றவர்களாய் இருப்பதை இன்றைய தங்கவயலில் காணமுடிகிறது.

தங்கவயலில் சட்டக்கல்லூரி, முதல்நிலைக்கல்லூரி, தாதியர்களுக்கான சிறப்புக் கல்லூரி, பொறியில் கல்லூரி, பல்மருத்துவ கல்லூரி, ஆசிரியர் பயிற்சி கல்லூரிகள், என பல்வேறு கல்லூரிகளும், 15க்கும் மேற்பட்ட மேல்நிலைப் பள்ளிகளும் 30க்கும் மேற்பட்ட தொடக்கப்பள்ளிகளும் இயங்கிவருகின்றன. தங்கவயலில் மக்கள் தொகையில் ஏறக்குறைய 100 விழுக்காடு கல்வியறிவு உள்ள தொகுதி தங்கவயல் தொகுதி.

திரைப்படம், இசை அதனைச் சார்ந்த (குத்துப்பாட்டு) நடனம் சின்னத்திரையில் வெளியாகும் நெடுந்தொடர்கள், திரைப்படக் கலைஞர்கள் மீதான வழிபாடு போன்றவற்றிலேயே அதிகம் நாட்டமுடையவர்களாக இன்றைய இளைய தலைமுறை வளர்ந்துவருவதைப் பார்க்கமுடிகிறது.

மார்வாடி கடைகள்

தங்கவயலில் நல்ல மதிப்புமிக்க மருத்துவமனை இருக்கிறதோ இல்லையோ, நல்ல தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றனவோ இல்லையோ, நல்ல சாலைகள் உள்ளனவோ இல்லையோ, வேலைவாய்ப்பு வழங்கும் சிறுதொழிற்பட்டறைகள் இருக்கின்றனவோ இல்லையோ, மக்கள் இளைப்பாற சிறுவர்கள் விளையாட நல்ல விளையாட்டு வெளிகள் இருக்கின்றனவோ இல்லையோ, மார்வாடி கடைகள் மட்டும் அதிகமாகவே உள்ளன. அடகுக் கடைகளைத் தான் நான் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன். தங்கம் விளைந்த மண் என்பதற்காக மட்டும் இங்கே பெரும் எண்ணிக்கையில் மார்வாடி கடைகள் உள்ளன என்பதைவிட பாட்டாளி தமிழர்கள் எங்கெல்லாம் குடிபெயர்ந்தார்களோ அங்கெல்லாம் அடகுக் கடைகள் முளைத்து வளர்ந்திருக்கின்றன. காரணம், தமிழர்கள் குறிப்பாக ஏழை பாட்டாளித் தமிழர்கள் மாதச் சம்பளத்தையே எண்ணி வாழ்ந்தனர். மாத இறுதியில் கையில் பணமில்லாததால் பிழைப்பதற்காக வீட்டிலிருக்கும் பண்ட பாத்திரங்களையே துணிமணிகளைக் கூட அடகு வைத்து வாழ்ந்தனர். நாளைக்கு என எதையும் சேமித்து வைக்கும் பழக்கமில்லாதவர்களாகவே வாழ பழக்கிக்கொண்டனர். சுரங்கத்தில் பணிபுரிந்த தந்தையின் உழைப்பில் வீட்டிலுள்ள அத்தனைபேரும் வாழவேண்டும் என நிலையே மார்வாடி கடைகளை பெருகச் செய்து மார்வாடிகளை கொழுக்கச்செய்தது என்பது எதார்த்தம்.

தன்மானத்தோடு வாழவேண்டும் என்பது தமிழர்களின் மனநிலையே எனினும் அதை செயல்படுத்தி வாழ்வதில் தங்கவயல் தமிழர்கள் சற்று பின்தங்கியே இருந்தனர். இந்நிலை சற்று மாறியிருக்கிறது. ஒரே குட்டையில் ஊறிய மட்டைகள் என்பது மறைந்து தற்போது தங்கவயல் தமிழர்கள் பலவிடங்களுக்குச் சென்று பிழைக்கக் கற்றுக்கொண்டுவிட்டனர். மருத்துவர்கள், கணக்கியல் நிபுணர்கள், கணினி வல்லுனர்கள் பொறியிலாளர்கள், பேராசிரியர்கள், கட்டிட நிபுணர்கள் என்று பல்துறைகளில் சிறந்துவிளங்குகின்றனர். ஆனால் இவர்கள் தங்கள் வாழ்வுக்குத் தேவையான கட்டமைப்புகள் இல்லாத தங்கவயலைவிட பிற இடங்களுக்குச் சென்று வாழ்வதையே விரும்புகின்றனர். இதனால் தங்கவயல் தமிழர்கள் மதிப்புமிக்க வாழ்வைத் தேடிக்கொண்டர் என்றாலும் தமிழர்களின் குடிபெயர்வு அல்லது இடமாற்றம் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. இதனால் தங்கவயல் என்றாலே தமிழர்களின் நகரம் என்ற மதிப்பு குறையத் தொடங்கியிருக்கிறது. ஒரு வேளை ஒருநாள் வரும் அந்நாளில் தங்கவயலில் சொல்லுகின்ற அளவுக்கு தமிழர்கள் இல்லாத வேதனை உருவாகுமோ என்ற அச்சம் ஒரு பக்கம் தமிழார்வலர்கள் மத்தியில் இருந்துகொண்டேயிருக்கிறது.

அதற்கேற்றாற்போல கருநாடக அரசும் தங்கவயலுக்கு இருந்துவந்த சில சிறப்புகளையும் நிதானமாக நீக்கிக்கொண்டுவருகிறது. தங்கவயல் நகரப்பகுதியில் தாசில்தார்(வட்டாட்சியர்) அலுவலகம் பங்காருபேட்டை பகுதிக்கு மாற்றம் செய்துவிட்டது. இன்னும் தமிழர்கள் அதிகளவில் இருந்தும் தொடர்வண்டி நிலையங்களில் பெயர் பலகைகளில் ஒரு நூறாண்டுக்கு

மேலாக இருந்துவந்த தமிழ் எழுத்துக்கள் கருநாடக அரசின் ஓரவஞ்சனை நடவடிக்கையால் நீக்கப்பட்டுவிட்டன. மொழிவெறிபிடித்த கருநாடக அரசின் செயலை ஓரிரு தமிழ் அமைப்புகள் ஓரிரு ஊடகங்கள் வழியாக எதிர்த்தனவே தவிர பெரும் கிளர்ச்சியோ மறியல்போராட்டமோ செய்யவில்லை. இப்பொழுதுள்ள நிலையில் தங்கவயல் அல்லது பெங்களூர் தமிழ் மக்கள் நடுவில் தமிழ்ப்பற்று குறைந்துவருவதையே நாம் காண்கிறோம்.

சில ஆண்டுகளுக்கு (10 அல்லது 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பெல்லாம் தங்கவயலிலிருந்து பெங்களூர் புறப்படும் அல்லது பெங்களூரிலிருந்து தங்கவயல் திரும்பும் பேருந்துகளில் வீடியோ பெட்டிகளில் தமிழ் திரைப்படங்களும் தமிழ்த் திரைப்படப் பாடல்களும் போடப்பட்டு வந்தன. இதனால் தமிழர்களும் தங்கள் பயணத்தின்போது தமிழ்ப்பாடல்கள் கேட்கும் தமிழ்த்திரைப்படம் கண்டும் இரசித்தனர். இன்று இது தலைகீழாக மாறிவுள்ளது. கருநாடக மாநிலம் ஆயிறே, கன்னடம் மொழி பாடல்களோ கன்னடத் திரைப்படங்களோ போடுவார்கள் என்றால் அதுதான் இல்லை. மிக தைரியமுடன் அச்சமின்றி தெலுங்கர்கள் தெலுங்கிலேயே இயக்கிவருகின்றனர். இதை யாரும் கேட்பதில்லை. ஆனால் தமிழில் ஏதாவது இசையோ பாடலோ படமோ வந்துவிட்டால் அத்தனை எதிர்ப்பு இங்கே. கன்னடர்கள் நடுவில் தெலுங்கர்கள் நடுவில் ஏன் இந்நிலை என்பது புரியாத புதிராக உள்ளது. ஆனால் ஒன்று மட்டும் உறுதியாகத் தெரிகிறது. தெலுங்கர்கள் பலமாக முறைத்துக்கொண்டுவிட்டார்கள். கன்னடர்களின் அமைதியில் அங்கீகாரத்தில் சகோதர உணர்வில் தெலுங்கர்கள் கொடிகட்டி பறக்கின்றனர். இதற்கு அவர்கள் பயன்படுத்தி வருகின்றன ஓர் உத்தி தமிழ்-தமிழர் எதிர்ப்பு. இதுதான் இன்று கருநாடகத்தில் நடந்துகொண்டிருக்கின்ற அரசியல் விளையாட்டு!

Kolar Gold Fields (KGF) (Tamil : கொலர் கோல்ட் பீல்ட்ஸ்)

பாரத தங்கச்சுரங்கம் லிமிடெட்

தங்கவயல் என்பது பாரத தங்கச்சுரங்க நிறுவனத்தையொட்டி(பி.ஜி.எம்.எல்) நிலபரப்பைக் குறிக்கும். கோலார் மாவட்டத்தின் பங்காருபேட்டை வட்டத்திற்கு(தாலுகா) 10 கி.மீ அருகில் உள்ள ஊர்கம், மாரிகுப்பம், சாம்பியன், கொரமாண்டல் போன்ற நான்கு முக்கிய வட்டாரங்களை உள்ளடக்கிய பகுதிகளையும் இவற்றுடன் தொடர்புள்ள இராபர்ட்சன்பேட்டை, ஆண்டர்சன்பேட்டை, மஸ்கம், சாமராஜ்பேட்டை போன்ற பகுதிகளையும் சேர்த்து தங்கவயல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஏறக்குறைய 2 இலட்சம் பேர் வாழும் தங்கவயலில் இந்துக்களுக்கு அடுத்து 40 விழுக்காட்டினர் கிறிஸ்தவர்களும் 20 விழுக்காட்டினர் இசுலாமியர்களும் மற்றும் பிறமத்தினரும் எவ்வித மதபேதமின்றி நல்லிணக்கத்தோடு வாழ்ந்துவருகின்றனர். இதுவரை தங்கவயலில் மத்தின்பெயரில் கலவரம் நடந்ததாக வரலாறு கிடையாது. மொழி அடிப்படையிலும் யாதொரு குழப்பமோ வன்முறையோயின்றி அமைதியுடன் வாழ்கின்றனர்.

பாரத தங்கச்சுரங்க நிறுவனத்திற்கு அடுத்து 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இயங்கி வருகின்ற தொழிற்சாலை நிறுவனம் பி.இ.எம்.எல் Bharat Earth Movers Limited (பாரத மண்ணசைத் தொழிற்சாலை) ஆகும். இன்று தங்கச்சுரங்கம் நின்றுபோன நிலையில் பி.இ.எம்.எல் மட்டுமே மக்களின் வாழ்வாதரமாக இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

தந்தையும் தாயும் பிள்ளைகளைக் கைவிட்டால் பிள்ளைகள் என்னச் செய்வார்கள்? சுற்றித்திரிந்து பிழைப்பைத் தேடிக்கொள்வார்கள். அப்படித்தான் தங்கவயல் சுரங்கத்தொழிலாளர்கள் பெங்களூர் மாநகரப் பகுதிகளில் பிழைப்புக்கென்று, மாதம் ஆயிரம் இரண்டாயிரம் என பேலைக்குச் செல்ல ஆரம்பித்தனர். எத்தனையோ பேராட்டங்களும் மறியல்களும் பேரணிகளும் நடத்தியும் செவிடன் காதில் ஊதிய சங்குபோல கேட்டும் கேட்காமலே இருக்கின்றன இந்திய நடுவணரசும் மாநில அரசும். ஆக, தங்கவயல் மக்களை தமிழர் சாதி மதம் போன்ற பிரிவினை அடிப்படையில் 2001 லிருந்து ஓரங்கட்டி வருகின்றன.

தமிழன் வெளிநாட்டில் மட்டுமல்ல மாறாக உள்நாட்டிலும் அகதிகள் போல் நடத்தப்படுவது நடத்தப்படுகிறான் என்பது வேதனைக்குரியது.

2001 இல் வரவு குறைவு செலவு அதிகம் என்ற வாதத்தின் அடிப்படையில் தங்கச்சுரங்கம் மூடப்பட்டது நாம் அறிந்ததே. அன்றையலிருந்து மேனாள் சுரங்கத்தொழிலாளிகள் நடுவணரசின் சுரங்க அமைச்சகத்திற்கெதிராகப் பல போரட்டங்களையும் வழக்குகளையும் வழக்குமன்றத்திற்குள்ளும் வெளியேயும் மேற்கொண்டுவருகின்றனர். 2003 செப்டம்பரில் சுரங்கத்தொழிலாளிகளிடமே சுரங்க நிறுவனத்தை ஒப்படைக்குமாறு கருநாடக உயர்நீதி மன்றம் பரிந்துரைத்தது. அவ்வாறே 2006இல், வர்த்த மதிப்பீட்டில் சுரங்கத்தைத் தொழிலாளிகளிடம் ஒப்புடைக்கப்போவதாக அமைச்சகம் அறிவித்திருந்தது. மீண்டும் 2009இல் தொழிலாளிகளிடமே ஒப்படைப்பதற்கான விதிமுறைகளை கருநாடக உயர்நீதிமன்றம் உறுதிசெய்திருந்தது. ஆனால் அதற்கான முயற்சிகளை இன்னும் அரசு மேற்கொள்ளாமல் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. இதகாலையே தங்கவயல் தங்கச்சுரங்கத்தின் எதிர்காலம் நிச்சயமற்றத் தன்மையில் உள்ளது.

சுரங்க நிபுணர்களின் கருத்துப்படி, தங்கவயல் நிலத்தடியில் ஏறக்குறைய 30 இலட்சம் டன் தங்கமண் இருப்பதாகவும் அதன் தரம் 4 கேரட்டாக உள்ளதாகவும் கூறப்படுகிறது. இனி சுரங்கத்தை மீண்டும் இயக்கினால் ஆண்டுக்கு 1 டன் தங்கம் மட்டுமே 12 ஆண்டுகளுக்குக் பெறப்படும் வாய்ப்புள்ளதாகவும் கணிக்கப்படுகிறது. ஆனால் இதற்கான பண முதலீடு அதிகமாக இருக்குமாம்.

நம்பிக்கையே வலிமை. நாளைய உலகம் நாளைய வாழ்வு நமதே என்ற பெரும் நம்பிக்கையில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் இலங்கைத் தமிழர்கள் போல தங்கவயல் தமிழர்களும் நாளைய தங்கவயலின் நிலைமை நல்லதாக அமையும் என்று பொழுதைத் தள்ளிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

பெங்களூர் போன்ற நகரங்களுக்கு, தென் இரயில்வேயின் இயக்கத்தில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் தொடர்வண்டியில் பயணித்து மீண்டும் இல்லம் திரும்பிகொண்டிருக்கின்றனர். வருமானம் என்று இதைத் தவிர வேறெதுவும் அவர்களுக்கு இல்லை, யாரும் எந்தத் தலைவரும் நெதக் கட்சியும் தொலைநோக்குப் பார்வையில் செய்துவருவதாக தெரியவில்லை.

[\[edit\]](#) History

The tradition of mining gold at Kolar started at least as early as the first millennium BC with linkages to the Indus Valley Civilization. Golden objects found in Harappa and Mohenjodaro have been traced to KGF through the “impurities-analysis” assay as the impurities include 11% silver concentration, found only in KGF ore.

ஒரு பாரம்பரியத்தின்படி, கோலாரில் தங்கம் எடுத்துவந்த காலம் இந்து சமவெளி நாகரீகக் காலம் எனப்படுகிறது. ஆரப்பா மொகஞ்சதாரோ நாகரீகத்து சில பொன்னாலான பொருட்களை கண்டெடுத்த தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள், அவை கோ.த.வயலில் எடுக்கப்பட்ட தங்கம் எனவும் 11 விழுக்காட்டு வெள்ளி கலந்த தங்கம் என்றும் கூறுகின்றனர்.

கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டு குப்தா வம்சத்தின்போதே கோ.த.வயலின் சாம்பியன் ரீ.:ப் சுரங்கத்தில் 50 மீட்டர் ஆழத்தில் தங்கம் எடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்து இங்கே சோழர்கள் காலமாகிய 9ஆம் 10ஆம் நூற்றாண்டுகளிலும் விஜயநகர பேரரசின் காலமாகிய 1336லிருந்து 1560 வரையிலான காலத்திலும் அதற்குப் பிறகு மைசூரை ஆண்ட திப்பு சுல்தான் காலத்திலும் கோ.த.வயலில் தங்கம் தோண்டி எடுக்கப்பட்டுள்ளது. சிறிய மற்றும் குழிகளை தோண்டி மக்கள் தங்கம் வெட்டி எடுத்திருக்கின்றனர்

Renewed interest in the Kolar Goldfields occurred towards the beginning of the nineteenth century. 19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலே மீண்டும் கோ.த.வயலில் தங்கம் எடுக்கும் தொழில் வளர்ந்திருக்கிறது. திப்பு சுல்தான் காலத்தில், 200 லிருந்து 600 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் செய்யப்பட்ட தங்கம் ஆபரணங்கள் அதற்கான தொழில்முறை நடைமுறையில் இருந்துள்ளதென 1802இல் காப்டன் வாரன் என்பவர் தெரிவித்துள்ளார். பின்னர், பெங்களூரில் வசித்துவந்த மைக்கல் எ.:ப.லாவெல் என்பவர் 1802இல் கோலாரில் தங்கம் எடுக்கும் முழு உரிமம் பெறவேண்டி மைசூர் அரசுக்கு விண்ணப்பித்துள்ளார். அவருடைய விண்ணப்பம்

ஏற்றுகொள்ளப்பட்டு இவர் உரிகம் பகுதியில் 1875இல் ஒரு சுரங்கம் அமைத்துள்ளார். இத்தொழிலை மேற்கொண்டு நடத்துவதற்கு மிகுதியான முதலீடு தேவையென்பதால் அடுத்த ஆண்டில், அரசாங்க அனுமதியுடன் உயர்அதிகாரி ஜி. தே லா போயர் பெரஸ்.போர்டு என்பவருக்கு தங்கம் எடுக்கும் உரிமத்தையும் சலுகைகள் அனைத்தையும் விற்றுவிட்டார்.

நாளடைவில் பெரஸ்.போர்டு கோலார் கன்செசனரீஸ் (Kolar Concessionaries) என்ற பெயரில் கூட்டமைப்பு ஒன்றை நிறுவி தற்பொழுதுள்ள கோ.த.வயலின் பெரும் பகுதியினை நிர்வகித்துள்ளார். எனினும் 1850களில் தான் பெரும் அளவிலான தங்கசுரங்க தொழில் பிரிட்டிஷ் ஆளுமைக்குட்பட்ட ஜான் டெய்லர் கம்பனியால் கோ.த.வயல் திறம்படைத்த தொழிலாளர்களின் உழைப்பால் எந்திரமயமாகி சிறப்பான தொழிலாய் உருவெடுத்துள்ளது.

The ancient gold workings, other workings which may have been 200 to 600 years old and the workings of Tipu Sultan were all located by Captain Warren in 1802. In 1873, M.F. Lavelle, a resident in Bangalore, applied to the Mysore Government for the exclusive privilege of mining in the Kolar district. His request was granted and he commenced operations by sinking a shaft near Uirgam (Oorgaum) in 1875, but, finding that large capital would be required, in the following year and with the approval of the government, Lavalle transferred all his rights and concessions to Major General G. de la Poer Beresford. General Beresford formed a syndicate known as the Kolar Concessionaries which took up the matter in earnest, and gradually acquired most of the area now known as the Kolar Gold Fields. However, large-scale mining only came in the 1850s under the British John Taylor & Company which did much of the prospecting and mining with more skilled manpower and sophisticated machinery.

1864இல் லாவெல் என்பவரால் தொடங்கி 1905 வரை ஜான் டெய்லர் மற்றும் கம்பனி ஆகியோரால் கீழ்க்கண்ட சுரங்கங்கள் பெரும் வளர்ச்சி கண்டிருக்கின்றன: மைசூர் கோல்டு மைன், சாம்பியன் ரீ.பி. மைன் (3200 மீட்டர் ஆழமுடைய இதுதான் உலகிலேயே இரண்டாவது மிக ஆழமான சுரங்கமாகும்), டேங்க் ப்ளாக் மைன், பாலகாடு மைன், கோரமாண்டல் மைன், ஓரியண்டல் மைன், நைன் ரீ.பி. மைன், ரோடு ப்ளாக் மைன், நந்திதுருக் மைன் ஆகியவையாகும். 1956இல் பாரத தங்கசுரங்க நிர்வாகமானது சாம்பியன் ரீ.பி. மைன், மைசூர் மைன் ஆகிய இரண்டையும் ஒன்றாய் இணைந்தது.

1956இல் மைசூர் அரசின் கீழ் வந்த கோ.த.வ 1956இல் இந்திய அரசின் வருவாய் துறைக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. பிறகு 1972இல் பாரத கோல்டு மைன்ஸ் லிமிடெட் என்ற அரசு நிறுவனத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு பா.கோ.மை லி. இவ்வாறு பல்வேறு பரிணாம வளர்ச்சிப் பெற்று மொராஜி தேசாய் போன்ற பெரிய தலைவர்களின் பொறுப்பில் இருந்திருக்கிறது.

தங்கவயல் சைனாய்டு மலை(தங்கமண்ணிலிருந்து இராசயண (சைனாய்டு) முறைப்படி தங்கம் எடுக்கப்பட்டபின் எஞ்சிய மண் மலைபோல் குவியலாகக் கொட்டப்பட்டது

The principal Mines in the Gold Fields starting with Michael F. Lavelle in 1864 to the mines developed by John Taylor & Company up to 1905 were: Mysore Gold Mine, Champion Reef Mine (which eventually became the second deepest underground mine in the world at 3200 mtrs depth), Oorgaum Mine, , Tank Block Mine, Balaghat Mine, , Coromandel Mine, Oriental Mine, Nine Reefs Mine, Road Block Mine and t Nundydroog Mine. Later, after 1956 BGML amalgamated the Champion and Mysore mines and started the Yeppamana and Old Baisanathan Mines.

The mines were taken over by the Government of Mysore in 1956 and by the Ministry of Finance, Government of India in 1962. They were handed over to the government company called Bharat Gold Mines Limited under the Ministry of Mines in 1972. The Bharat Gold Mines Limited has thus come out of various combinations and permutations. The company has the record of having Morarji Desai as its chairman (when it was with the Finance Ministry) and some of the erstwhile chief Ministers of Mysore State (when it was with the government of Mysore).

[[edit](#)] Legend

There is a legend about the discovery of gold in KGF, Once upon a time thousands of years ago when the Chera dynasty ruled the south in general, a poor Shepherd ([Kuruba Gowda](#)) was walking his flock in this region when a violent storm broke out and the wind blew so hard that it raised the dust even from the callous dry ground of this hilly rock region and covered everything around. Unable to see anything the Shepherd ([Kuruba Gowda](#)) stumbled on a rock and rolled on the ground. When the storm settled down and visibilitiy returned he saw himself and his animals covered with gold dust and a treasure in the form of gold lying all around him right in front of his eyes. The treasure was large enough to make him a king of the region after which [Kuruba Gowda](#) gave his kingdom the name of Kolar. This legend has no proof; it just comes to us by word of mouth as a folk tale related by some old villagers.

தங்கவயல் குறித்த ஒரு பழம்பெரும் கதை

கோ.த.வயலில் தங்கம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது பற்றி ஒரு கதை சொல்லப்படுகிறது. ஒருமுறை தென்மாநிலங்களை சேரமன்னன் ஒருவன் ஆண்டுவந்த காலத்தில் ஓர் இடையன் தன் ஆடுகளை மேய்த்துவந்தபோது பயங்கரமான புயல் அடித்தது. இதனால் மருண்டுபோன

ஆடுகள் சிதறிப்போயின. இடையன் புயலால் எழுந்த சுறாவளி காற்றால் எதுவும் காணியலாமல் தூளில் சிக்கி ஒரு பாறையின் மீது உருண்டான். மீண்டும் தன்னை சுதாரித்துக்கொண்டு எழுந்தபோது அவனைச் சுற்றி தங்கத்தூள் பரவியிருந்ததையும் அங்கே ஒரு பெரிய தங்கக் கருவூலம் இருந்ததையும் கண்டான். பெரும் வியப்பிலும் மகிழ்ச்சியிலும் மூழ்கிப்போன அவன் சில காலம் கழித்து அந்த ஊருக்கு அரசனாகி அவ்ஊருக்கு கோலார் என்ற பெயரிட்டான். இக்கதைக்கு எவ்வித ஆதாரமும் இல்லையென்றாலும் இன்றும் மக்கள் பரவலாகப் பேசி வருகிறார்கள்.

[edit] Birth of the city

The local Kannada speaking villagers refused to work in the deep pits of the mines and so people from the North and South Arcot districts of Tamil Nadu were settled around the various Shafts. In course of time these habitations expanded to merge into each other to form the outer reaches of the town of KGF. In the core of the town were the families of British engineers, geologists and mine supervisors who lived a grand colonial lifestyle complete with golf course, tennis court, club with dance halls and bars, cottages and Bungalows with gardens and quarters for the servants and churches and chapels. The ruins of these structures and some memorabilia continue to exist even today. Many places in the area have names reminiscent of the raj. The two main townships which came up subsequently in KGF were Robertsonpet and Andersonpet, named after two British officers in the mines.

கே.ஜி.எ. .ப் Kolar Gold Fields வளர்ந்தது எப்படி?

கன்னடம் பேசும் உள்ளூர்வாசிகள் ஆழமான சுரங்கத்தில் பணிபுரிய பயந்துபோனதால் வீரமிக்க தீரமிக்க தமிழர்களை ஆங்கிலேயர்கள் அழைத்துவந்து சுரங்கப்பணிக்கு அமர்த்தினார்கள். வடஆற்காடு தென் ஆற்காடு தருமபுரி போன்ற மாவட்டங்களிலிருந்து தங்கசுரங்கப் பணிக்காக இடம்பெயர்ந்தத் தமிழர்கள் ஒரு நகர்ப் பகுதியை உருவாக்கினார்கள். நகரின் முக்கிய பகுதிகளில் ஆங்கிலேய அதிகாரிகள், கண்காணிப்பாளர்கள், மண்ணியல் அதிகாரிகள் அனைத்து வசதிகளோடு வாழ்ந்தனர். கோல். .ப், டென்னிஸ், போன்ற விளையாட்டு வசதிகள், மது அருந்தும் உல்லாச மண்டபங்கள், ஆங்கிலேய நடன அறைகள், தங்கும் விடுதிகள், பணியாட்களுக்கான குடியிருப்புகள், கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள், பங்களாக்கள் போன்ற பெரிய வீடுகள் ஆகிய வசதிகளையும் ஏற்படுத்திய ஆங்கிலேய நிர்வாகம் சுரங்கத் தொழிலாளிகளுக்கென 'தட்டி' வீடுகளை கட்டிக்கொடுத்தனர் என்பது எதார்த்தம். அவ்வப்போது சுரங்கத்தில் ஏற்படும் அதிர்வினால் மேலுள்ள வீடுகள் இடிந்துவிடும் என்ற மண்ணியல் காரணத்திற்காக பாட்டாளி மக்களின் வீடுகளை மட்டும் மிகவும் மட்டமான தட்டி வீடுகளை ஏற்படுத்தித் தந்தனர் துரை வர்க்கத்தைச் சார்ந்த ஆங்கிலேயர்கள். பாட்டாளி மக்களின் குடியிருப்புகளுக்கு, கில்பர்ட்ஸ், புல்லன்ஸ், என்றிஸ், டென்னன்ட்ஸ், கென்னடிஸ், ஓக்லீஸ், எட்கர்ஸ், பாண்டு, போன்ற ஆங்கிலேய அதிகாரிகளின் பெயர்களையே வைத்தனர். ஆனால் தொழிலாளர்கள் குடியிருந்த வட்டாரங்களை ஆங்கில எழுத்துகளான ஏ பி சி டி ஈ எ. .ப் ஜி என்று பெயர் வைத்தனர். மேலும் ஆங்கிலேய அதிகாரிகளின் இல்லங்களில் பணிபுரிந்த வெவ்வேறு தொழிலாளர்கள் வாழ்ந்த வட்டாரங்களுக்கு ட்ரைவர்ஸ் லைன், எலக்ட்ரிக்லைன், பட்லர்ஸ் லைன், டெய்லர்ஸ் லைன், வாட்ச்மேன் லைன் என்று மக்களின் தொழிலை வைத்தே பெயர் வைத்தனர். தங்கவயல் நகராட்சி வளர்ச்சிபெற்றதற்குக் காரணம் இராபர்ட்சன்பேட்டை ஆண்டர்சன்பேட்டை என்ற இரு நகர்ப் பகுதிகளாகும். இரண்டுமே இரு ஆங்கிலேய அதிகாரிகளின் பெயர்களை கொண்ட நகர்ப் புறங்களாகும். கருநாடக அரசு, பெங்களூர் போன்ற நகரங்களில் எத்தனையோ ஆங்கில பெயர்களை மாற்றி உள்ளூர் தலைவர்களின் பெயர்களை வைத்தது. ஆனால் தங்கவயல் பொருத்தமட்டில் இது குறித்துக் கண்டுகொள்ளவேயில்லை. ஏனென்றால், தங்கவயல் எப்படியிருந்தாலும் என்ன? அதிலிருந்து வருமானம் இலாபம் எதுவுமில்லையே! அதுவும் தமிழர்கள் அதிகம் வாழுமிடமாயிற்றே! ஆக தங்கவயல் வளர்ந்தால் என்ன வளராவட்டால் என்ன என்ற மெத்தனமட்டுமே மிஞ்சியது இங்கே!

கே.ஜி.எ.:ப் கிளப் (தங்கவயல் பொழுதுபோக்கு மையம்)

தங்கவயலில் வாழ்ந்த ஆங்கிலேயர்கள் நல்ல காற்றோட்டமுடைய மரங்கள் நிறைந்த பூந்தோட்டம் பங்களாக்களில் நலமுடன் வாழ்ந்தனர் ஆனால் தங்கவயல் பாட்டாளி மக்களை அடிமைகளாக நடத்தி கீழ்தரமான நிலையில் வைத்துள்ளனர் என்பது தான் உண்மை.

கீழே போனால் பிணம் மேலே வந்தால் பணம் என்ற பழமொழி தங்கசுரங்கத்தொழிலாளிகளுக்கு நன்கு பொருந்துகிறது. அத்தகைய கடுமையான வேலை செய்தும் ஆங்கிலேயர்களோ பின்பு வந்த இந்திய அதிகாரிகளோ, தங்கவயல் மக்களை மதிக்காமல் போனது பாட்டாளி மக்களின் துரதிருஷ்டம் என்றே சொல்லலாம்.

[[edit](#)] Demographics

Three hundred thousand people lived in the Kolar Gold Fields when the mine was at its peak production, but since the closing of mines in 2003 the population has reduced to less than a hundred thousand. The older generation of Kolar employees are staying on in the hope that the mines will revive but the younger generation is either moving away to Bangalore or commuting to Bangalore.

மக்கள் தொகை

இப்பொன்னிலத்தில், தங்கம் பெருமளவில் வெட்டி எடுக்கப்பட்ட அந்த உச்சகட்டத்தில் தங்கவயலின் மக்கள் தொகை 3 இலட்சம். இது படிப்படியாக, தங்கசுரங்கம் மூடப்பட்டதிலிருந்து குறைந்து 2003இல் ஒரு இலட்சத்திற்கும் குறைந்துபோனது. வயது முதிரும் தலைமுறையொரு மீண்டும் தங்கவயலுக்கு ஒரு விடியற்காலம் வரும் என்ற நம்பிக்கையில் காலத்தை ஒட்டிக்கொண்டிருக்க இளைய தலைமுறையினரோ பெங்களூருக்கும் பிற ஊர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்பைத் தேடிச் சென்றுவிட்டனர். இன்றும் தங்கவயலிலிருந்து பெங்களூர் வரை இருமுறை மிக நீண்ட பயணாளிகள் தொடர்வண்டி ஒடிக்கொண்டிருப்பது பெறும் ஆறுதல். இன்னும் வேறு வழியின்றி மக்கள் குடும்பம் குடும்பமாக பெங்களூர் போன்ற பெருநகரங்களுக்கு குடிபெயர்ந்துகொண்டுத்தான் இருக்கிறார்கள். இனி என்றுதான் தங்கவயலின் பழைய பொலிவும் களையும் வருமோ?

[[edit](#)] People and culture

Languages spoken at KGF are mainly Tamil. Signboards are displayed predominantly in [Tamil](#) and english. The native people of KGF are basically tamilians with some Telugu influence going back to the fourteenth century. Tamil populations primarily comprise the descendants of those who migrated from Tamill Nadu due to the British efforts to get workers

for the mines from there. So the culture at KGF has the influence of all the three states, Karnataka, Andhra Pradesh and Tamil Nadu. Given the mixture of populations, many festivals are celebrated; the most famous and popular one being the Lakshmi Venkateshwara Jaatre and Mother of Mines feast.

பெருவாரியான தங்கவயல் மக்களின் தாய்மொழி தமிழ். பெயர் பலகைகளில் இன்னும் தமிழ்த்தாய் புன்னகைக்கிறாள். வியாபார நிறுவனங்களில் எல்லாம் தமிழ் ஒரு வணிகமொழியாகவும் உள்ளது. தமிழ்த் திரைப்படங்கள் கலை நிகழ்ச்சிகள் அவ்வப்போது தமிழகத்தை எதிரொலிக்கின்றன என்றால் மிகையல்ல. எனினும் கருநாடக அரசின் மொழிக்கொள்கை தங்கவயல் தமிழர்களுக்கு எதிராகவே உள்ளது என்பது எதார்த்தம்.

2008 வரை தொடர்வண்டி நிலையங்களில் தமிழில்

இருந்துவந்த பெயர்ப் பலகை

1985 வரை தங்கவயல் முழுக்க ஒரு தமிழர்ப் பகுதி என்றே கருதப்பட்டு தமிழர்கள் பெருமையுடன் வாழ்ந்த நிலை கடந்து, தமிழர்களின் தமிழ் உணர்ச்சியை தட்டி எழுப்பச் செய்தது கோகாக் குழுவின பரிந்துரை. எங்கும் கன்னடம் எதிலும் கன்னடம் என்ற மொழிக்கொள்கையை பரிந்துரைத்தது இக்குழு. இதன் விளைவாக, தங்கவயல், பத்ராவிதி, சிமோகா, மைசூர், கொல்லேகால், சிக்கமகளுர் போன்ற மாவட்டங்களில் வாழும் பெருவாரியான தமிழர்களின் நிலை சற்றுத் தடுமாறியது. ஆங்காங்கே கருநாடக அரசின் மொழிக் கொள்கைக்கெதிரான மறியல்கள் போராட்டங்கள் வெடித்தன.

தங்கவயல் தமிழர்களின் தமிழ்ப்பற்று நெருப்பில் சுடப்பட்ட தங்கம் போன்று சோதனைக்குட்படுத்தப்பட்டது. தீயில் புடமிடப்பட்ட தங்கம் போலவே தங்கவயல் தமிழ் இளைஞர்கள் கொதித்தெழுந்தனர். சாம்பியன் ரீ:ப் பகுதியன் 'பி' வட்டத்தைச் சேர்ந்த நான்கு இளைஞர்கள் கருநாடக காவல்துறையினரின் துப்பாக்கித் தோட்டாக்களுக்கு இரையாகினர். 'தமிழ் வாழ்க' என்ற முழக்கத்துடன் 'நாங்கள், புறமுதுகு காட்டி ஓடும் கோழைகள் அல்ல தமிழ் காக்கும் வீரர்கள் என்று கூறி தங்கள் மார்புகளைத் தட்டி துப்பாக்கித் தோட்டாக்களை உள்வாங்கிக்கொண்டனர். இன்றும் அந்த 4 மறத்தமிழர்களின் நினைவாக வீர வணக்கம் செத்தும் நினைவுத் தூண் 'பி' வட்டத்தில் உள்ளது.

இங்கு வாழும் தமிழர்களின் தமிழ்க்கலாச்சாரம் உயிருடன் இருந்தாலும் 4ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து பரவலாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் தெலுங்கர்களின் தாக்கம் அதிகமாகவே இராபர்ட்சன்பேட்டை மற்றும் ஆண்டர்சன்பேட்டை பகுதிகளில் காணப்படுகிறது. ஒரே வார்த்தையில் சொல்லவேண்டுமானால், தங்கவயல், தமிழகம் கருநாடகம் ஆந்திரம் ஆகிய மூன்று மாநிலங்களையும் இணைக்கும் ஓர் அழகான பாலமாகத் திகழ்கிறது.

கோலார் மாவட்டத்தின் ஒரு முக்கிய பகுதியாக திகழ்ந்த தங்கவயலின் பெயர்கூட இராபர்ட்சன்பேட்டை என்ற பெயரோ நின்றுவிட்டது. (வரைபடத்தில் காண்க). எப்படியிருந்த தங்கவயல் இப்படியாகிவிட்டதே என்று பொறுமிக்கொண்டிருக்கவேண்டிய பரிதாபம்!

The mining hospital at KGF had the distinction of being the best hospital in the whole of the Kolar district. A goddess temple situated near the hospital is famous because of the legend that it (the temple) was built by the British themselves. The Hospital was recognized for occupational disease treatment relating to mining underground..

கே.ஜி.எஃப் ஆஸ்பத்திரி என்றாலே கருநாடகத்தில் ஒரு புகழ்பெற்ற மற்றும் நவீன மருத்துவமனையாகத் திகழ்ந்து வந்தது. அனைத்து வசதிகள் கூடிய சுத்தம் சுகாதாரம் நிறைந்த, ஆங்கிலேயர் காலத்திலிருந்து சிறந்து வியங்கியது. கோலார் மாவட்டத்திலேயே மிகப் பெரிய மருத்துவமனையாகத் திகழ்ந்திருந்தது. தங்கவயல் மக்களுக்கு இது ஒரு வரப்பிரசாதமாகக் கருதப்பட்டது. ஆனால் இன்று சிறந்த பெரிய இம்மருத்துவமனை, கேட்பாரற்று கவனிப்பாரற்று பராமரிப்பின்றி கெட்ட ஆவிகள் நடமாடும் பேய் பங்களா என்பதுபோல் மாறியிருப்பது மனித நாகரீகத்திற்கு ஓர் இழுக்கு என்றே கூறவேண்டும். இந்திய அரசாக்கும் பாரத தங்கசுரங்க நிறுவனமாகட்டும் கருநாடக அரசாக்கும் இம்மருத்துவமனையை சீரமைத்து மீண்டும் ஒரு நல்ல மருத்துவமனையான மாற்றினால், சிறந்த மருத்துவமனையே இல்லாத குறையை நீக்கலாம். மனிதர் யாராகயிருந்தாலும் எக்குலத்தவராயிருந்தாலும் எம்மொழியினராயினும் எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழைபோல ஊரணிபோல மக்கள் பணியாற்றவேண்டும்.

தமிழர்கள் அதிகம் வாழும் இத்தகைய நகர்ப்புறங்களில் நற்பணியாற்றக்கூடிய அறிவையும் திறனையும் பெறக்கூடிய ஆலோசனையையாவது தமிழ் நாட்டு அதிகாரிகள் ஆர்வலர்கள் வழங்கவேண்டும். ஒரு மாநிலத்தில் வேற்று மாநில மொழிபேசும் மக்கள் பெருவாரியாக வாழும் நிலை உண்டாகும்போது சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைச் சந்தித்து அவர்களின் நல்வாழ்வு குறித்து அக்கறை காட்டவேண்டும். தங்கவயல் போன்ற தமிழர்ப்பகுதிகளில் தமிழர்கள் சரிசமமான உரிமைகளோடும் வசதிகளோடும் வாழ்கின்றனரா என்று தமிழ்நாட்டுத் தலைவர்கள் அவ்வப்போது அரசியல் ரீதியாகவோ மனிதாபிமான ரீதியிலோ கேட்டறிந்து ஆவனச்செய்தால் பிறமாநிலத்தில் வாழும் தமிழர்களுக்கு உற்சாகமாயிருக்கும், தங்களைக் குறித்து அக்கறைகொள்ள நம் தொப்புள்கொடி உறவு உண்டு என்று தைரியமுடன் வாழ்வார்கள். ஒரு மாநில நிர்வாகத்தில் இன்னொரு மாநிலம் தலையிடும் உரிமை இல்லையெனினும் மொழி ரீதியாக பாரபட்சம் பேதபாவங்களின்றி நடுநிலைமை காத்திடும் கடமை அனைத்துத் தலைவர்களுக்கும் உண்டு.

தங்கவயல் மக்கள்(தமிழர்கள்) வாழ்வின் நெருக்கடிகள் குறித்து தமிழ்நாட்டுத் தலைவர்கள் 2001லேயே உறுதியாக இறுதியாகக் குரல்கொடுத்திருந்தால் தங்கவயல் தமிழர்களின் பொருளாதார சமூக கல்விக் கலாச்சார பின்னடைவு ஏற்பட்டிருக்காது. இதற்கு தேவையான ஒன்றே ஒன்று சாதிச் சமய பிரிவினையில்லாத மொழிப்பற்று அல்லது தமிழர் ஒற்றுமை.

தமிழ்த் தலைவர்களை உருவாக்குவோம், “தியாகத்திரு. முத்துக்குமார்” கூறியதைப் போல. தமிழ்த் தலைமை இல்லாததால் தான் தமிழினம் இன்றைக்கு இத்தனை இடர்பாடுகளைச் சந்தித்து வருகிறது. நம்மைச் சூழ்ந்து நிற்கும் தலைமைகள் அனைத்தும் வந்தேறிக் கூட்டத்திலிருந்து வந்தவர்களே.

[\[edit\]](#) Education

KGF has an Engineering College(Dr.TTIT, formerly GVIT) , a Dental College , a law college and a number of good schools. KGF also has the National Institute of Rock Mechanics (NIRM) which is run by the Ministry of Mines with the help of GSI and IBM.

கோ.த.வ வில் கல்வி வளர்ச்சி அபாரமாகவுள்ளது. தமிழர்கள் கல்வியில் சிறந்துவிளங்குகிறார்கள் என்பதற்கு தங்கவயல் ஒரு முன்னுதாரணம். ததுங்கவயல் ஒரு குடும்பங்களில் சராசரி பத்தாவது வரைக்குமாவது பிள்ளைகள் படித்திருப்பார்கள். அந்த அளவுக்கு தங்கவயலில் அறிவொளி விழிப்புணர்வு இருப்பதைக் காணலாம். இதற்குக் காரணம் தங்கவயலில் போதிய கல்வி நிறுவனங்கள் இருப்பதினால். ஒரு காலத்தில் மாணவர்கள் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் மட்டுமே படித்துவந்த நிலை மாறி இப்போது கன்னடம் இந்திலும் கட்டாயமாய் படிக்கவேண்டிய நிர்பந்தம் உள்ளதை நீங்கள் அறியவேண்டும்.

பொறியில் கல்லூரி, பல்நல மருத்துவக் கல்லூரி, சட்டக் கல்லூரி, கே.ஜி.எ.:ப் முதல்நிலை கல்லூரி, மகாவீரர் ஜெயின் கல்லூரி, பெண்கள் கல்லூரி என பற்பலக் கல்லூரிகளும், புனித மரியன்னை ஆண்கள் பள்ளி, புனித தெரேசு அன்னை பெண்கள் பள்ளி, புனித வளனார் பெண்கள் பள்ளி, புனித வளனார் ஆண்கள் பள்ளி, புனித செபஸ்தியார் ஆண்கள் பள்ளி, திருச்சிலுவைப் பள்ளி, தங்கத்தாய் பள்ளி, புனித பவுலடியார் பள்ளி என்று பல கிறிஸ்தவ ஆரம்பநடுநிலை-மேநிலை பள்ளிகளும் பிறசமய மற்றும் அரசு பள்ளிகளும், எண்ணற்ற தனியார் பள்ளிகளும் தங்கவயல் மக்களின் அறிவுத் தாகத்தைத் தீர்க்கும் கல்விக்கூடங்களாகும். தமிழர்கள் அறிவாளிகள். தங்கவயல் தமிழர்கள், ஆங்கிலத்தில் புலமைபெற்று விளங்கி இன்று பலநாடெங்கும் கல்வியில் தொழிற்கல்வியில் சிறந்துவிளங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தங்கவயலில் கிறிஸ்தவம்

என்று ஆங்கிலேயர்கள் தங்கவயலில் அடியெடுத்து வைத்தனரரோ அன்றே தங்கவயலில் கிறிஸ்தவம் விதைக்கப்பட்டது எனலாம். நூறாண்டுகளுக்கும் மேலாக கிறிஸ்தவம் தங்கவயல் மக்கள் மத்தியில் பல இறைபணியும் மனிதநேயப்பணியும் ஆற்றி வருகின்றது. இந்துக்கள் பெருமளவில் வாழ்ந்தாலும் தங்கவயலில் கிறிஸ்தவர்கள் 40 விழுக்காடு உள்ளனர் என்று ஓர் அறிக்கைக் கூறுகின்றது. தங்கவயலில் வெங்கடேஷ் பெருமாள் திருவிமாவும் தங்கத்தாய் கத்தோலிக்க திருத்தல விழாவும் பிரசித்திப் பெற்றவை. சாம்பியன் ரீ.:ப் புனித வெற்றியன்னை ஆலயம், சூசைப்பாளையம் புனித சூசையப்பர் ஆலயம், மாரிகுப்பம் புனித பவுல் அல்லது பாத்திமா ஆலயம், இராபர்ட்சன்பேட்டை புனித தெரேசு அன்னை ஆலயம், கொரமாண்டல் புனித செபஸ்தியார் அல்லது அந்தோணியார் ஆலயம், பி.இ.எம்.எல் இயேசுவின் திருஇருதய ஆலயம் ஆகிய ஏழு கத்தோலிக்க ஆலயங்கள் மற்றும் கணக்கற்ற பிறசபை கிறிஸ்தவ ஆலயங்கள் உள்ளன.

தங்கத்தாய் ஆலயம்

வெற்றியன்னை ஆலயம்

தங்கவயல் வானிலை (Climate)

கோ.த.வ ஒரு சின்ன இங்கிலாந்து என்று அழைக்கப்பட்டது. காரணம் இதன் வானிலை என்றுமே இங்கிலாந்துபோலவே வெப்பம் நிறைந்ததாகவும் குளிர் காலத்திலும் கோடை காலத்திலும் சற்று குளுமையாகவே இருக்கும். ஏறக்குறைய இங்கிலாந்து நிலப்பரப்பையே கொண்டிருக்கின்றபடியினால் கோ.த.வ சின்ன இங்கிலாந்து என்று அழைக்கப்பட்டது. மேலும் தங்கவயல் நகரம், தென் இந்தியாவின் தெற்கு பள்ளதாக்குப்போல மேடும் பள்ளமுமாக கடல் மட்டத்திலிருந்து சுமார் 3000 அடி உயரத்தில் உள்ளது.

KGF was known as "Little [England](#)" by the British, due to its more temperate [weather](#) and a landscape more similar to Britain's. The city is on the [Deccan Plateau](#) of central and south India, about 3000 feet above [sea level](#)

[\[edit\]](#) BEML

The Bharat Earth Movers Limited (BEML) a Public Sector Undertaking under the Ministry of Defence set up a large manufacturing unit in KGF. It manufactures a variety of heavy equipment used for earth moving, transportation and mining such as trucks, tractors, trailers and excavators. BEML was incorporated in May 1964, and commenced operations on January 1, 1965. It was wholly owned and operated by India's Ministry of Defence until 1992, when the government divested 25% of its holdings in the company.

இன்று தங்கவயலுக்கு பெரும் வாழ்வாதாரமாகத் திகழ்வது பிஇஎம்எல் எனப்படும் பாரத மண்ணசை லிமிடெட் என்ற பொதுத்துறை தொழிலகம் மட்டுமே. இந்திய பாதுகாப்புத்துறையைச் சார்ந்த இத்தொழிலகம் பெரிய மண்தூக்கிகள், மண்ணசைவு ஊர்திகள், பாறை மற்றும் மண்கிளர்வுகள், மெட்ரோ தொடர்வண்டிப் பெட்டிகள், இந்திய பாதுகாப்புத் துறைக்கு தேவையான சில முக்கிய இதயாதிகள் போன்ற அதிசக்திகொண்ட வாகனங்களையும் கருவிகளையும் தயாரிக்கின்றது. 1965இல் நிறுவப்பட்ட இப்பெருந்தொழிலகம் பாரத தங்கச்சுரங்கத் துறையின் 1100 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் பரவிக்கிடக்கிறது. தங்கச்சுரங்கத்திற்குச் சொந்தமான சில முக்கிய இடங்களை பிஇஎம்எல் பயன்படுத்துவதற்கான நில குத்தகை ஒப்பந்தம் 2013இல் நிறைவடைகிறது. இக்கால கெடுவுக்குப் பிறகு என்ன என்பதை வழக்கு மன்றமே நிர்ணயிக்கும் என்று நம்பப்படுகிறது. 4000க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளிகளை உள்ளடக்கியிருக்கும் பிஇஎம்எல் தொழிலகத்தில் ஏறக்குறைய 70 விழுக்காட்டினர் தமிழகத்தை உள்ளிட்ட தமிழர்கள் என்றும் கணிசமானோர் தங்கவயலைச் சார்ந்தோர் என்றும் கூறப்படுகிறது. ஆனால் எம்மட்டத்தில் இது உண்மையென்பதை ஒரு சரியான கணக்கெடுப்பு மட்டுமே தெரிவிக்க முடியும். காரணம், தங்கவயல் மக்களுக்கென்றே நிறுவப்பட்ட இத்தொழிலகத்தில் கருநாடக மாநிலத்தின் பிற இடங்களிலிருந்தும் பிறமொழியினரும் பெருவாரியாக சேர்க்கப்பட்டு தமிழர்களை ஓரங்கட்டி வருகிறது கருநாடக அரசு என்றும் ஆழமாகக் கருதப்படுகிறது. பெயர்ப்பலகையிலும் பெரிய அளவில் தமிழிலும் வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது இல்லை. சில கன்னட ஆர்வலர்களின் பலவந்தத்தால், தமிழ் வாசனையை மெதுவாக நீக்கி வருகிறது பிஇஎம்எல் நிர்வாகம் என்பதும் தமிழர்களின் ஆதங்கம். தமிழின் பாரம்பரிய சிறப்பை அமுக்கி அழித்து வருகிறது கருநாடக அரசு என்பதற்கு இது ஒரு பகல் வெளிச்சம்.

>BEML picked up about 1100 acres of prime land from BGML on Lease which expires in 2013. BGML has claimed that the Lease terms were not honoured by BEML and has asked BEML to return the land. On the land are located two of BGML's workshops. The matter is currently in court. BEML is also manufacturing metro cars for DMRC and BMRC. BEML has a education society which runs BEML Composite Junior College , which is very famous.

தங்கவயலின் இப்போதைய நிலை At Present

தங்கவயலின் முந்தைய காலத்து எழில்கொஞ்சும் இயற்கையழகும் ஏறக்குறைய இங்கிலாந்து நாட்டைப்போலான சுற்றுச்சூழல் எல்லாமே மறைந்துவிட்டது என்றே கூறவேண்டும். தங்கச்சுரங்கம் மூடல், மாநில மற்றும் நடுவணரசின் ஒத்துழையாமை மற்றும் ஆதரவின்மை

ஆகியன வேலைவாய்ப்பின்மை, பொதுஅடிப்படை வசதிகளின்மை, சுரங்கத்தின் பொருள்களை கொள்ளையடித்தல், நகர துப்புரவின்மை போன்ற தீயவிளைவுகளுக்கு வித்திட்டுள்ளன. வெளிவீரர்களிருந்து ஏராளமான சுற்றுலா மக்கள் தங்கச்சுரங்கத்தைக் காண வருவார்கள். இப்போது இல்லை. தங்கவயல் மக்கள் உழைப்புக்கும் குடும்பப் பாரம்பரியத்திற்கும் பெயர்போனவர்கள். இன்று இச்சிறப்பு ஒரு காணல்நீர் போலாகிவிட்டது. மதிப்புமிக்க சாலை வசதிகள், குடிநீர்ப் பிரச்சினை, போதிய மின்சாரம் இணைப்பு, மருத்துவமனை வசதிகள், நல்ல சாலைபோக்குவரத்து வசதி, கௌரவமான தங்கும் வசதிகள், தரமான உணவு விடுதிகள், கேளிக்கை மற்றும் பொழுதுபோக்கு கூடங்கள் அல்லது திரையரங்கங்கள், மக்கள் நல்ஓய்வெடுக்க அல்லது குழந்தைகள் விளையாடுவதற்கான பூந்தோட்டங்கள், போன்றவை பேசும் அளவிற்கு தங்கவயலில் இல்லை. இந்த நவீனகாலத்தில் எல்லா தொடர்வண்டி நிலையங்களையெல்லாம் புதிப்பித்து நவீனமாக்கிவரும் இந்திய தொடர்வண்டித்துறை, தங்கவயலை மட்டும் ஓரங்கட்டுவது, எதற்கும் உதவாத இந்த ஊருக்கு இருப்பதே போதும் என்ற தாழ்வாண எண்ணத்தால்தான் என்று கூறவேண்டும். இழந்தபோன அந்த காலத்து சிறப்புகள், பாரம்பரியங்கள் ஏதோ அந்த நாள் நெஞ்சிலே வந்ததே நண்பனே நண்பனே என்று பாடுவதற்கு மட்டுமே நன்றாக இருக்கின்றன. தங்கவயலிலே எத்தனையோ அரசியல் கட்சிகளின் கொடிகள் பறந்திருக்கின்றன. ஆனால் எதிர்காலத்துப் பற்றியும் தமிழர்களின் மொழி-கலாச்சாரம் பற்றிய விழிப்புணர்வுகளை எந்தக் கட்சியும் ஊட்டவில்லையென்பது பரிதாபத்திற்குரியது. ஏதோ நெருஞ்சிச் செடியிலே கனிந்த பழத்தைப் பறிக்கவும் மட்டுமே இன்றுவரை அரசியல் பிரமுகர்கள் செயல்படுகின்றனர். மக்களுக்கேற்ற தலைவர்களும் தலைவர்களுக்கேற்ற மக்கள் என்பதுபோல தங்கவயலின் அரசியல் நிலை தத்தளிக்கிறது.

தங்கவயல் மீண்டும் புனரமைக்கப்படும் என்று பிரதான கட்சிகளும் நடுவணரசும் அவ்வப்போது கூறிவருவது அழகிற குழந்தைக்கு இனிப்பைக் காட்டி ஆறுதல் சொல்வதுபோல் உள்ளது. எரிகிற கூரையில் பிடுங்கினவரை இலாபம் என்று பார்ப்பன அதிகாரிகளெல்லாம் தங்கச்சுரங்கத்தைத் தோண்டி கிடைத்தவரை ஆதாயம் தேடிக்கொண்டனர். பின்பு இலாபம் இல்லை முடிவிடலாம் என்று நடுவணரசுக்குப் பரிந்துரைத்தனர். பார்ப்பனிய ஆதிக்கமப் போக்குக் கொண்ட பா.ஜ.க.கூட்டணியின் நடுவணரசும், பிஜிஎம்எல் பார்ப்பனன் சொல்லிவிட்டான் அதில் உண்மையிருக்கும் என்று முட்டாள்தனமாக நம்பி பாட்டாளி மக்களின் நாளை கதி என்ன என்று கடுகளவும் நோசிக்காமல் அவர்களின் பிழைப்புக்கு எவ்வித மாற்று வழியும் வரையறுக்காமல் தங்கச்சுரங்கத்தை முடிவிட்டது, தொழிலாளிகளை கைவிட்டது.. ஏன்? இவர்களின் சூட்சுமமான சதி உலகமறியும். இவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாம், கே.ஜி.எ.ஃப் ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் தொகுதியாம். தமிழர்கள் பகுதியாம். திராவிடர்களை ஆரியர்கள் வீழ்த்துவதற்கான ஒரு சதியே என்று அப்போது யாரும் உணரவில்லை என்பதுதான் என் ஆழமான கருத்து.

The city has lost much of its glory in terms of the natural scenic beauty and the English hill station like ambience. The closure of the BGML mines and lack of government support has given rise to a lot of issues, such as unemployment, deterioration in civic amenities, etc all leading to social unrest. There have been no attempts to improve living conditions in KGF and neither the state government nor the central government seem to care.

சைனாய்டு மலை

The cyanide dumps comprising the overburden resulting from mining, deposited here since inception of the mines till closure, are causing environmental hazards to the people and the bio-diversity of the region. The request of the ex-employees for permission to extract the low quality gold from these dumps continues to be rejected by the government.

Champion Reef mine shaft at KGF

சைனாய்டு மேடுகள் Cyanide rocks.jpg Cyanide at KGF

கோலார் தங்கவயலுக்குச் செல்லும் நபர்கள் மலை போல் காட்சித் தரும் கருவெள்ளை நிறத்தில் உள்ள மண் குவியலைப் பார்க்கலாம். பார்த்து வியக்கலாம். நீங்களும் தங்கவயல் வருவீர்களானால் இதனைக் காண்பீர்கள்.

எனது பள்ளி நாட்களில் இந்த மண்குவியல்மீது ஏறி விளையாடியிருக்கிறேன். இதற்கு சைனாய்டு மலை என்ற பெயருண்டு. என்ன இது?

பூமிக்கு பல்லாயிரம் அடி ஆழத்திற்குச் சென்று தங்கப்படிவம் உள்ள பாறைகளைப் பிளந்து அந்தத் தங்கமண்ணை (Gold Ore), லிப்ட்கள் (பாரம் தூக்கி) மூலம் மேலே கொண்டுவருவார்கள். இந்த மண்ணை லாரிகளில் ஏற்றி தங்கத்தைப் பிரித்தெடுக்கும் தொழிற்பட்டறைகளுக்கு (MILL) அனுப்புவார்கள். அங்கு சைனாய்டு என்ற வேதியப்பொருளையும் தண்ணீரையும் கலந்து, தங்கமண்ணிலிருந்து தூய தங்கத்தை படிவமாகப் பிரித்துப்பார்கள். தங்கம் மட்டும் நீளமான பெல்ட்கள் மீது படிந்திருக்கும். அதனை தனியாக எடுத்து சிறியச் சிறியச் செங்கல் வடிவத்தில் தங்கக் கட்டிகளை உருக்கியெடுப்பார்கள். தேவையற்ற மண்ணாக கருவெள்ளை நிறத்தில் ஈரம் கலந்து இந்த மண்ணை வெளியே டுத்துச்சென்று கொட்டிவிடுவார்கள். இதுதான் சைனாய்டு மண் என்று தங்கவயல் மக்களால் அழைக்கப்படுகிறது. இந்த ஈரமண் காலப்போக்கில் காய்ந்து மலைபோல் குவிந்திருக்கும். தங்கம் எடுத்த ஆரம்ப காலத்தில் எந்திரங்கள் அவ்வளவாகப் பயன்படுத்தாத காரணத்தினால் சைனாய்டு மலை மண்ணில் தங்கம் கிடைக்க வாய்ப்புள்ளதாக நிபுணர்கள் கணிக்கின்றனர்.

தங்கவயல் குறித்துச் சில சுவாரசியமானத் தகவல்கள். Interesting facts

தென் இந்தியாவில் முதன்முதலாக தங்கவயலுக்காகவே 1902ஆம் ஆண்டில் முதல் மின்சாரம் தயாரிக்கும் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது.

ஆசியாவிலேயே ஜப்பானின் தலைநகர் டோக்கியோவிற்கு அடுத்து, மின்சாரம் பெறும் இரண்டாவது நகரம் தங்கவயல் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கருநாடக மாநிலத்தின் மண்டியா மாவட்டத்தில் உள்ள சிவனசமுத்திரம் மின்சாரம் திட்டத்தின் மூலம் இந்தியாவில் மின்சாரம் தயாரிப்பட்டது.

ஒரு காலத்தில் செழிப்புற்று விளங்கிய தங்கவயல் நகரின் மின்விளக்குகளை கோலாரில் (31 கி.மீ) உள்ள மக்கள் கண்டு வியப்பார்களாம்.

பிரிட்டிஷ் மக்கள் கோலார் தங்கவயலை, சின்ன இங்கிலாந்து என்று அழைத்தார்கள். இங்கு நிலவிவந்த தட்பவெட்ப நிலையும் நிலபரப்பும் மற்றும் கணிசமான ஆங்கிலோ-இந்தியர்கள் தங்கச் சுரங்கத்தின் பல்வேறு துறைகளில் பணிபுரிந்து வந்ததும் இதற்குக் காரணம் எனப்படுகிறது.

கோலார் தங்கவயல், கடல்மட்டத்திலிருந்து 3000 அடி உயரத்தில் உள்ளது. மற்றும் தென் இந்திய பகுதியின் நடுவில் நிலைகொண்டிருக்கக்கூடிய பள்ளத்தாக்கில் உள்ளது.

உலகிலேயே இரண்டாவது ஆழமான தங்கச்சுரங்கம் சாம்பியன் ரீ.பி சுரங்கமாகும். இதன் ஆழம் 3200 மீட்டர் (29,000 அடி) ஆகும்.

இம்மண் மேடால் பல தீயவிளைவுகள் உண்டாகின்றன என்பது எதார்த்தம். இந்த சைனாய்டு மலைகளுக்கு அருகில் வாழும் மக்கள், தொண்டை மற்றும் சுவாசக்கோளாறுகளால் துன்புறுகின்றனர். காற்றில் பறந்துச் செல்லும் சைனாய்டு தூள் மக்கள் வாழும் பகுதிகளுக்குச் சென்று மக்களை பாதிக்கின்றது. சிலிகோசில் என்ற நுரையீரல் நோயை ஏற்படுத்துவதாக மருத்துவர்கள் கூறுகின்றனர். சுரங்கத்திற்குள் இறங்கி பணிபுரியும் தொழிலாளிகளையும் பெரிதாகப் பாதித்தது என்பது உண்மை. மேலும் இம்மண் தூளால் காற்று மாசடைந்து நகரையே தூய் நகரமாகவும் மாற்றியுள்ளது என்பது அதிர்ச்சிக்குரிய செய்தியாகும்.

தங்கவயல் மக்களுக்கென்று 'சுவர்ண எக்ஸ்பிரஸ்' என்ற நீளமான தொடர்வண்டி பெங்களூர் சென்று வருகிறது.

சுரங்கப் பணியாளர்களுக்கான தேசிய நல நிறுவனம் தங்கவயலில் செயல்பட்டுவந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் வாழ்ந்த பெரிய பங்களா போன்ற வீடுகள் இன்னும் உறுதியாக உள்ளன என்பது வியக்கத்தக்க செய்தியாகும்.

1902 இராபர்ட்சன்பேட் என்ற துணைநகரம் உருவாக்கப்பட்டது.

1956இல் தங்கச்சுரங்க நிர்வாகத்தை மைசூர் அரசு ஏற்றுக்கொண்டது.

பின்பு 1965இல் இந்திய நடுவணரசிடம் சென்றது.

பிரிட்டிஷ் செல்வ செருக்கிற்கு ஒரு முக்கிய காரணமாக விளங்கியது தங்கவயல்.

விஜயபுரீ விருது பெற்ற கே.எம்.திவாகரன், தங்கவயலைச் சேர்ந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மிக பிரபலமான கலைஞர் ஜான் வால்கின்ஸ் தங்கவயலில் பிறந்தார்.

துல்லிய தூள் பரிசோதனையை, டாடா ஆராய்ச்சி மையத்தைச் சார்ந்த விஞ்ஞானிகள், ஜப்பான் ஓசாகா பல்கலைக்கழக, இங்கிலாந்து துராம் பல்கலைக்கழக அறிஞர்கள் இணைந்து 1965இல் நடத்தி காஸ்மிய கதிர்வீச்சு குறித்து தங்கவயல் சுரங்கத்தின் அடியில் அமைக்கப்பட்ட ஆய்வு கூடத்தில் ஆய்வு நடத்தியுள்ளனர்

1885லேயே பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் கோல்.பி விளையாட்டு வெளியை தங்கவயலில் ஏற்படுத்தியுள்ளனர். இது இந்திய கோல்.பி சங்கத்தோடு இணைந்து செயல்பட்டுவருகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்திய தேசிய குடிசைவாழ் மக்கள் கூட்டமைப்பை தோற்றுவித்து, இப்பணிகளுக்காக மகசேசே விருதுபெற்ற ஜோக்கின் அற்புதம் பிறந்த ஊர் தங்கவயல் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தங்கவயலில் ஆங்கிலேயர்கள் நிறுவிய கிளப் (கேளிக்கை அரங்கம்) இந்திய கிளப் கூட்டமைப்போடும் சர்வதேச கிளப்புகளோடும் பணித்தொடர்புகொண்டு

செயல்பட்டுவருகிறது.

- The first hydroelectric project in S India was built in 1902 to provide electricity for the gold fields.
 - Kolar Gold Fields was the second city in Asia to get [electricity](#) after Tokyo, Japan, from [Shivanasamudra](#) Hydro electric project in [Mandya District](#), Karnataka.
- People from as far as [Kolar](#) could see the lights of this once prosperous city
- KGF was known as "Little [England](#)" by the British, due to its more temperate [weather](#) and a landscape more similar to Britain's. It also had a sizable Anglo-Indian Population who worked in the various mines in different capacities.
- The city is on the [Deccan Plateau](#) of central and south India, about 3000 feet above [sea level](#)
- The Champion Reefs mine was the second deepest underground mine in the world when it was operational reached a depth of 3200mts.
- Silicosis, a form of pneumoconiosis caused by inhalation of crystalline silica dust, was first identified in KGF
- Longest passenger train in the world is "Swarna Express" going from KGF to Bangalore.
- National Institute of Miners Health had its headquarters in KGF
- One can see the old British [bungalows](#) and buildings even today in good shape in KGF.

In the year 1902 the suburb of Robertson pet was established.

- The mines were taken over by the Government of mysore in 1956.
- The mines were taken over by the Government of India in 1962.
- [S. Manjunath](#), the [Indian Oil Corporation](#) (IOC) manager who was murdered for exposing corruption hailed from KGF.
- KGF played a major part in the prosperity of the [British Empire](#)
- 'Vijay Shree' awardee K.M. Divakaran is from KGF.
- The brilliant Indian artist John Wilkins was born here.
- The [particle experiments at Kolar Gold Fields](#), performed by a collaboration of [particle physicists](#) from Tata Institute of Fundamental Research ([TIFR](#)), Mumbai, Osaka City University, Japan and Durham University, UK recorded the first [cosmic ray neutrino](#) interaction in an underground laboratory in KGF mines in 1965.
- KGF also has the distinction of having a Golf course started by the Britisher's dating back to 1885 and affiliated to Indian Golf Union
- KGF is the birthplace of Magsaysay Awardee [Jockin Arputham](#), the founder and president of the National Slum Dwellers Federation (India)

KGF club is the most sought after club because of its affiliation with other national and international clubs

KOLAR GOLD FIELDS (KGF)

The little mining town, about 50 Kms, east of Bangalore, was once the pride of the erstwhile Mysore state, and India. This gold mine produced a sizeable amount of gold during the days of the British Raj and employed nationals from Britain, Italy, Germany and also a good number of Anglo -Indians. The entire labor force in those days, were from the neighboring state of Tamil Nadu, who were preferred for their honesty and ability to work hard with no ties to labor unions.

History of the Mines>The Beginnings

Gold was first mined in the area around Kolar in the 2nd and 3rd century AD by the digging of small pits. During the Chola period in the 9th and 10th century AD the scale of the operation grew, but large-scale mining only came in the 1850s under the British with more manpower and sophisticated machinery. In that year 1873 Mr. M.F. Lavelle, a resident in Bangalore,

retired from the army, with some knowledge of geology, applied to the Government for the exclusive privilege of mining in the Kolar District, his thoughts being principally directed to the possibility of finding coal. His request was granted on certain terms. On these conditions, Mr. Lavelle commenced operations by sinking a shaft in 1875, near Oorgaum. But finding that large capital would be required for carrying out the work, he next year, with the approval of Government, transferred all his rights and concessions to Colonel Beresford. This officer, with some friends among racing men, formed a syndicate known as the Kolar Concessionaires, who took up the matter in earnest.

The Mine and an Old Railwaytrack Ruins

How to reach Kolar Gold Fields

The KGF is very easily accessible from Bangalore. It is well connected by both Rail and Road.

Rail / Train: Get a train which goes to Bangarpet, from Banaglore there are many trains along this route (Most of the trains going to Chennai and Kerala will pass Bangarpet). The ticket charge for this 50 Kilometer Trip which takes around an hour Is 34 Rs. From

Bangarpet you have to move

to Oorgaum, but there are no trains frequently (1 per hour roughly to carry people of Kolar to Bangalore for work) along this route, so it will be ideal to get a bus to KGF from Bangarpet, there is one at least every minute (I saw many many buses). You can get down at Robrtsonpet (Which is the Last stop) and from here, you can make a walk to see the Golden hills and the mines (Just 2 kilometer walk), The Countryside is very beautiful and is good the make a walk

Bus: Buses are available from Majestic (Bangalore) to KGF, There are buses to Kolar, but please note that the buses which goes to Kolar will not Go to KGF (the Kolar town is about 20 Kilometers away from KGF). Once you reach Robrtsonpet, you are on your own; you can

get an auto or make a walk to the Mines.

The Golden Hills o Kolar

The Robertsonpet Town near KGF

Sights> The remains of Slug hill

The remains after extracting gold piled u0p to form a barren hill near the mines. At some places, the stones are loose and there is a high chance of losing grips while climbing. The hill is about 30 meters high and can be seen to the north from the Robertsonpet town. From the top of the hill you can see a good view of the town and the mines far away. The

hill was mostly made up of some soft stone, probably hardened due to the heavy pressure of the soil on top, there were many interesting patterns on the rocks.

<http://www.peermade.info>

A Closeup View of the Hill

The Hill was strong enough. No trees or plants were growing on the hills. At a few sides, the stones are loose and there is a high chance of loosing grips while climbing. The hill was about 30 meters high. The hill can be seen to the north from the Robertsonpet town. From the top of the hill you can see a good view of the town and the mines far away. The hill was mostly made up of some soft stone, probably

hardened due to the heavy pressure of the soil on top, there were many interesting patterns on the rocks.

<http://www.peermade.info>

Sights> Let over Equipments

The reduction of gold deposits and Increase in the cost of production forced the KGF to be closed by 2003. Now all the remains are left as ruins. Instruments and machines worth millions are just left to the dance of wind and rains. There are a few military officers to guard it, they can keep the monument away from the forces of nature. It is believed that an

earthquake which occurred nearby is due to the presence of this mine.

Photo Gallery

The Golden Hills, Remains after Extraction of Gold At Kolar Gold Fields.

The Golden Hills, Remains after Extraction of Gold At Kolar Gold Fields.

The Golden Hills, Remains after Extraction of Gold At Kolar Gold Fields.

The Golden Hills, Remains after Extraction of Gold At Kolar Gold Fields.

The Golden Hills, Remains after Extraction of Gold The Golden Hills, Remains after Extraction of Gold At Kolar Gold Fields.

The Golden Hills, Remains after Extraction of Gold At Kolar Gold Fields.

The Golden Hills, Remains after Extraction of Gold At Kolar Gold Fields.

<http://www.peermade.info/>

History of the Mines>The Setup

By 1881 the Concessionaires had secured the valuable aid of Messrs. John Taylor & Sons, a firm of mining Engineers in London. A general rush was then made for gold. Up to 1891, about ninety seven square miles in all had been leased out for gold mining, the land being situated in every district except Bangalore. In what was a desolate waste, a large

flourishing town has sprung up, provided with most of the conveniences and institutions of European life. A branch railway on the standard gauge, 10 miles in length, was opened in 1893, running from the Bowringpet (Bangarpet :Bangalore – Jolarpet Route) junction to the Bangalore line through most of the principal mining properties, and has proved an immense convenience and success.

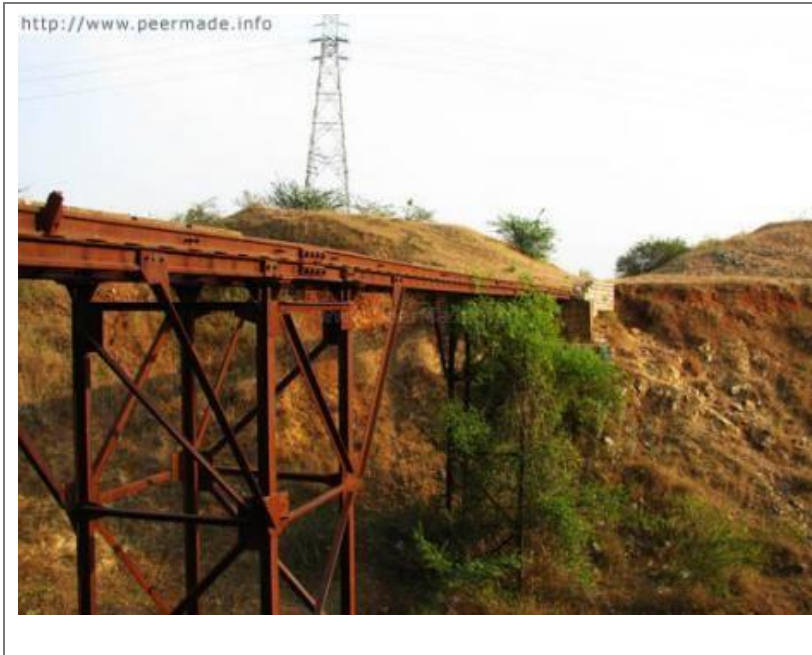
The principal commodity carried by it was coal, timber and machinery. The population rose from 7085 in 1891 to 37964 in 1901!!

Mines in the Gold Fields during 1905

- The Mysore Gold Mine
- Champion Reef Mine
- Ooregum Mine
- Nundydroog Mine
- Tank Block Mine
- Balaghat Mine
- Gold Fields of Mysore
- Coromandel Mine
- Oriental Mine
- Nine Reefs Mine
- Road Block Mine
- Mysore Reefs Gold Mines Coy

History of the Mines> The Mining

The Golden Carpets were 4 miles (6 km) long with an average width of 4 miles, were first worked by a British company, John Taylor and Sons, in 1880. Within three years, four main veins (Champion, Oorgaum, Nundydorog, and Mysore) were opened. Champion, the deepest, reached some 10,500 feet (3,200 meters) below sea level.

History of the Mines > Improvements

Until the year 1902 all the machinery in the Mines was worked by steam power, but in August 1902 the completion of the Cauvery Power Works, brought about a complete revolution in the working of most of the Mines on the Fields, whereby 4000 H.P. of electric energy is transmitted to the Gold Fields from the Cauvery

Falls Power Station received at an elaborate Transformer House centrally situated and distributed to the various mines in quantities contracted for and by the means of this electric power the majority of the mines work their milling and stamping machinery.

Kolar Gold Fields was the first city in Asia to get Electricity from Shivanasamudra(Anakapura, Bangalore) in Mysore. People from as far as Kolar could see the lights of this once KGF was known as "Little England " by the British, due to its more temperate Weather and a similar to Britain`s. It also had a sizable Anglo-Indian Population who worked in the various capacities.. Silicosis, a form of pneumoconiosis caused by inhalation of crystalline silica identified in KGF. National Institute of Miners Health had its headquarters in KGF. The KGF Miners Union minister has been successful in reopening this closed mines and giving life to the almost dead city. It is told that it was his election promise.

The Kolar Gold Field water Supply Scheme was completed in 1901-1902. The water was drawn from the Bettamangala and Ramasagram tanks. Rotertsonpet (The mines are located near this town) suburb was established around 1901, and the name was given by the then H.H. the Maharaja in commemoration of the memory of Sir Donald Robertson, KCSI, late Resident in Mysore, on 15th August 1903. In the same year Kolar Gold Fields established a Corps known as the Kolar Gold Fields Volunteers, and earlier part of the Bangalore Rifle Volunteers.

The Corps had its Head Quarters in Oorgaum, and there was a Kolar Gold Field Club and Kolar Gold Fields Library in a building called Oorgaum Hall. In 1905, S.M. Pritchard was the Clubs Hon. Secy, H.H. Osborn was the H. Treasurer, with R.R. Rodda. G.H. Burnell (Secy &

Librarian), and Committee members were P. Bosworth-Smith, H.M.A. Cooke and Rev. L.G. Pollard.

<http://www.peermade.info>

History of the Mines > The Good Times

Kolar city was one the most prosperous city in India. A few of the schools that existed then were Kolar Gold Field School, Nundydoog Mines (1901), St. Joseph's Convent Girl's School (Order of St. Joseph of Tarbes), Champion Reef, St. Thomas School. One of the bigger public institutions was The Kolar Gold Field Gymkhana Club, which

hosted a Polo, Golf and Hockey team.

The people of Kolar were very happy and it was a self sufficient city with cheerful people and talkative children.

History of the Mines >KGF And British Empire

KGF played a major part in the prosperity of the British Empire. A collaboration of Particle physics from Tata Institute of Fundamental Research, Mumbai, Osaka City University, Japan and Durham University, UK recorded the first Cosmic ray Neutrino interaction in an underground laboratory in KGF mines in 1965. KGF also has the distinction of having a Golf course started by the Britisher`s dating back to 1885 and affiliated to Indian Golf Union.

<http://www.peermade.info>

The Miner

History of the Mines > Decline

As the years rolled by, and the gold reserves diminished, coupled with the freedom struggle, the Expatriates began to leave the mines, though the British, who owned the mines still, held on to key positions. Anglo-Indians were the next favored kind and they took over many Administrative & Managerial posts. Meanwhile the school of mines which was then

started began to produce some good Indian Miners & Engineers, who were soon absorbed into Managerial levels on the mines.

By this time the Central Government took over the Mines from the British and later handed over the Mines to the State Government. Gold reserves dwindled and the once prosperous Gold Mine showed signs of decline. Emigration was now in the air and the Anglo-Indians were leaving India to greener pastures in large numbers. Some went to U.K., some to Canada, Australia, New Zealand and to other European countries. Many skilled personals left to the

Gold Mines in Ghana, West Africa.

<http://www.peermade.info>

By this time the Central Government took over the Mines from the British and later handed over the Mines to the State Government. Gold reserves dwindled and the once prosperous Gold Mine showed signs of decline. Emigration was now in the air and the Anglo-Indians were leaving India to greener pastures in large numbers. Some went to U.K., some to Canada, Australia, New Zealand and to other European countries. Many skilled personals left to the Gold Mines in Ghana,

West Africa.

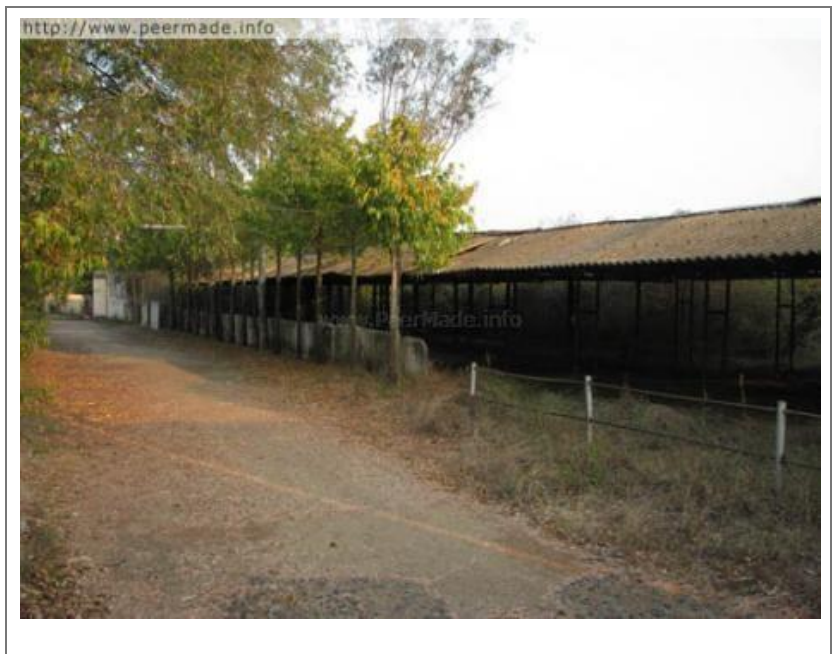
History of the Mines > The Disaster

Although the annual production in some years was more than 95 percent of India's gold output, the mines declined and were nationalized in 1956 to prevent closure. The mines finally closed in 2001 despite the protests of the miners and others who depended on the mines for their livelihoods. Many people left the mining town and moved to the nearby cities of Bangalore and Kolar.

Talking of Kolar Gold Fields brings back old memories of the social life there, in those days. With four or five Clubs with facilities for Tennis, Billiards & Snooker (skittles on Sundays) and even a separate Golf Club, life was something very different. The frequent Dances and social functions were something to be witnessed to believe. During December, the whole place will be humming with activity. Dances, Christmas Trees, Gifts for children in all these Clubs, were the highlights of this festive season. Many from Bangalore would also come to these Dances at Kolar Gold Fields.

Well Kolar Gold Fields is no longer the same, economically and socially. The posh Bungalows have been divided and sub-divided to accommodate more families. The glass panes in the windows have been replaced by plywood when broken and the walls have not seen paint for quiet awhile.

The then renowned KGF Club, which once was out of bounds for the Indians, is failing to bits the brass door handles, knobs and hinges have all gone. The highly polished floorboards have not seen wax for a few decades. The sterling silver cutlery which was specially ordered from 'the U. K for the Club's Restaurant with the emblem of the Club on it has all disappeared. There is not even cold beer on summers Sunday morning to quench ones thirst.

அதிகாரம் ஆ

கலைஞருக்கு என் கவிதைத் தடாகத்திலிருந்து சில துளிகள்

உழைப்புக்குக் கலைஞர்

தமிழா! தமிழா!

நட்புக்கு யோனாத்தன்-தாவீது இலக்கணம்போல்

நாட்டுப்பற்றுக்கு கப்பலோட்டியத் தமிழன்போல்

கவிதைக்கு உலகக்கவி பாரதிபோல்

உழைப்புக்கு முத்தமிழறிஞர் கலைஞர்போல்

புதுவுலகம் படைக்கப் புறப்படுவாய்!

ஐயைஐயைஐயைஐயைஐயை

கலைஞர் நாவிலாடும் தமிழ்

தமிழே!

ஆயிரம் நிலவுகள்

என்னைப் பார்த்துக் கண் சிமிட்டினாலும்

வான் முத்துக்கள்

என்னை தத்து எடுத்தாலும்

நான் தேடும் நிறைவு கிட்டுமா?

இல்லை.

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்

வீசும் தென்றலும் வீங்கிளவேனிலும்

என்னை மயக்கப் போட்டியிட்டாலும்

முக்கடல் முக்கூடல் முச்சுவை முக்கனி முத்தமிழ் என மூன்று தமிழின்
வித்தகர் எம் கலைஞரின் நாவிலாடும் நற்றமிழ் உனக்கு ஈடாகுமா?

இல்லை இல்லவே இல்லை.

ஐனைனைனைனைனைனை

யார் உண்மைத் தமிழன்?

உறவுக்கு ஏங்காத உயிரில்லை

உண்மைக்கு ஏங்காத சித்தனில்லை

நிலவுக்கு ஏங்காத மலரில்லை

மலருக்கு ஏங்காத மங்கையில்லை

மங்கைக்கு ஏங்காத ஆடவனில்லை

நீருக்கு ஏங்காத நிலமில்லை

நிழலுக்கு ஏங்காத பயிரில்லை

காதலுக்கு ஏங்காத மனமில்லை

கன்னித் தமிழுக்கு ஏங்காதவன் தமிழனேயில்லை

000000000000000000000000

தமிழாட்சி எப்போது?

சங்கத்தமிழே!

ஆயிரமாயிரம் ஆண்டளவாய்

மொழியினத்தின் முத்தவளாய்

பார்வையிலே மீனழகியாய்

பழக்கத்திலே இறையவளாய்

சுவையினிலே இனியவளாய்

கலையினிலே முத்தமிழாய்

உனக்கு நிகர் நற்றமிழாய்

எனக்குள் நீ உலா வரும் விந்தையென்னவோ!

தமிழே! செந்தமிழே! செம்மொழியே!

கண்ணீரைச் செந்நீராய் வார்த்து
உன் தாமரைப்பாதம்
தொகழுவிச் சொல்வேன் கேளாய்!
உன்னாட்சி தமிழாட்சி
இதுவே தமிழகத்தின் உள்ளாட்சி
எனத் தாளில் மட்டும் எடுத்துரைத்து
ஆங்கில மங்கை மடியினிலே
வீழ்ந்து கிடக்கும் தமிழ் மக்கள்
பேசுவது தமிழா?
இந்த அவனியிலே
உனக்கேற்படும் அவலங்கள் யாரறிவார்?
உன்னைச் சார்ந்தோரே உன்னை ஒதுக்கிவைக்கும்
அவமானத்தை எப்படிச் சொல்ல?
தமிழ் நாட்டில் - தமிழினத்தில்
என்று நீ சுதந்திரமாய் வலம் வருவாயோ
அன்றுதான் நான் கண்ணுறங்குவேன்.

ஐதலைதலைதலைதலைதலைதலைதலைதலை

தமிழ் என்னுயிர் மூச்சு

தமிழே! என்னுயிர் மூச்சே!
இனி என்னாவி உள்ளவரை
தமிழே தமிழே என
உனையழைத்து உன் பணி செய்வதே
என் கடனாய்
தமிழுக்குள் துயில்கொள்ளும்

வரம் வேண்டும்.

ஐழைழைழைழைழைழைழைழைழைழை

தெய்வீகத் தமிழ்

தமிழுக்கு மங்கை என்று பெயர்
மங்கைக்கு மென்மை என்று பெயர்
மென்மைக்கு மலர் என்று பெயர்
மலருக்கு மணம் என்று பெயர்
மணத்திற்கு சுவாசம் என்று பெயர்
சுவாசத்திற்கு உயிர் என்று பெயர்
உயிருக்கு மனிதம் என்று பெயர்
ஆக,
தமிழும் மங்கையும்
மென்மையும் மலரும்
மணமும் சுவாசமும்
உயிரும் மனிதமும்
ஒன்று சேர்ந்தால்
புவியில் இறைவாசம் நிறைந்திருக்கும்!
ஐழைழைழைழைழைழைழை

என் நெஞ்சத்தைக் களவாடிய தமிழ்!

தமிழே! பைந்தமிழே!

என் நெஞ்சத்தைக் களவாடியது

நீ தானோ!

எனவே தான்

உன்னில் நான் தஞ்சம் தேடுகிறேன்.

ஐசை

தமிழே என் உயிரெழுத்து

பெண்ணைக் காதலிக்கிறது ஆணுலகம்

ஆணைக் காதலிக்கிறது பெண்ணுலகம்

ஆனால்

நான் காதலிப்பதோ தமிழை.

தமிழே என் காதலி

ஆம்

என்னுயிருள்ளவரை அவளே என் உயிரெழுத்து

என் கரத்தில் நாள்தோறும் நடனமாடும் மெய்யெழுத்து

காற்றுள்ளவரை அவளே என் கையெழுத்து

கன்னித்தமிழாம் அவளே என் தலையெழுத்து

சை

நான் ஒரு உண்மைத் தமிழன்....

தமிழன் தனக்குத்தானே பாடக்கூடிய கவிதை:

நான் ஒரு தமிழன்

சுத்தத்தமிழன்

வீரத்தமிழன் - நெஞ்சில்

ஈரமுள்ளத் தமிழன்

சங்கம் வளர்த்தத் தமிழ்த்தாயின்

தவப்புதல்வன்

கள்ளமில்லா உள்ளம்கொண்ட

காட்டாற்று எண்ணமுடையோன்

இரத்தக்குழாய்களில்

தமிழின்பு பாசக்குருதி ஓடிக்கொண்டிருக்கும் தீந்தமிழன்.

எனக்குள் சாதியில்லை சாத்திரமில்லை
சாமிகளின் பேரில் பேதமில்லை
எவர் மீதும் ஆத்திரமில்லை
என் தாய்த் தமிழின்
சொல்லைத் தட்டியவனில்லை
எவருடைய உரிமையை பறித்தவனில்லை
மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைமேல்
மோகம் கொண்டவனில்லை
தமிழ்மடியில் தவழ்ந்து
தானைத் தமிழனாய் வலம் வந்து
தமிழ்ச் சோதரர் எல்லாரும் என்னவரே
எனச் சூளுரைத்து
காற்று வான்வீதியில் வீசும்வரை
என்னுடல் மண்ணுக்கு
என்னுயிர் தமிழுக்கு
என வாழ்வாங்கு
வாழும் வண்ணத்தமிழன் நான்!
ஐததைததைததைததைததைததை

சங்கே முழங்கு!

தமிழே!
உன் பொற்பாதம் நித்தம்
தஞ்சம் நான்
ஆம்!
உலகோரே
என்னாருயிர்த் தமிழோரே!

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்
எனப்பாடியது மட்டும் போதும்
இனி செம்மொழியாம் செந்தமிழால் பேசி
இனத்தால் தமிழால் கைகோத்து
உலகின் எம்முனையில் தமிழன் வாழ்ந்தாலும்
அவனுரிமைக்கும் உறவுக்கும்
குரல்கொடுத்து கைகொடுத்து
பாரினை வெல்வோம்
இனிதே வாழ்வோம் வாரீர்!
சங்கே முழங்கு!

ஐதழைதழைதழைதழைதழைதழைதழைதழை

அருள்தந்தை.ஜெ.ஆ.நாதன்

இந்நூலேட்டின் ஆசிரியர் தமிழ்மறவன் என்னும் புனைப்பெயரைக் கொண்ட அருள்தந்தை ஜெ.ஆரோக்கிய.நாதன் அடிளார் பெங்களுரு உரோமன் கத்தோலிக்க உயர்மறைமாவட்டத்தில் இறைபணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறவர். 1960 டிசம்பர் 2ஆம் அகவையில் கோலார் தங்கவயலில் பிறந்தார். இவருடைய பெற்றோர் அமரர் திரு.எம். ஜெயநாதன், அமரர் திருமதி.செபஸ்தினம்மாள் தருமபுரியின் கோவிலூரைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டவர்கள்.

1988 ஆம் ஆண்டில் இறைபணியாளராகத் (கத்தோலிக்க குருவானவராக) திருப்பொழிவுபெற்று சமுதாயவியலிலும், எழுத்தியலிலும் முதுகலை பட்டம் பெற்றார்.. இறையிலிலும் கல்வியலிலும் முதல்தரத்தில் இளங்களை பட்டம் பெற்றார்.. **1996 முதல் 2001 வரை வத்திக்கான் வானொலியில் (உரோம்) தமிழ் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராகவும் ஒலிபரப்பாளராகவும் சிறந்தப் பணியாற்றியுள்ளார்.** 14 நாடுகளில் சுற்றுப்பயணம் செய்து பல உலகத் தலைவர்களையும் தூதரகச்

